

FESTIVAL INTERNACIONAL DE CINEMA FANTÀSTIC DE SÍTGES

Premi a la Millor pel·lícula i Premi Especial del Jurat

Arxiu-Col·lecció

Lluís Benejam

www.archivocine.com

Aquest dossier forma part d'una col·lecció dedicada als principals premis i festivals cinematogràfics, elaborada a partir de la documentació conservada a l'Arxiu de Cinema de Lluís Benejam. Quan ha estat possible, s'ha il·lustrat amb material original de l'arxiu; en els casos en què aquest no es conserva, s'han utilitzat imatges procedents d'altres fonts amb l'única finalitat de completar la informació. L'objectiu d'aquest treball és contribuir a la preservació, l'estudi i la difusió del patrimoni cinematogràfic.

PREMIS

FESTIVAL INTERNACIONAL DE CINEMA FANTÀSTIC DE SITGES

Sabies que el primer festival de cinema fantàstic del món es va celebrar a Sitges?

El **Sitges – Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Catalunya** és considerat el primer festival del món dedicat exclusivament al cinema fantàstic i de terror. Des de la seva creació ha estat un referent internacional i un aparador privilegiat de les noves tendències del cinema de gènere.

Els seus orígens es remunten a l'any 1967 quan, amb motiu de la cloenda de les Jornades d'Escoles de Cinema celebrades a Sitges, va sorgir la idea d'organitzar un festival dedicat al cinema fantàstic. En una època en què aquest gènere era considerat, de manera equivocada, un cinema merament popular i allunyat de qualsevol contingut polític, la proposta va resultar atractiva tant per a les autoritats locals com per al sector turístic, ja que permetia dinamitzar la vila durant els mesos de menor afluència de visitants.

El gran impulsor del projecte va ser **Antonio Rafales**, president de l'associació Sitges Foto Film, que es convertí en el primer director del certamen. Amb el suport de l'Ajuntament de Sitges i del Sindicat Local d'Hostaleria va néixer un festival que acabaria marcant un abans i un després en la història del cinema fantàstic. La primera edició es va celebrar l'any 1968 sota el nom de **I Setmana Internacional de Cinema Fantàstic i de Terror**. El que va començar com una iniciativa cultural d'àmbit nacional s'ha convertit, amb el pas dels anys, en un dels festivals cinematogràfics més prestigiosos del món i en el principal punt de trobada per a aficionats, crítics, distribuïdors i professionals del cinema fantàstic, de terror i de ciència-ficció.

Per les seves pantalles han passat algunes de les figures més importants del cinema internacional, com **David Cronenberg**, **John Carpenter**, **Quentin Tarantino**, **Guillermo del Toro**, **George A. Romero**, **Anthony Hopkins** o **Jodie Foster**, entre molts altres. Així mateix, el Festival ha estat escenari d'estrenes mundials, europees i nacionals de nombroses pel·lícules que posteriorment s'han convertit en autèntics clàssics del gènere.

Avui dia, el Festival de Sitges continua essent un referent imprescindible per descobrir les darreres tendències del cinema fantàstic, de terror, de ciència-ficció i fantasia.

Aquest treball recull la relació de les pel·lícules que van participar a la Secció PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ del Festival. Així mateix, sempre que ha estat possible, s'il·lustren les guanyadores del Premi a la Millor Pel·lícula i del Premi del Jurat amb material gràfic original conservat a l'Arxiu de Cinema de Lluís Benejam.

Principals premis del Festival de Sitges

Premi a la Millor Pel·lícula

És el guardó més important de la Secció Oficial Fantàstic i distingeix la millor pel·lícula a competició de cada edició. El jurat valora aspectes com la qualitat artística, la direcció, el guió, les interpretacions i la capacitat d'innovació dins del cinema fantàstic.

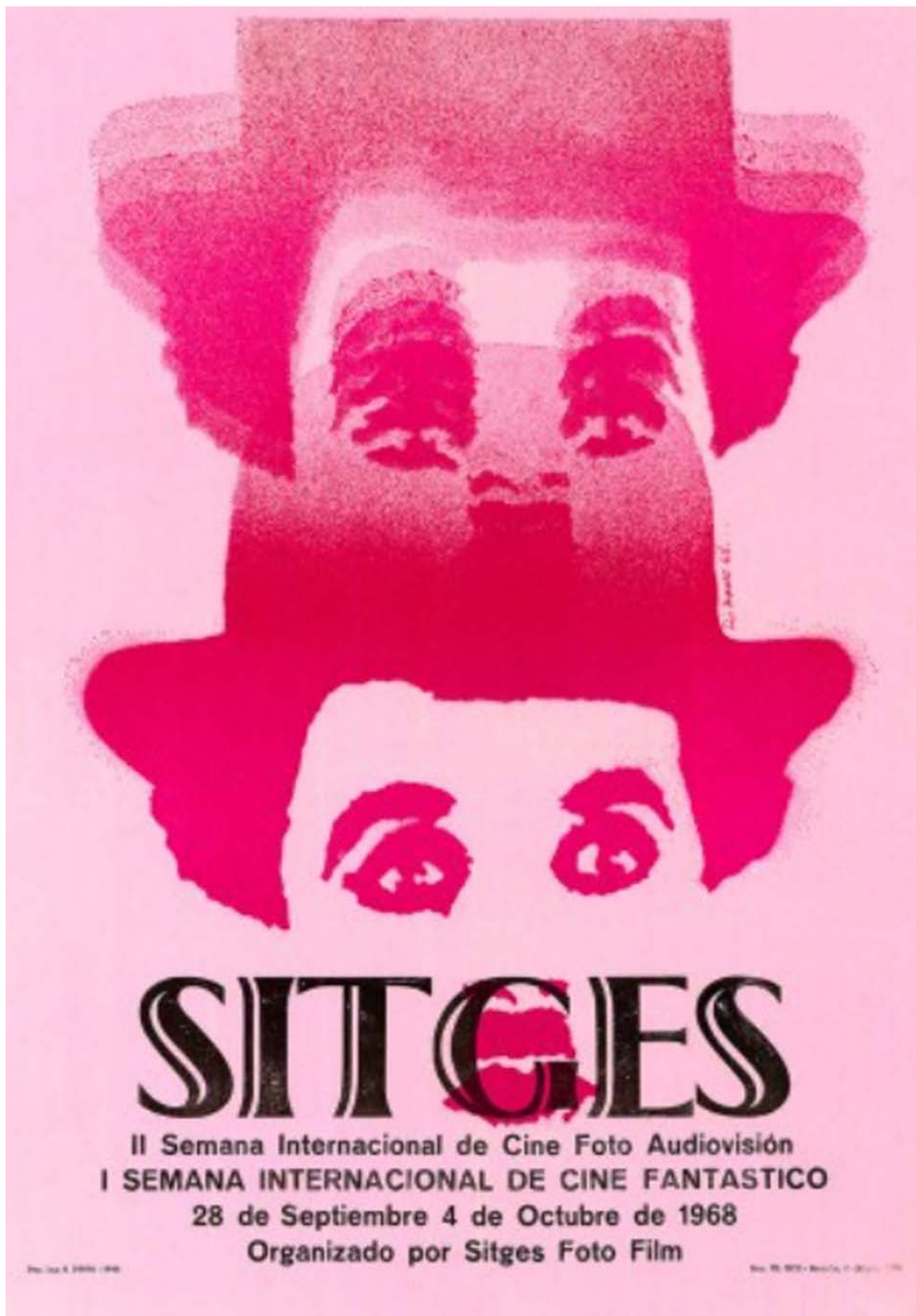
Premi especial del Jurat

Concedit pel jurat oficial del Festival, distingeix aquelles pel·lícules que, per la seva qualitat cinematogràfica, originalitat o aportació al gènere fantàstic, mereixen un reconeixement especial. Al llarg de la història del certamen ha rebut diferents denominacions, però sempre ha representat un dels guardons més prestigiosos de la Secció Oficial.

1ª edició 1968 - No competitiva

Un any després de la convulsa i polèmica, segons les autoritats de l'època, "Semana Internacional de Escuelas de Cine", es va presentar en societat aquesta primera edició d'un recull minso i poc representatiu de pel·lícules d'arreu, amb especial rellevància de títols europeus. La mala projecció i la falta de subtítols en la majoria d'elles, van suposar un començament un tan erràtic de la Semana... Malgrat tot, els organitzadors van prendre nota. En la primera edició no hi va haber palmarés oficial ni premis competitius.

PEL·LÍCULES SECCIÓ INFORMATIVA

Los diablos de la oscuridad (1965), de Lance Comfort - El baile de los vampiros (1967), de Roman Polanski - S.O.S., el mundo en peligro (1965), de Terence Fisher - Radiaciones en la noche (1967), de Terence Fisher - Kuroneko (1968), de Kanetos Shindo - King Kong se escapa (1967), de Inoshiro Honda - La zíngara y los monstruos (1944), de Erle C. Kenton - Los invasores del espacio (1967), de Guillermo Ziemer - La llamada (1965), de Javier Setó - La maldición de los Karnstein (1962), de Camilo Mastrocinque - Terror en el espacio (1965), de Mario Bava - Las tres caras del miedo (1963), de Mario Bava - Avatar (1964), de Janusz Majewski - Le Puits et le Pendule (1964), de Alexandre Astruc - Lemmy contra Alphaville (1965), de Jean-Luc Godard - La lámpara maravillosa de Aladino (1966), de A. Pottman (Boris Rytsarev).

PEL·LÍCULES SECCIÓ RETROSPECTIVA

La novia de Frankenstein (1935), de James Whale - Muñecos infernales (1936), de Tod Browning - Aelita (1924), de Jacob Protazanov - El Golem (1920), de Paul Wegener y Henrik Galeen - El gabinete del doctor Caligari (1919), de Robert Wiene - Nosferatu, el vampiro (1921), de Friedrich Wilhelm Murnau - Metrópolis (1927), de Fritz Lang - Las aventuras del Barón Munchausen (1943), de Joseph Von Baky).

El segon certamen nascut a Sitges afegeix per primer cop el vocable "Terror" en el seu cartell i denominació final. Sitges Foto-Film i l'Ajuntament de Sitges col.laboran conjuntament amb el Ministeri d'informació i turisme, per tal d'apropar el cinema al espectador de casa i dels voltants. Una programació amb títols més internacionals. Va destacar la retrospectiva i les projeccions de Dràcula, príncipe de las tinieblas i El fotógrafo del pánico, encara que sense subtítols en castellà. Com a anècdota dir que es va prohibir l'exhibició del film de Jodorowski, Fando y Lis (1968). El festival encara no tenia caràcter competitiu.

SITGES - 69

**II SEMANA INTERNACIONAL
DE CINE FANTASTICO Y DE TERROR**

27 septiembre al 3 octubre

PEL·LÍCULES SECCIÓ INFORMATIVA

Blaznova Kronika (1964), de Karel Zeman - El fantasma de Morrisville (1966), de Borivoj Zeman - Happy end (1966), de Oldrich Lipsky - Los viajeros del tiempo (1964), de E.B. Melchior - The Projected Man (1966), de Ian Curteis - Drácula, príncipe de las tinieblas (1965), de Terence Fisher - Berserk. El circo del crimen (1967), de Jim O'Connolly - El fotógrafo del pánico (1960), de Michael Powell - Corrupción (1968), de Robert Hartford-Davis - El manuscrito encontrado en Zaragoza (1964), de Wojciech J. Has - Metempsyco (1963), de Antonio Boccacci - H. Spetro (1963), de Robert Hampton (Riccardo Freda) - Um Sonho de Vampiros (1969), de Rubén W. Cavalloti, Iberê Cavalcanti - Snow Queen (1967), de Guenadi Kasanski - El planeta de las tormentas (1962), de Z. Anderson (Pavel Klouchantsev) - La batalla de los simios gigantes (1966), de Inoshiro Honda).

PEL·LÍCULES SECCIÓ RETROSPECTIVA

Sombras (1923), de Arthur Robison - El estudiante de Praga (1926), de Henrik Galeen - Haxan. La brujería a través de los tiempos (1922), de Benjamien Christensen - El hundimiento de la casa Usher (1928), de Jean Epstein - Svengali (1931), de Archie L. Mayo - El doctor Frankenstein (1931), de James Whale - Luz de gas (1940), de Thorold Dickinson.

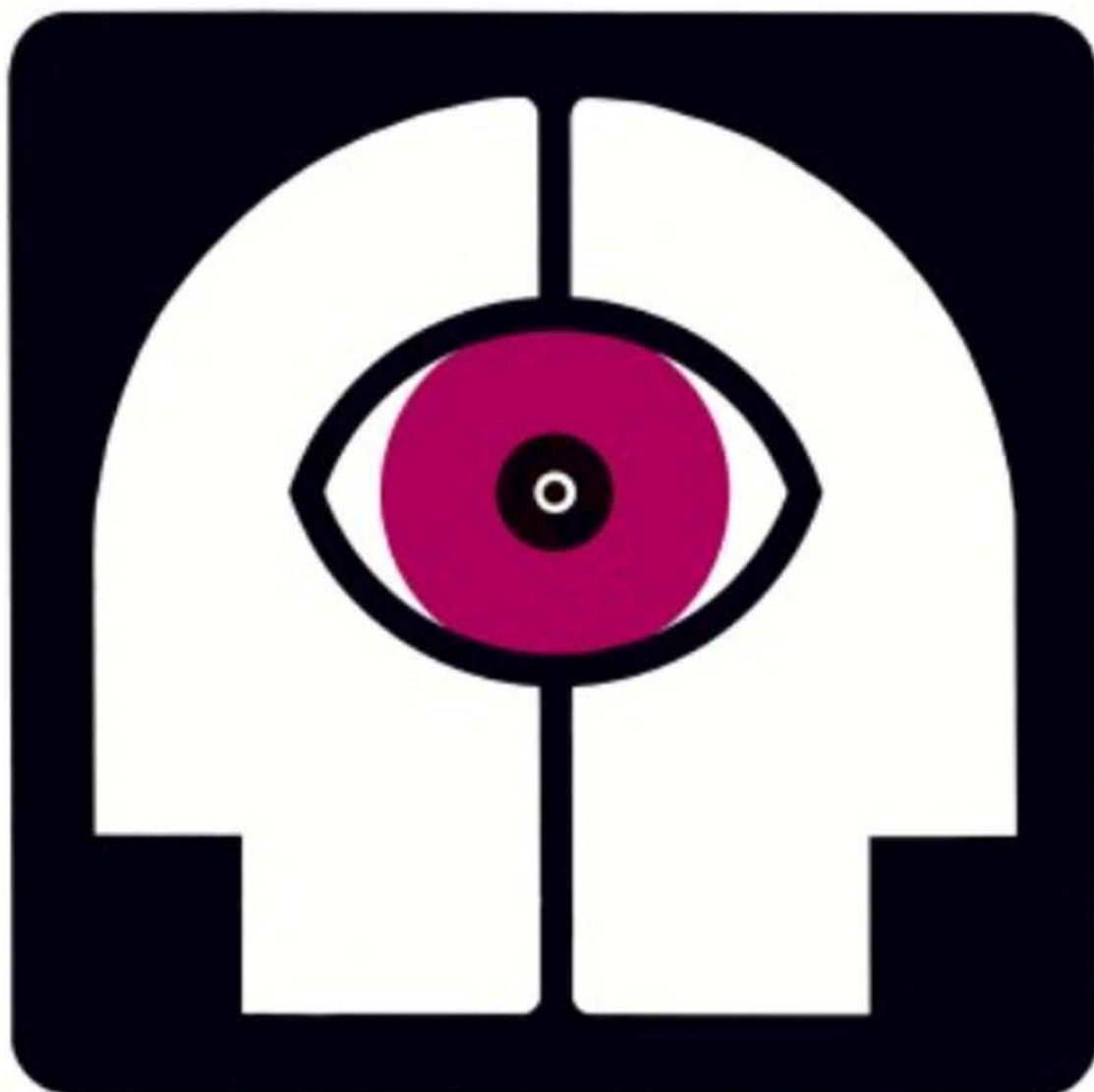

Seguint la estela d'una organització familiar i amb més voluntat que encert, aquesta tercera edició va comptar amb una àmplia representació del cinema britànic. Fins a sis llargmetratges a la secció informativa del festival van tenir cabuda a la programació. La projecció d'El retrato de Dorian Gray va ser polèmica des de la seva primera incursió al catàleg, ja que molts no la consideraven de gènere. A més la censura continuava fent de les seves i el resultat va ser decebedor. Mala qualitat general i satanisme a dojo. Cap títol espanyol es va presentar, fet realment qüestionable en aquella etapa. El festival encara no tenia caràcter competitiu.

III SEMANA INTERNACIONAL DE CINE FANTASTICO Y DE TERROR SITGES ESPAÑA

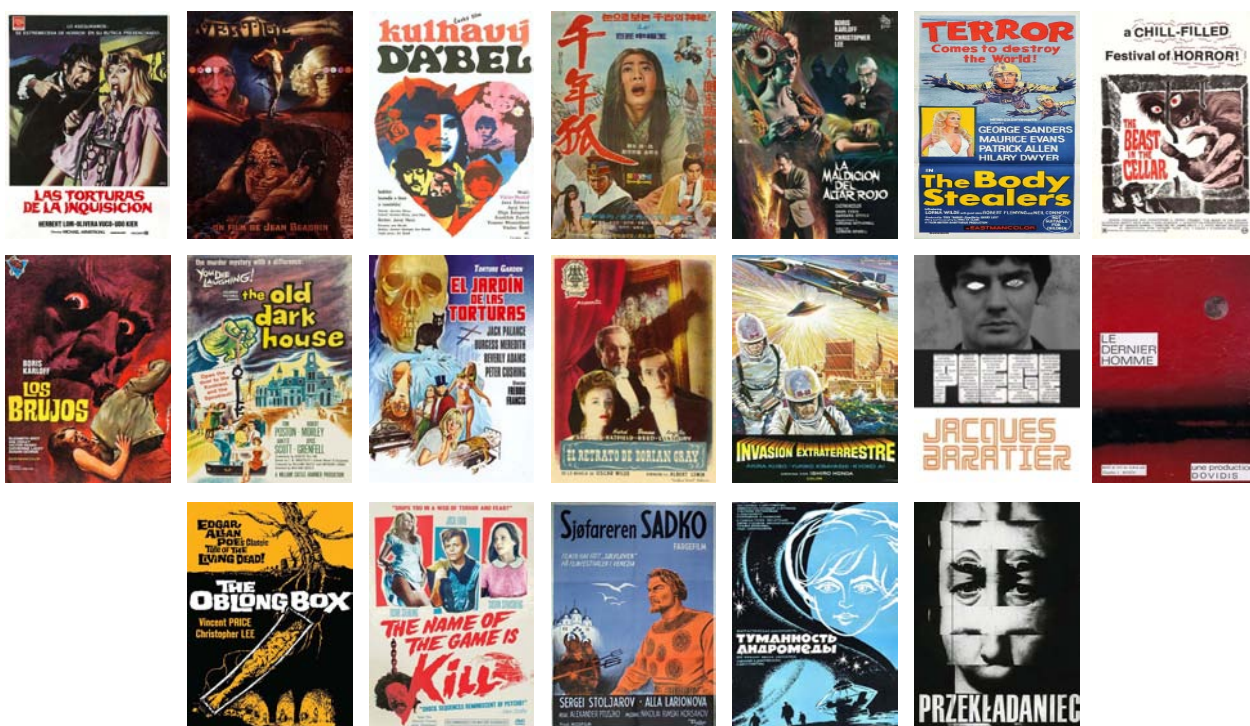
26-SEPTIEMBRE-2-OCTUBRE-1970

PEL·LÍCULES SECCIÓ INFORMATIVA

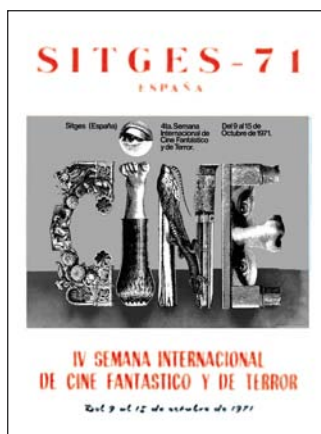
Las torturas de la inquisición (1970), de Michael Armstrong - Vertige (1969), de Jean Beaudin - El diablo cojo (1968), de Juraj Herz - La vieja raposa (1969), de Shing Sang-Okk - La maldición del altar rojo (1967), de Vernon Sewell - The body stealers (1969), de Gerry Levy - The Beast in the Cellar (1971), de James Kelly - Los brujos (1967), de Michael Reeves - The Old Dark House (1963), de William Castle - El jardín delas torturas (1967), de Freddie Francis - El retrato de Dorian Gray (1969), de Massimo Dallamano - Invasión extraterrestre (1968), de Inoshiro Honda - Pieve (1970), de Jacques Baratier - Le dernier homme (1969), de Charles L. Bitsch - La caja oblonga (1969), de Gordon Hessler - The Name of the Game Is Kill! (1968), de Gunnar Hellstrom - Sadko (1952), de Alexandr Ptouschko - La nebulosa de Andrómea (1967), de Yevgeni Sherstobitov - Przekladaniec (1968), de Andrej Wajda.

PEL·LÍCULES SECCIÓ RETROSPECTIVA

Lot in Sodoma (1933), de J. Sibley Watson - Paris qui dort (1925), de René Clair

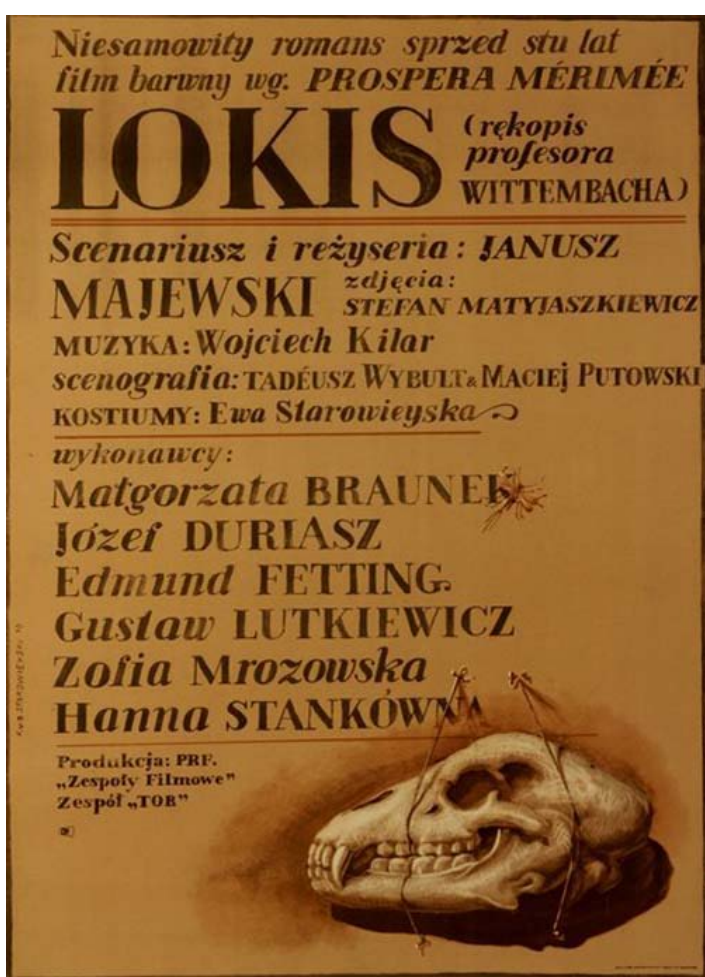

Per primer cop competitiva, aquesta edició que obria la dècada dels anys setanta, una de les millors en quant a producció i qualitat de films fantàstics, va haver de demanar permís a la Federació Internacional de Festivals de Cinemes Associats per tal de concedir uns premis sota la denominació de Clavell d'Or o el de "Medalla Sitges en oro de Ley".

LOKIS i NECROPHAGUS, ex-aequo, van ser els primers títols premiats en el decurs del Festival de Cinema Fantàstic i de Terror de Sitges. La qualitat de la primera res té a veure amb la irrellevància de la segona. Presència espanyola destacable com la de Jacinto Molina, homenatjat per la seva aportació al gènere.

Millor pel·lícula ex-aequo

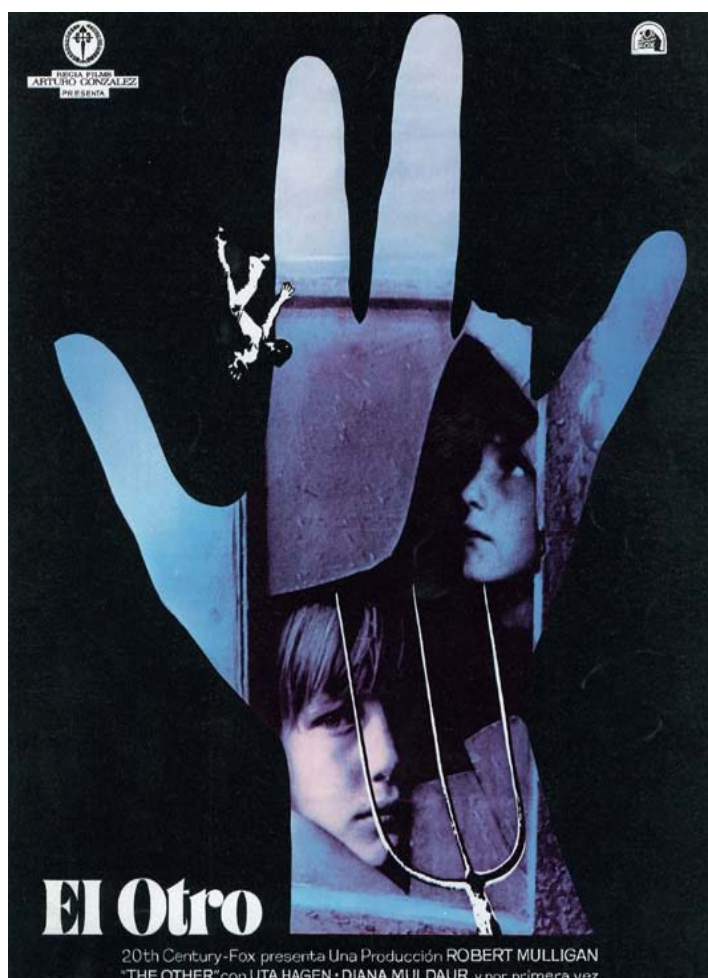
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Jonathan / Los vampiros no mueren (1969), de Hans W. Geissendörfer - Mujeres carnívoras (1970), de Zbynek Brynych - Conde Yorga, vampiro (1970), de Bob Kelljan - Simon King of the Witches (1970), de Bruce Kessler - Las amantes del diablo (1971), de José María Elorrieta - **Necrophagus (1971)**, de Miguel Madrid - Escalofrío diabólico (1971), de George Martin - Thirty six killers (1971), de Kiu Chong - El abominable dr. Phibes (1971), de Robert Fuest - La garra de satán (1970), de Piers Haggard - Bahía de sangre (1971), de Mario Bava - Le seuil du vide (1971), de Jean François Davy - Pozdnyi rebyonok (1971), de Konstantin Erchov - La mujer de fuego (1971), de Kim-Ki Young - **Lokis: experiencias del profesor Wittenbach (1970)**, de Janusz Majewski - Die tote aus der themse (1971), de Harald Phillipp - Jack, el destripador de Londres (1971), de José Luis Madrid - Pánipo en el bosque (1971), de Sidney Hayers - Mission Mars (1968), de Nick Webster.

El otro (1972), del nord-americà Robert Mulligan segons la novel·la de Tom Tyron, va ser la gran vencedora, sense cap mena de dubte, d'un festival que pretenia consolidar-se entre els més importants del món en el seu gènere. Encara era un embrió del que és avui dia. No obstant això, el certamen començava una etapa on es donava més importància a la seva projecció fora de les fronteres. Luis García Berlanga va presidir un jurat que va premiar altres noms, com el de Janusz Majewski (Lokis) pel curtmetratge, System, o el llargmetratge del txec Juraj Herz, la esplèndida El incinerador de cadáveres (1972).

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

La plus longue nuit du diable (1971), de Jean Brismée – Esta noche posaré tu cadáver (1966), de José Mojica Marins – El Incinerador de cadáveres (1972), de Juraj Herz – Four Moods (1971), de Bai Ching-Zue, Hoo Ching-Chuen, Lee Shing y Lee Hang-Shiang – Edicto Siglo XXI: Prohibido tener hijos (1971), de Michael Campus – **Pánico en el Transiberiano (1972)**, de Eugenio Martín - Los crímenes de Petiot (1972), de José Luis Madrid - Necromancy (1971), de Bert I. Gordon – **El otro (1972)**, de Robert Mulligan – Les sorcières du bord du lac (1971), de Tonino Cervi – Holocausto radioactivo (1972), de Peter Sasdy – Chi o Suu me (1971), de Michio Yamamoto – La noche de los mil gatos (1971), de René Cardona, Jr. – El cuento del zar Saltan (1967), de Alexander Ptouchko – The Insect Woman (1972), de Kiyoun Kim.

VI Festival Internacional de Cine Fantástico y de Terror

PROGRAMA

Del 29 de septiembre al 5 de octubre de 1973

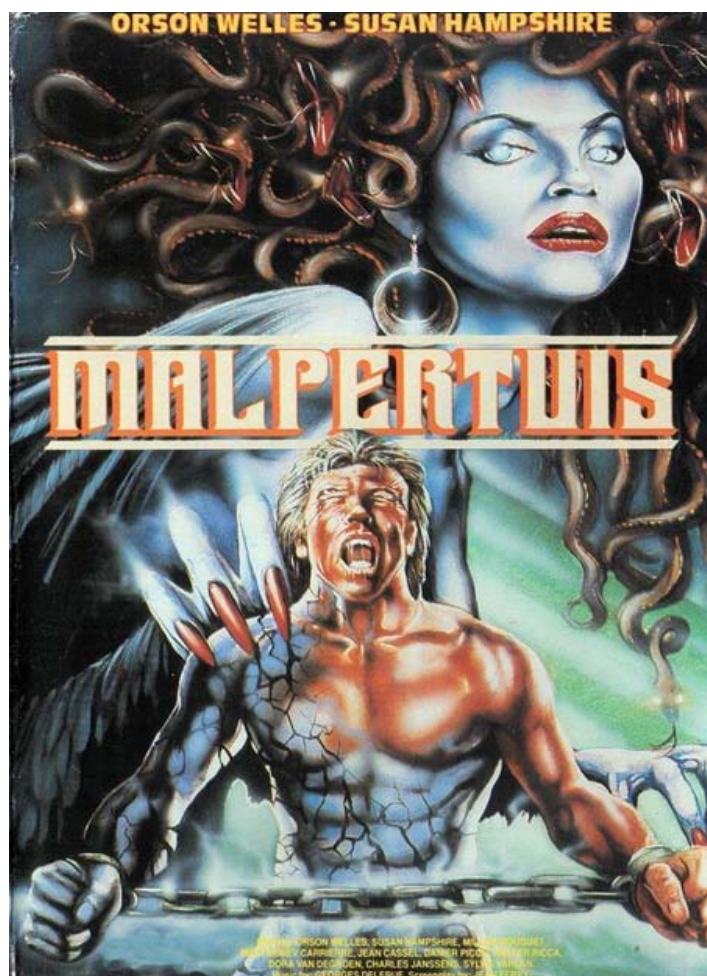
SITGES (España)

El certamen deixa de ser una Setmana per denominar-se Festival. Els premis també canvien de denominació. De la més prosaica medalla es passa a la més emblemàtica i categòrica Clavell Medalla. Donat el caràcter cada cop més competitiu del ja dit Festival, la selecció de títols encara deixava algunes mancances. El jurat fou presidit per el contrastat Peter Fleischmann i el guionista i escriptor Jean-Claude Carrière. Ambdós sense gairebé cap lligam amb el cinema fantàstic i de terror. Les cintes espanyoles presentades no foren els millors exemples de bona direcció, a excepció feta de El monte de las brujas.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Malpertuis (1971), de Harry Kümel – **O estranho mundo de Zé do Caixao (1968)**, de José Mojica Marins – **Mujeres caníbales (1972)**, de Ivan Reitman – **La bruja traviesa (1971)**, de Václav Vorlíček – **Las garras de Lorelei (1973)**, de Amando de Ossorio – **La saga de los Drácula (1972)**, de León Klimowski – **Malatesta's Carnival of Blood (1973)**, de Christopher Speeth – **Noche silenciosa, noche sangrienta (1973)**, de Theodore Gershuny – **Private Parts (1972)**, de Paul Bartel – **Sweet Kill (1972)**, de Curtis Hanson – **Az Ido Ablakal (1969)**, de Tamas Fejer – **The Creeping Flesh (1972)**, de Freddie Francis – **Demons of the Mind (1972)**, de Peter Sykes – **Lady Frankenstein (1971)**, de Mel Welles - **Au rendez-vous de la mort joyeuse (1973)**, de Juan-Luis Buñuel.

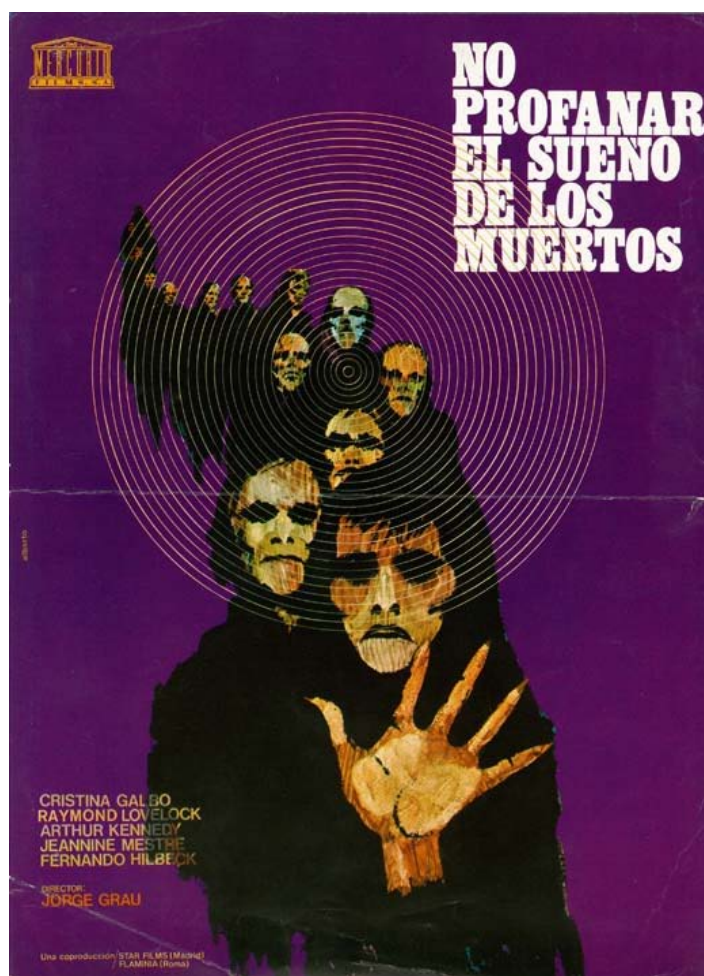

En un to mitjà correcte, la setena edició del ja conegut com a "Festival de cinema de Sitges", va convocar a un gran nombre d'espectadors entre les sales Retiro (la seu oficial) i Prado (Retrospectives i repeticions de la secció oficial) que van omplir les butaques en bona part de les sessions de tarda i nocturnes. Un jurat internacional comandat pel hongarès Peter Sasdy, no va tenir gaire feina a l'hora de triar les cintes guanyadores en els seus apartats diversos. La falta de subtítols i doblatge en cintes provinents de l'Est va ser un maldecap per l'assistent no versat amb idiomes d'aquelles contrades (Polònia, Txèquia,...). Va inaugurar el certamen Barbarella (Roger Vadim, 1967), prohibida fins aleshores a Espanya.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

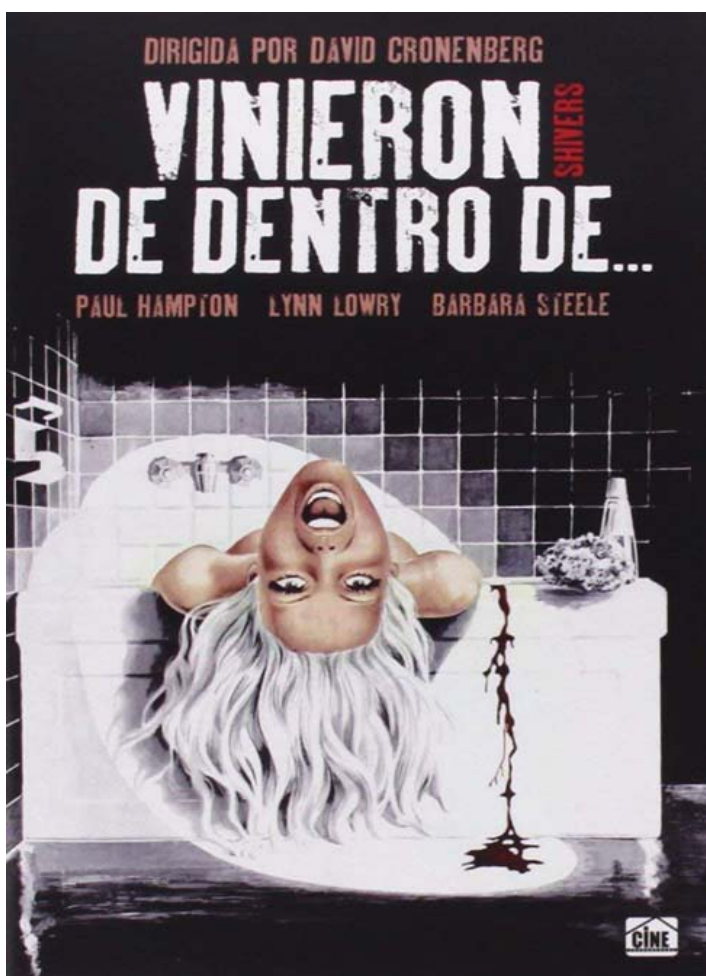
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

The House of the Living Dead (1973), de Ray Austin – O anjo da noite (1973), de Walter Hugo Khouri – The Possession of Virginia (1972), de Jean Beaudin – **No profanar el sueño de los muertos (1974)**, de Jorge Grau – La maldición de Frankenstein/ Les expériences érotiques de Frankenstein (1972), de Jesús Franco – **El retorno del doctor Phibes (1972)**, de Robert Fuest – La batalla por el planeta de los simios (1973), de J. Lee Thompson – Il profumo della signora in nero (1974), de Franco Barilli – Satanás de todos los horrores (1974), de Julián Soler – Le troisième cri (1973), de Igaal Niddam – Droga w swietle Ksiezyca (1973), de Witold Orzechowski.

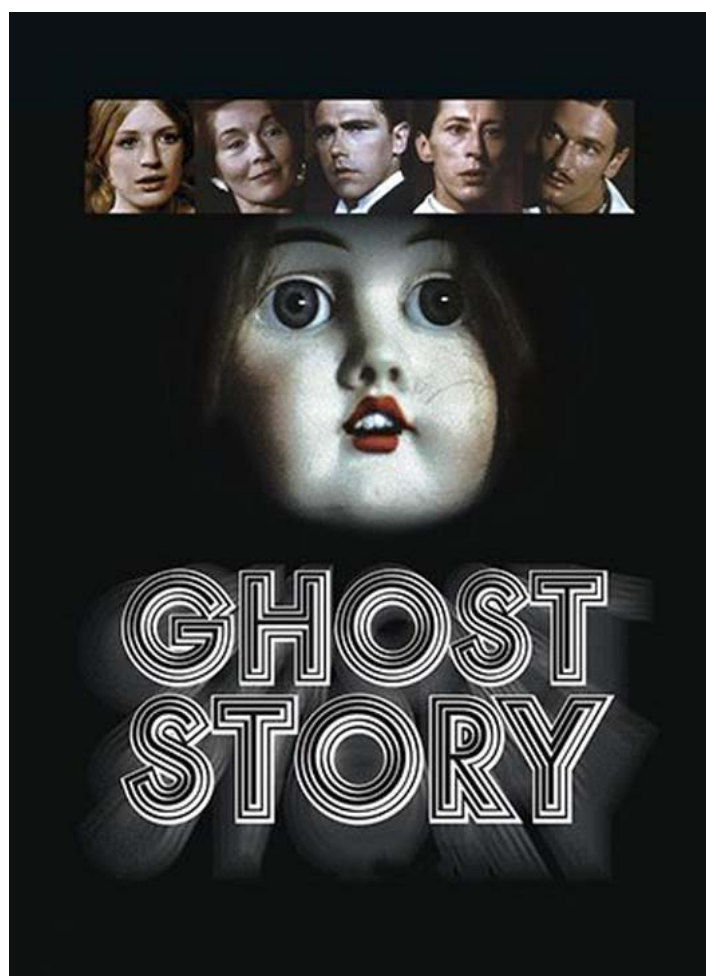

Aquest va ser l'any de *El exorcista* (William Friedkin, 1973). Malgrat que va arribar amb dos anys de retard respecte a la seva estrena als Estats Units, la cinta es va avançar a la seva estrena oficial a sales d'arreu de l'Estat. Fora de competició, això sí. El festival es va obrir a la vila en diverses activitats al marge de les projeccions, com una mostra de còmics fantàstics, un mercat del film espanyol (per primer cop) i exposicions a l'Hotel Calipolis. Cintes que també van passar sense premi per Sitges, per diferents raons, van ser: *Sucesos en la IV Fase* (Saul Bass, 1974), pel seu format documental; la britànica *Legend of the Werewolf* o la inaugural *Dead of Night* (Bob Clark, 1972). Un jove David Cronenberg va presentar el seu primer film amb èxit final.

Millor pel·lícula

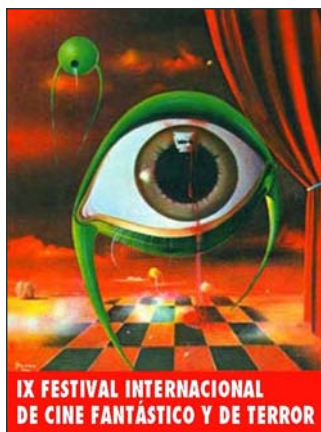

Premi especial del jurat

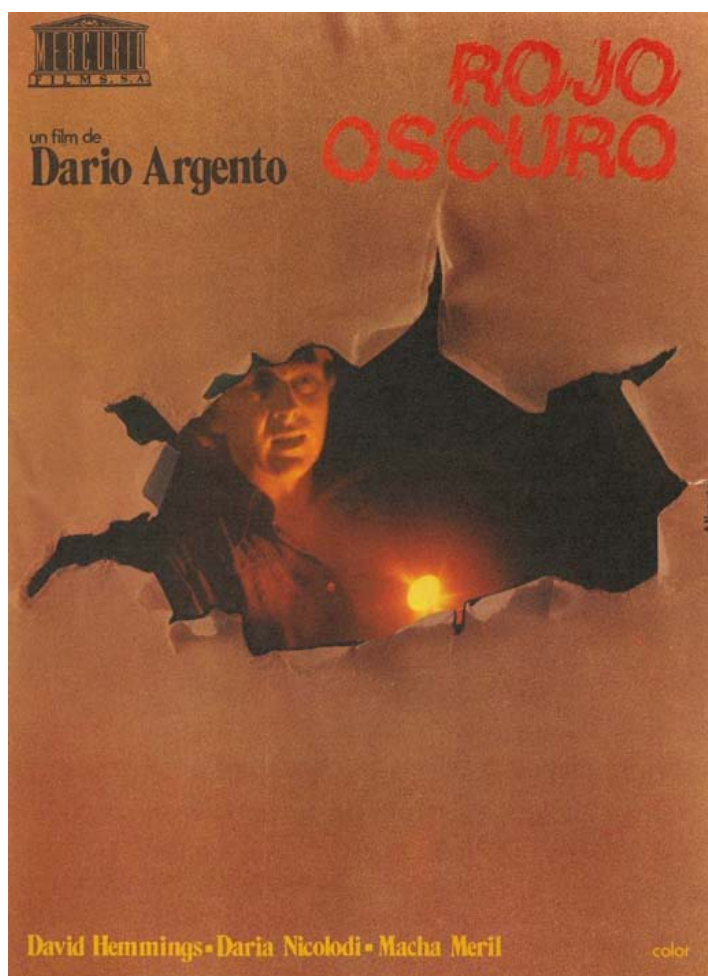
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Parapsycho: Spektrum der Angst (1975), de Peter Patzak – **Vinieron de dentro de...** (1974), de David Cronenberg – *Devil Crows* (1974), de Hsing-Lei Wang – *Shen Hu* (1975), de Ting Ghung – *La maldición de la bestia* (1975), de Miguel Iglesias Bonns – *Crimen en la noche* (1972), de Bob Clark – *Sucesos en la IV fase* (1974), de Saul Bass – *El estrangulador de Viena* (1975), de Guido Zurli – *Frankenstein Castle of Freak* (1974), de Robert H. Oliver (Dick Randall) – *Persecution* (1974), de Don Chaffey – ***Ghost Story*** (1974), de Stephen Weeks – *Legend of the Werewolf* (1975), de Freddie Francis – *La leyenda de Drácula* (1974), de Calvin Floyd.

Un jurat presidit per l'entranyable i gran realitzador britànic lligat per sempre a Hammer Films -amb retrospectiva inclosa-, el britànic Terence Fisher, va ser testimoni d'excepció del certamen número nou. El mateix va canalitzar el seu interès en mostrar cintes força variades, amb unes seccions oficials competitiva i informativa amb gairebé el mateix nombre de títols: dotze. En aquesta darrera secció es va poder descobrir el primer film de Peter Weir, *The Cars That Ate Paris* (1974). Millor selecció de títols, encara que seguia sent discutida per l'abundància de films de sang i fetge. Homenatge inclòs a Jean Rollin, amb sis pel·lícules seves programades en diferents seccions.

Millor pel·lícula

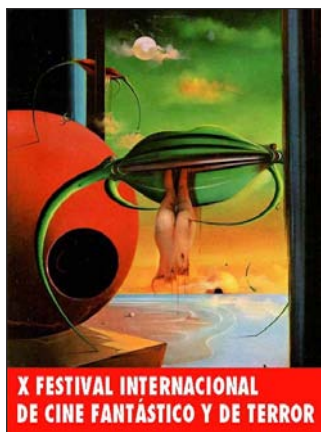

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

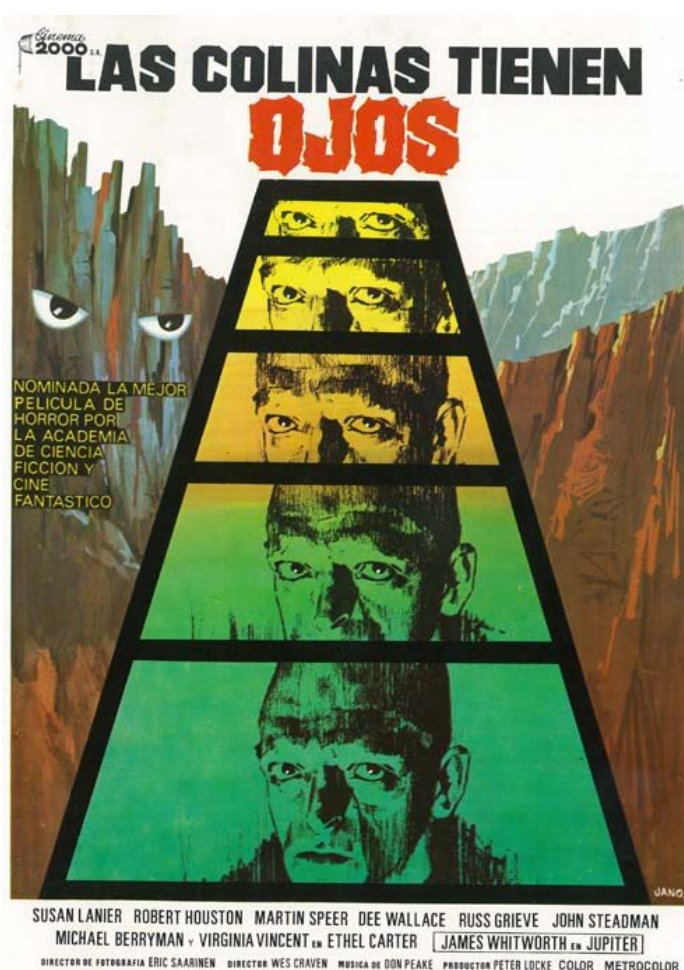
Le nosferat ou les eaux glacées de calcul égoïste (1975), de Maurice Rabinowicz – **Fin de semana sangriento** (1976), de William Fruet – *Bug* (1975), de Jeannot Szwarc – *Cazadores de sangre* (1976), de Robert W. Morgan – *Squirm* (1976), de Jeff Lieberman – *Werewolf of Washington* (1973), de Milton Moses Ginsberg – *Children Shouldn't Play with Dead Things* (1973), de Bob Clark – **Rojo oscuro** (1975), de Dario Argento – *The Ghoul* (1974), de Freddie Francis – *Poseidos por el demonio* (1976), de Costa Carayiannis – *Lèvres de sang* (1974), de Jean Rollin – *Los supervivientes elegidos* (1974), de Sutton Roley – *Mary, Bloody Mary* (1974), de Juan López Moctezuma.

Una edició marcada per la inclusió d'un títol que esdevindria un clàssic dels anys setanta en posterioritat. Una cinta sobre cases encantades que es va estrenar com a Pesadilla diabólica va copsar la major part de premis importants en un certamen que començava a entreveure alguns canvis a millor en quant a la selecció de títols, incloent-hi noms incipients de la cinematografia nord-americana com Tobe Hooper, Wes Craven, Dan Curtis o David Cronenberg (presentant Rabia, el seu segon film). Presidia el jurat un altre nom il·lustre: Dario Argento (premiat l'any anterior). Però el realment rellevant va ser l'anunci de la notícia de la no continuïtat del festival per motius econòmics. Sortosament, això, finalment, no va ocórrer

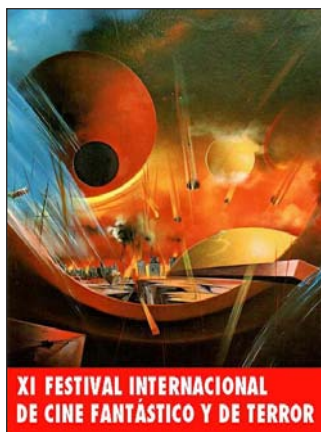
Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

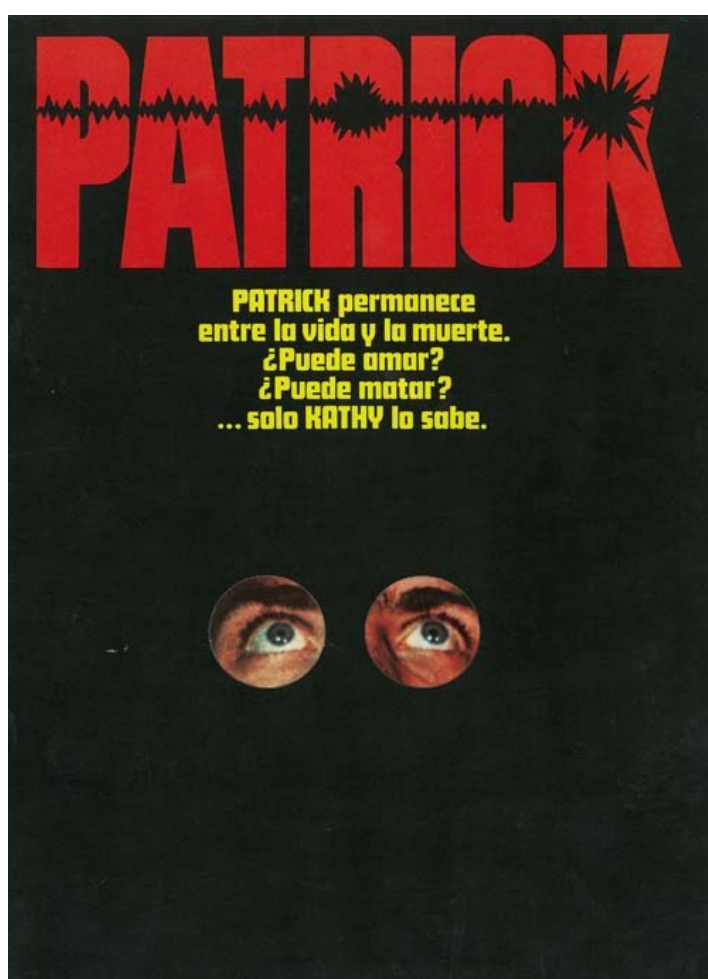
Reise ins Jenseits (1975), de Rolf Olsen – El inquisidor (1975), de Bernardo Arias – Cathy's Curse (1976), de Eddie Matalon – Rabia (1976), de David Cronenberg – Espectro (Más allá del fin del mundo) (1977), de Manuel Esteba – Trampa mortal (1976), de Tobe Hooper – Las colinas tienen ojos (1977), de Wes Craven – Pesadilla diabólica (1976), de Dan Curtis – The Giant Spider Invasion (1975), de Bill Rebane – La centinela (1976), de Michael Winner – La casa de la colina de paja (1976), de James Kenelm Clarke – Violación ¿y...? (1973), de José Ramón Larraz – Les week-ends malèfiques du comte Zaroff (1976), de Michael Lemoine – Alucarda, la hija de las tinieblas (1977), de Juan López Moctezuma.

En el còmput general d'aquesta nova edició del Festival, la cinematografia dominant i principal receptora dels majors aplaudiments del respectable, va ésser l'australiana. En termes de temàtiques la més concorreguda va resultar la variació de l'anomenat Terror ecològic o com les forces de la mare naturalesa es revelen contra el seu principal enemic: la humanitat. Les visites de celebritats dins el fantàstic com la de l'extravagant José Mojica Marins, amb dos cintes no gaire ben rebudes sota el braç, així com la del gran col·leccionista i editor Forrest J. Ackerman (president del Jurat), van fer acabar de passar uns dies de tardor del tot terrorífics. Una collita que va fer les delícies d'alguna espectadors, altres van acabar esgarriats, ja des de la inauguració amb Day of the Woman.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Patrick (1978), de Richard Franklin – **Largo fin de semana (1977)**, de Colin Eggleston – **Delirios de un anormal (1977)**, de José Mojica Marins – **Nick Carter, aquel loco, loco, detective (1978)**, de Oldrich Lipsky – **Day of the Woman (1978)**, de Meir Zarchi – **Tarantulas: The Deadly Cargo (1977)**, de Stuart Hagman – **Hormigas (1978)**, de Robert Scheerer – **Prey (1977)**, de Norman J. Warren – **Killer's Moon (1977)**, de Alan Birkshaw – **Shock (1977)**, de Mario Bava – **La séptima mujer (1978)**, de Franco Prosperi – **Les raisins de la mort (1978)**, de Jean Rollin – **Abejas asesinas (1977)**, de Alfredo Zacarias.

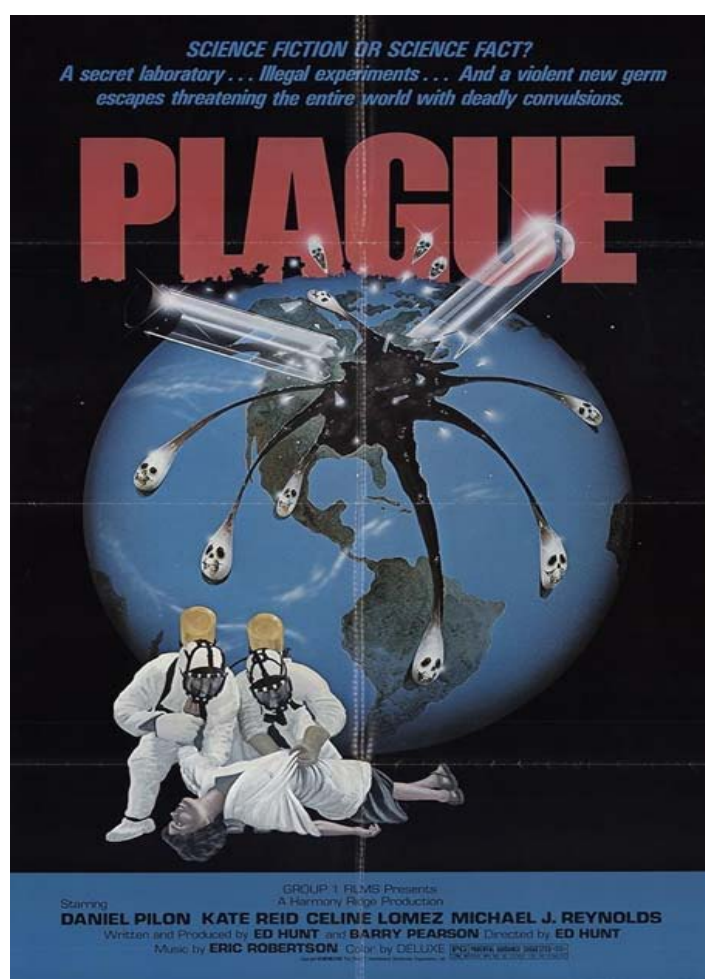

Exceptuant una retrospectiva dedicada a títols ja clàssics -alemanys, tots ells- i de renom internacional, aquesta dotzena edició es pot considerar de les més fluïxes a nivell competitiu de quantes han passat per la vila sitgetana aquests darrers anys. Enguany la selecció de títols a la secció competitiva ha estat decebedora i tan sols la guanyadora com a millor pel·lícula (del jurat), una revisitació del mite de La bella i la bèstia, la txeca Panna a Neitvor, i l'australiana Thirst, van ser del grat de crítica i públic. També La casa dalle finestre che ridono hagués merescut una millor consideració a l'hora de l'atorgament de premis. Pel que fa a la resta massa subproductes indignes de formar part d'un festival, com Fascination -un altre film de Rollin, com cada any- o The True Life of Dracula.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Der Mörder (1978), de Ottokar Runze – Thirst (1979), de Robin Hardy – Something's Rotten (1979), de Harvey Frost – **Panna a netvor (1978)**, de Juraj Herz – Zitra vstanu a oparim se cajem (1977), de Jindrich Polak – The Old House (1977), de Yao Feng Pan – Jennifer (1978), de Brice Mack – The Toolbox Murders (1978), de Dennis Donnelly – Viscosidad (1977), de William Sachs – **Plague (1978)**, de Ed Hunt – The Comeback (1978), de Rob Hardy – La casa dalle finestre che ridono (1976), de Pupi Avati – Fascination (1979), de Jean Rollin – Vlad Tepes (1979), de Doru Nastase.

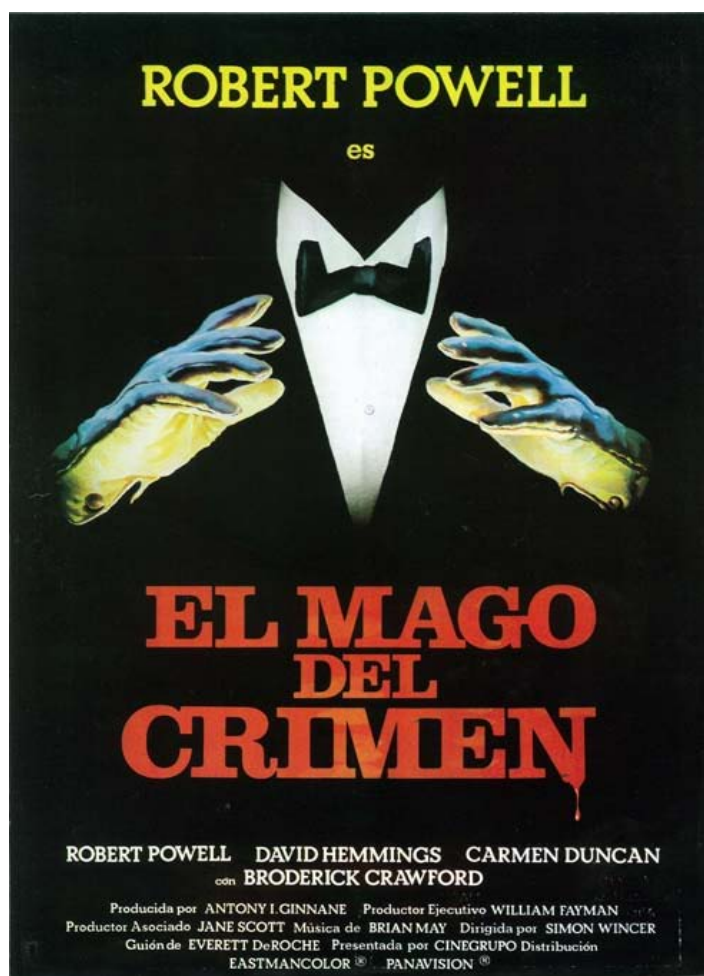

Per unanimitat del jurat, tant l'internacional com el de la crítica, les dues cintes guanyadores, una iugoslava i l'altra australiana van acaparar les mirades del espectadors i mitjans de comunicació. Les altres cintes a competició no van tenir el ressò d'aquelles, evidenciant la falta d'interès en descobrir títols ara clàssics com el Maniac, de William Lustig o la sorprenent opera prima de Lamberto Bava, Macabro. Una falta de sintonia amb un públic no gaire entregat a aquestes propostes pioneres del slasher. El jurat presidit pel iconoclasta poeta Joan Brossa no deixà lloc als dubtes al premiar una cinta amb reminiscències de les cintes soviètiques de dècades precedents i de El manuscrito encontrado en Zaragoza (1964). Tot una troballa.

Millor pel·lícula

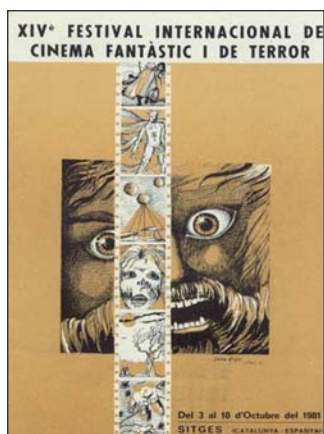

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

El mago del crimen (Harlequin) (1980), de Simon Wincer – **Tajemství Ocelového Mesta (1979)**, de Ludvik Raza – **Ye zhi ji (1979)**, de Yung Ming Pan – **Morir de miedo (1980)**, de Juan José Puerto – **Virus (1979)**, de Antonio Margheritti – **El día de la madre (1980)**, de Charles Kaufman – **Pasaje para un coche fúnebre (1980)**, de George Bowers – **No respondas al teléfono (1980)**, de Robert Hammer – **Maniac (1980)**, de William Lustig – **Don't Go in the House (1980)**, de Joseph Ellison – **¡...O una maldición del infierno! (1979)**, de Gabrielle Beaumont – **Doctor Quatermass (1979)**, de Piers Haggard – **Macabro (1980)**, de Lamberto Bava – **Le nuit des traquées (1979)**, de Jean Rollin – **Covjek koba treba ubiti (1979)**, de Veljko Balajic.

Any de divergències entre la direcció del Festival, dirigit per Antonio Rafales, encara en entre dit, i les autoritats locals comandades pel seu alcalde, Jordi Serra. Entremig la Generalitat de Catalunya amb el seu conseller cultural, Miquel Porter, intentant entomar un pacte quan a les subvencions pendents. El certamen comença doncs amb un compromís de continuïtat ratificat el dia dos d'octubre a la seva presentació a Sitges. Els vuits dies següents donaran peu a una sèrie de projeccions capitalitzades pel cinema estatunidenc, europeu i australià amb una única però concloent participació (la premiada The Survivor). Pel que fa a la retrospectiva enguany es va homenatjar el cinema italià dels anys seixanta.

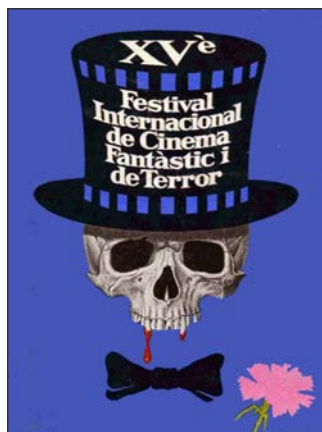
Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Gebürt der Heche (1980), de Wilfried Minks – **El superviviente (1980)**, de David Hemmings – Neco je ve Vzduchu (1980), de Ludvic Ráza – Krvavá pani (1980), de Viktor Kubal – Terror en el tren de medianoche (1980), de Manuel Iglesias – Hell Night (1981), de Tom De Simone – Experimentos humanos (1979), de Gregory Goodell – Fin de año maldito (1980), de Emmett Alston – Cromosoma 3 (1979), de David Cronenberg – Rayos-X (1981), de Boaz Davidson – **Docteur Jekyll y las mujeres (1981)**, de Walerian Borowczyk – Eclipse en el tiempo (1979), de Saito Kosei – Povestea Dragostei (1976), de Ion Popescu.

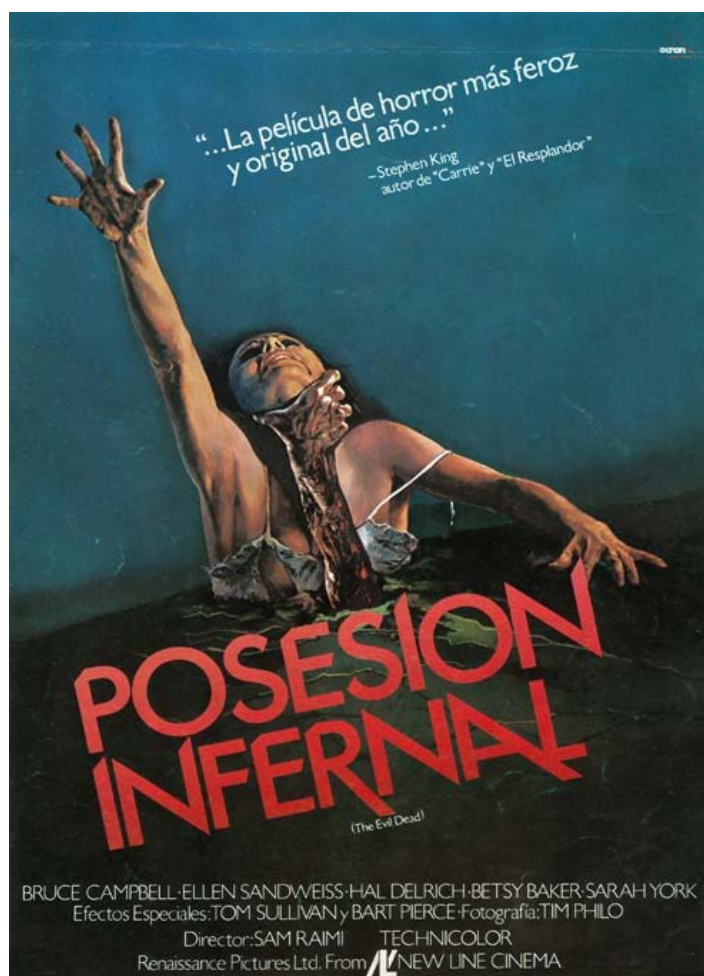

1982 va ser un any de transició per al Festival Internacional de Cinema Fantàstic i de Terror de Sitges, denominació oficial per primera vegada en català. Amb la incorporació de nous responsables impulsats pel Departament de Cultura de la Generalitat, encapçalats per Joan Lluís Goas, el festival va iniciar una nova etapa amb millores tècniques a la sala Retiro, un diari renovat i una selecció cinematogràfica més acurada. La inauguració va anar a càrrec de La cosa, de John Carpenter, i la cloenda amb Impacto, de Brian De Palma. El jurat va ser presidit per Joan Perucho i el certamen va comptar amb convidats destacats com Edward R. Pressman, Sam Raimi, Robert Tapert i Caroline Munro.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

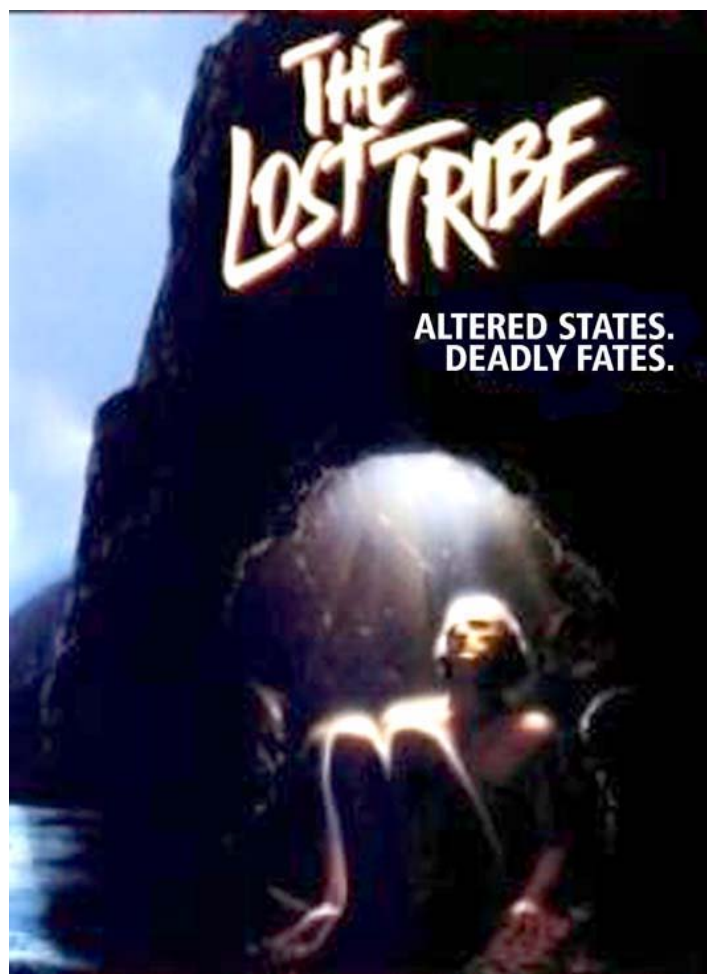
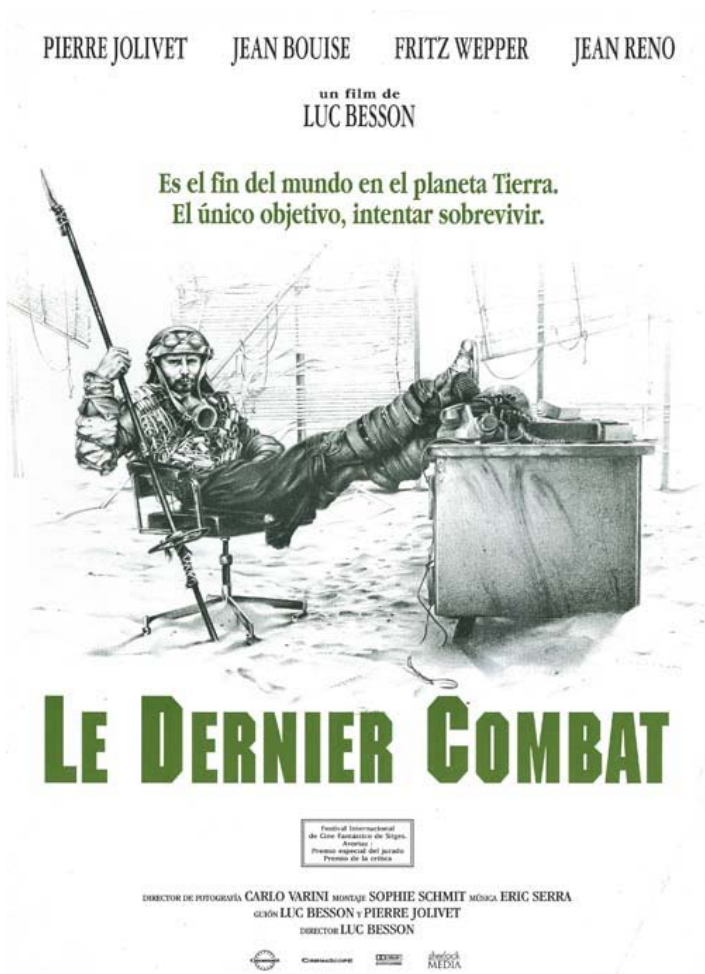
La última ola (1977), de Peter Weir – **Angustia a flor de piel (1982)**, de Tony Williams – Litan (1982), de Jean-Pierre Mocky – Destructor (1981), de Harley Cokeliss – Gomia, terror en el mar Egeo (1980), de Aristide Massaccesi (Joe D'Amato) – **Posesión infernal (1981)**, de Sam Raimi – Galaxia prohibida (1982), de Allan Holzman – Friday the 13th: The Orphan (1979), de John Ballard – Laserblast (1981), de Michael Rae – The Last Horror Film (1982), de David Winters – Los visitantes de la galaxia (1981), de Dusan Vukotic.

La nova etapa del festival, dirigida per Joan Lluís Goas amb el suport de la Generalitat de Catalunya, va comportar una profunda renovació del certamen. El festival va passar a anomenar-se Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Sitges, eliminant el terme Terror en considerar-lo integrat dins del gènere fantàstic. També es van incorporar nous patrocinadors, nous premis i, per primera vegada, projeccions en 3D. La Secció Oficial va destacar per la qualitat de les seves propostes, especialment *Le dernier combat*, òpera prima de Luc Besson, premiada també al Festival d'Avoriaz. Entre els convidats d'honor hi van assistir José Luis Garci, Tony Bill, Jack Sholder, Dario Argento i Luc Besson.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Feuer und Schwert. Die Legende Von Tristan und Isolde (1983), de Veith Von Furstenberg – House of the Long Shadows (1983), de Pete Walker – Xtro (1982), de Harry Bromley-Davenport – The Return of Captain Invincible (1982), de Philippe Mora – Pura sangre (1982), de Luis Ospina – **Le derniere combat (1982)**, de Luc Besson – Tenebre (1982), de Dario Argento – **The Lost Tribe (1983)**, de John Laing – Solos en la oscuridad (1982), de Jack Sholder – The Coming (1980), de Bert I. Gordon – Siete mujeres atrapadas (1981), de Mark Rosman

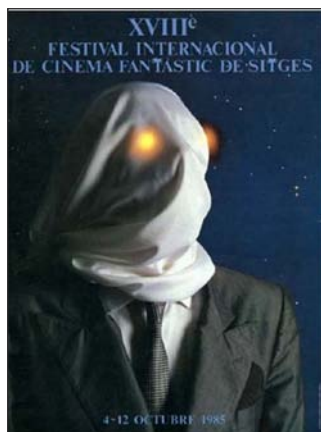
Celebrat a principis d'octubre, el Festival Internacional de Cinema Fantàstic de Sitges va consolidar la seva projecció internacional amb una intensa programació de projeccions, exposicions i activitats paral·leles. La Secció Oficial va destacar per la qualitat de títols com En compañía de lobos, de Neil Jordan, i El elemento del crimen, debut de Lars von Trier. També hi van tenir cabuda homenatges a Jean Cocteau i Ray Harryhausen, així com noves visions del cinema fantàstic. El jurat va estar presidit per Jaime de Armiñán. Aquest any el dissenyador Ferran Freixa va crear el logotip amb King Kong acostant-se a la costa de Sitges i es convertiria en una de les imatges més emblemàtiques del certamen.

Millor pel·lícula i Premi especial del jurat

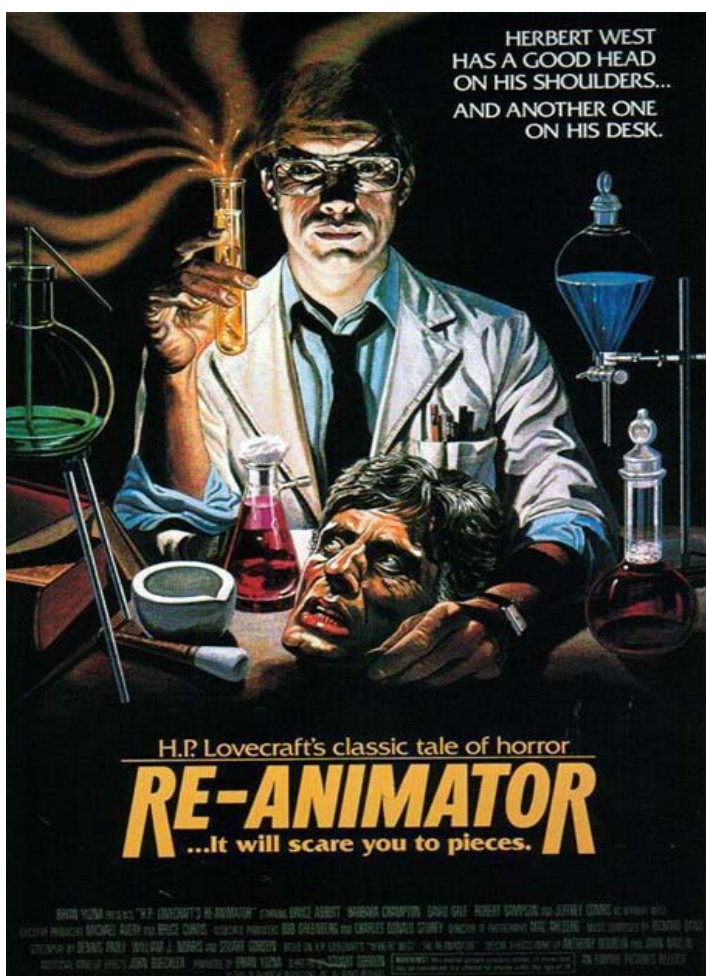
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Vacio (1984), de Carls Schenkel – Bloodbath of the House of Death (1984), de Kenny Everett – **En compañía de lobos (1984)**, de Neil Jordan – One Night Stand (1984), de John Duigan – Morgengrauen (1983), de Peter Sämman – The Outcasts (1982), de Robert Wynne Simmons – The Silent One (1984), de Yvonne MacKay – The Brother From Another Planet (1984), de John Sayles – The Hills Have Eyes, parte 2 (1983), de Wes Craven – Impulso infernal (1984), de Graham Baker – El experimento Filadelfia (1984), de Stewart Raffill – Starfighter: La aventura comienza (1984), de Nick Castle – Calles de fuego (1984), de Walter Hill.

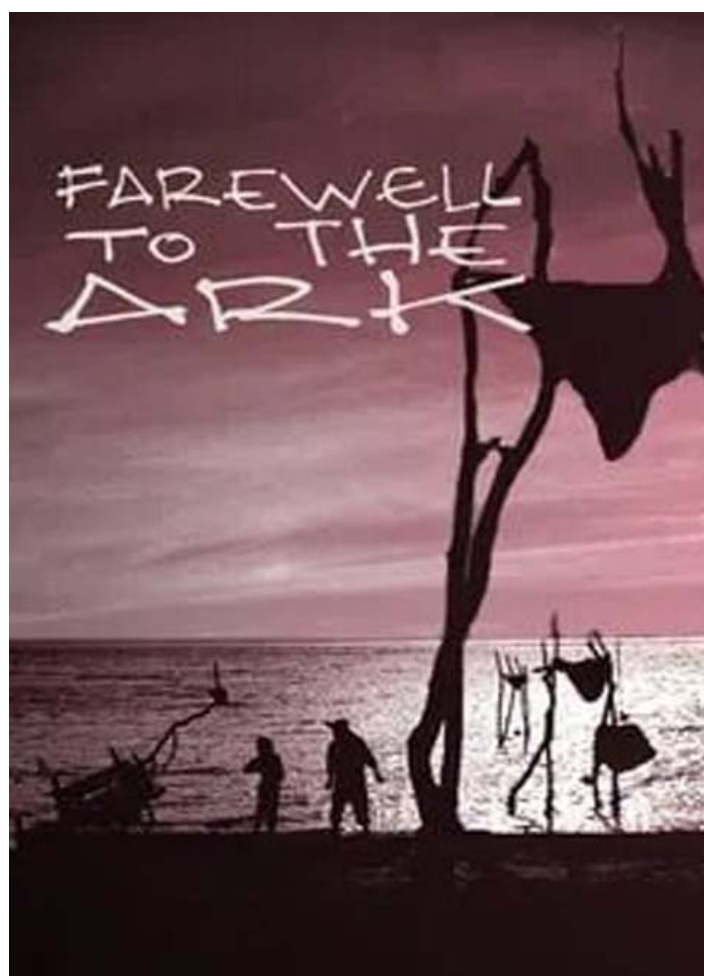

L'edició de 1985 va confirmar el gran moment del cinema fantàstic amb títols que esdevindrien clàssics, com Re-Animator, Noche de miedo, Noche de paz, noche de muerte, Pesadilla en Elm Street i El día de los muertos. El cinema nord-americà va dominar la programació, mentre que la clausura va anar a càrrec de l'europea Super. Un dels moments més destacats va ser la retrospectiva dedicada al maquillador de la Hammer Roy Ashton. El festival també va recuperar grans clàssics, entre els quals La noche del cazador, única pel·lícula dirigida per Charles Laughton, amb una extraordinària interpretació de Robert Mitchum, convertint-se en una de les edicions més recordades dels anys vuitanta.

Millor pel·lícula

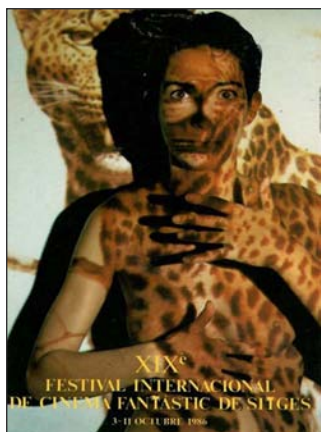

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

King Kongs Faust (1985), de Heiner Stadler – Super (1985), de Adolf Winkelmann – Night Magic (1984), de Lewis Furey – Peau d'ange (1984), de Jean-Louis Daniel – Farewell to the ark (1985), de Shuji Tereyama – Creature (1985), de William Malone - El día de los muertos (1985), de George A. Romero – Fuerza vital (1985), de Tobe Hooper – Re-Animator (1985), de Stuart Gordon – Return (1985), de Andrew Silver – Noche de paz, noche de muerte (1984), de Charles E. Sellier, Jr. – Señal de alarma (1985), de Hal Barwood.

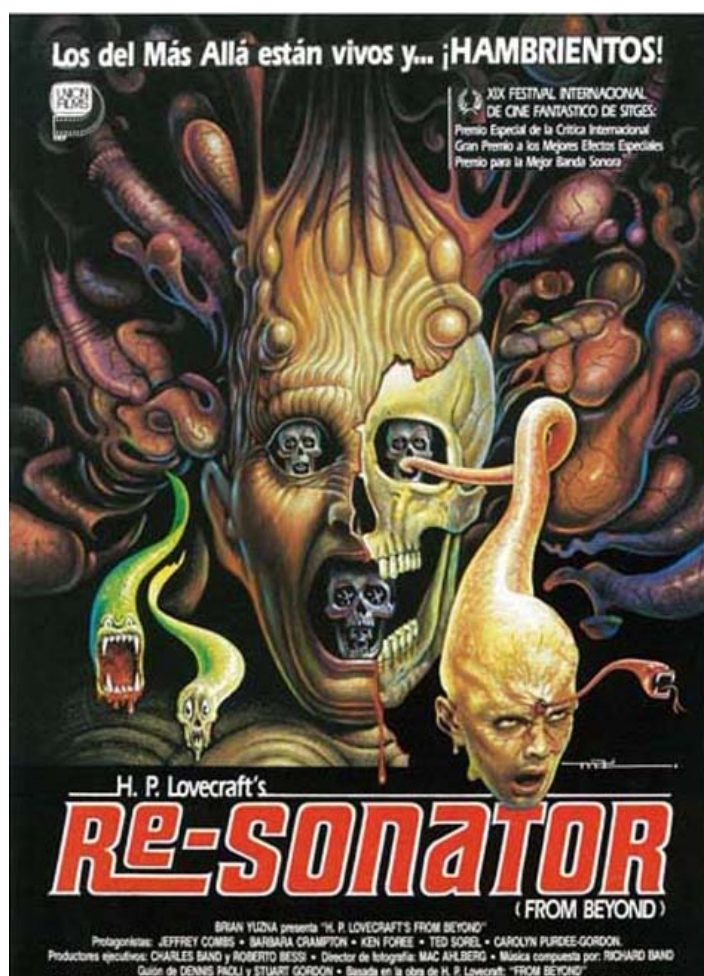

L'edició de 1986 va destacar per la presència de grans figures del cinema fantàstic com Christopher Lee, Anthony Perkins, David Lynch, Michael Powell i Richard Lester. El festival va incorporar el nou espai Brigadoon, impulsat per Àlex Gorina, que aviat es convertiria en un punt de trobada imprescindible. La programació va oferir alguns dels títols més importants de l'any, com Aliens, el regreso, Terciopelo azul, The Hitcher, La mosca i La matanza de Texas. La maratón de cloenda al cinema Retiro va convertir aquesta edició en una de les més recordades de la història del festival.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

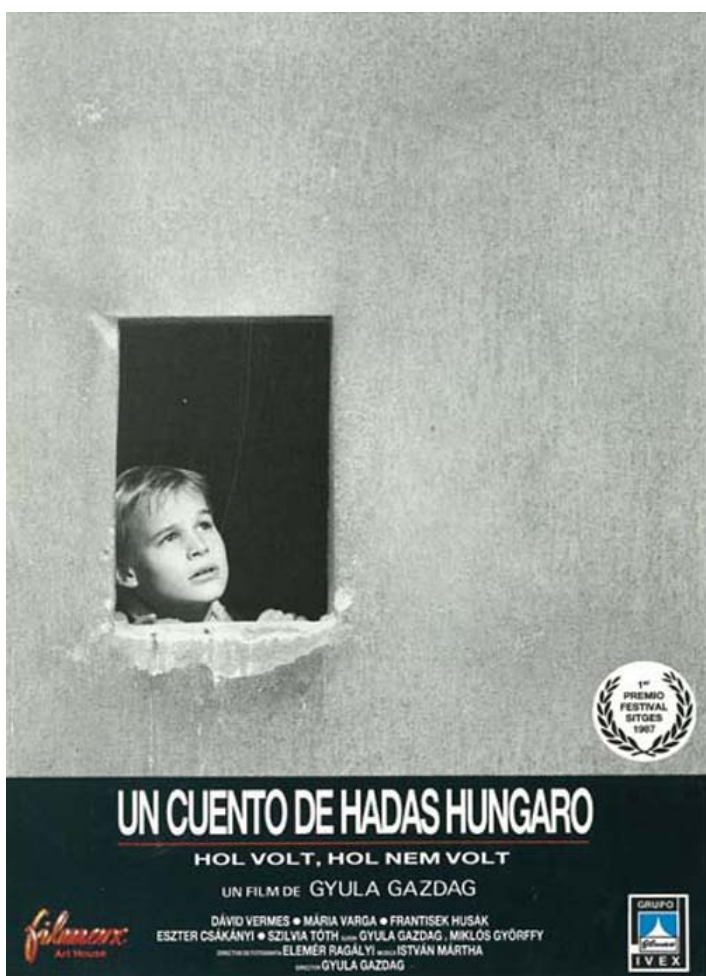
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Operación Dead-End (1986), de Nicki Müllerschön – As sete vampiras (1986), de Ivan Cardoso – Més enllà de la passió (1986), de Jesús Garay – L'unique (1985), de Jérôme Diamant-Berger – Shadey (1985), de Philip Saville – I Skiachtra (1985), de Manousos Manousakis – Idô Van (1986), de Péter Gothár – La leyenda de la fortaleza de Suram (1986), de Sergei Paradjanov y Dodo Abachidze – **Terciopelo azul (1986)**, de David Lynch – Creature (1985), de William Malone – **Re-Sonator (1986)**, de Stuart Gordon – Psicosis 3 (1986), de Anthony Perkins – The Texas Chainsaw Massacre Part 2 (1986), de Tobe Hooper.

L'edició de 1987 va commemorar els 20 anys del Festival de Sitges amb una destacada retrospectiva dedicada a la 20th Century Fox i un homenatge al director Jack Arnold. La Secció Oficial va oferir títols tan rellevants com Hellraiser, RoboCop i The Hidden. Les activitats paral·leles, especialment l'exposició dedicada a Frankenstein, van despertar un gran interès. Entre els convidats d'honor hi van assistir Richard Fleischer, Jack Arnold, Robert Wise, Curt Siodmak i Vanessa Redgrave. Va ser una de les edicions més exitoses i recordades del festival.

Millor pel·lícula

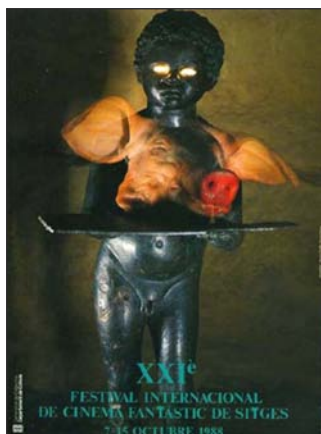

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Et Skud Fra Hjertet (1986), de Kristian Levring – Mándem i Manen (1986), de Erik Clausen – Gandahar (1987), de René Laloux – Hellraiser, los que traen el infierno (1987), de Clive Barker – A Chinese Ghost Story (1987), de Ching Siu-Tung – **Un cuento de hadas húngaro (1987)**, de Gyula Gazdag – Disturbo nel cimitero/ Graveyard Disturbance (1986), de Lamberto Bava – Julia y Julia (1986), de Peter del Monte – Jenatsch (1987), de Daniel Schmid – **Hidden (1987)**, de Jack Sholder – Falso testigo (1987), de Curtis Hanson – Terroríficamente muertos (1987), de Sam Raimi – Graveyard Shift (1986), de Gerard Ciccoritti – El padrastro (1987), de Joseph Ruben – RoboCop (1987), de Paul Verhoeven.

L'edició de 1988 va estar marcada per una Secció Oficial força irregular, amb una selecció de pel·lícules que no va assolir el nivell d'altres anys. Malgrat això, el festival va mantenir el seu prestigi gràcies a una excel·lent organització, a les nombroses activitats paral·leles i a la presència de destacades personalitats del cinema fantàstic. Van tenir una gran acollida l'exposició dedicada al 50è aniversari de Superman i el cicle «Ells també van ser fantàstics», que retia homenatge a directors que havien explorat ocasionalment aquest gènere.

Millor pel·lícula

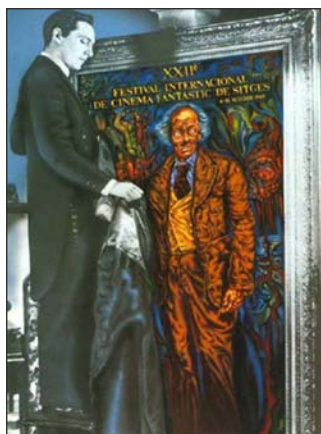

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

As Times Goes By (1988), de Barry Peak – Amsterdamned, misterio en los canales (1988), de Dick Maas – El guía del desfiladero (1987), de Nils Gaup – **The Navigator. Una odisea en el tiempo (1988)**, de Vincent Ward – Os canibais (1988), de Manoel de Oliveira – Cohen & Tate (1988), de Eric Red – Critters 2 (1988), de Mike Garriss – Da (1988), de Matt Clark – In the Aftermath (1987), de Carl Colpaert – **Atracción diabólica (1988)**, de George A. Romero – Pesadilla en Elm Street 4 (1988), de Renny Harlin – Shadows in the Storm (1988), de Terrell Tannen – Pacto de sangre (1988), de Stan Winston – Otstupnik (1988), de Valeri Rubinchik.

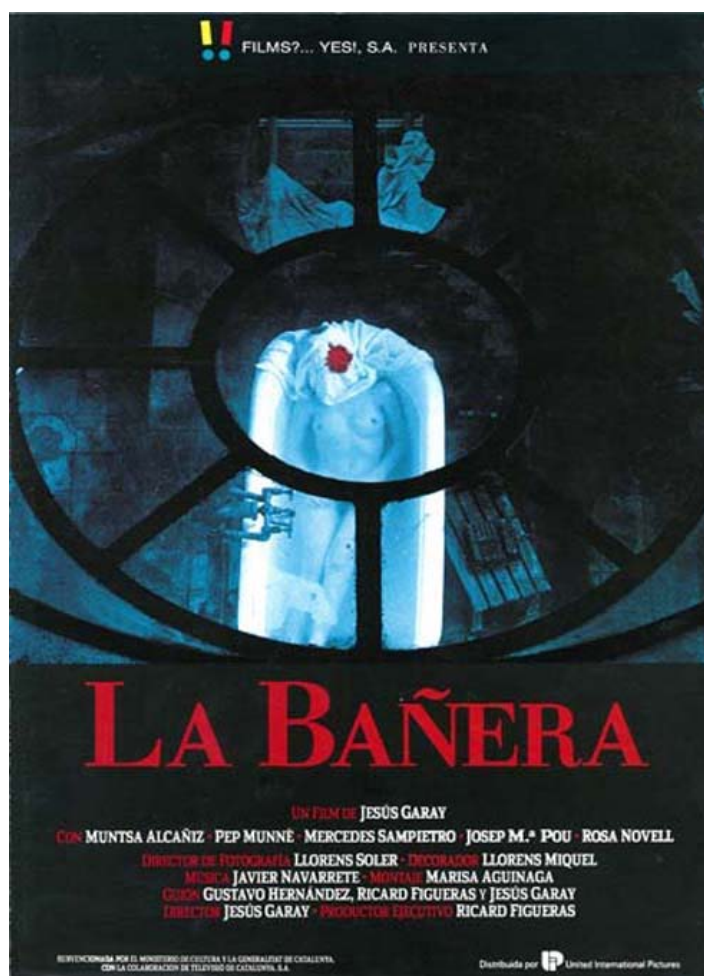

L'edició de 1989, marcada per la pluja, va presentar una Secció Oficial sense un clar favorit, fet que va provocar discrepàncies entre el jurat i el públic. Tot i una competició més discreta que en anys anteriors, van destacar títols com *The Abyss*, *Profundidad seis* i *La bañera*. La cloenda va anar a càrrec de *Campo de sueños*, protagonitzada per Kevin Costner. El festival també va dedicar retrospectives a Alexander Korda, al cinema fantàstic escandinau i un emotiu homenatge a Fay Wray. Aquell any es va crear el Patronat Municipal del Festival, mentre que la sala Brigadoon va desaparèixer per motius pressupostaris.

Millor pel·lícula

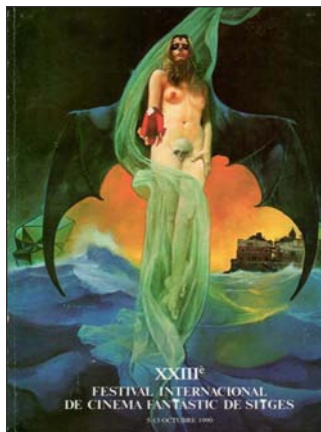

Premi especial del jurat

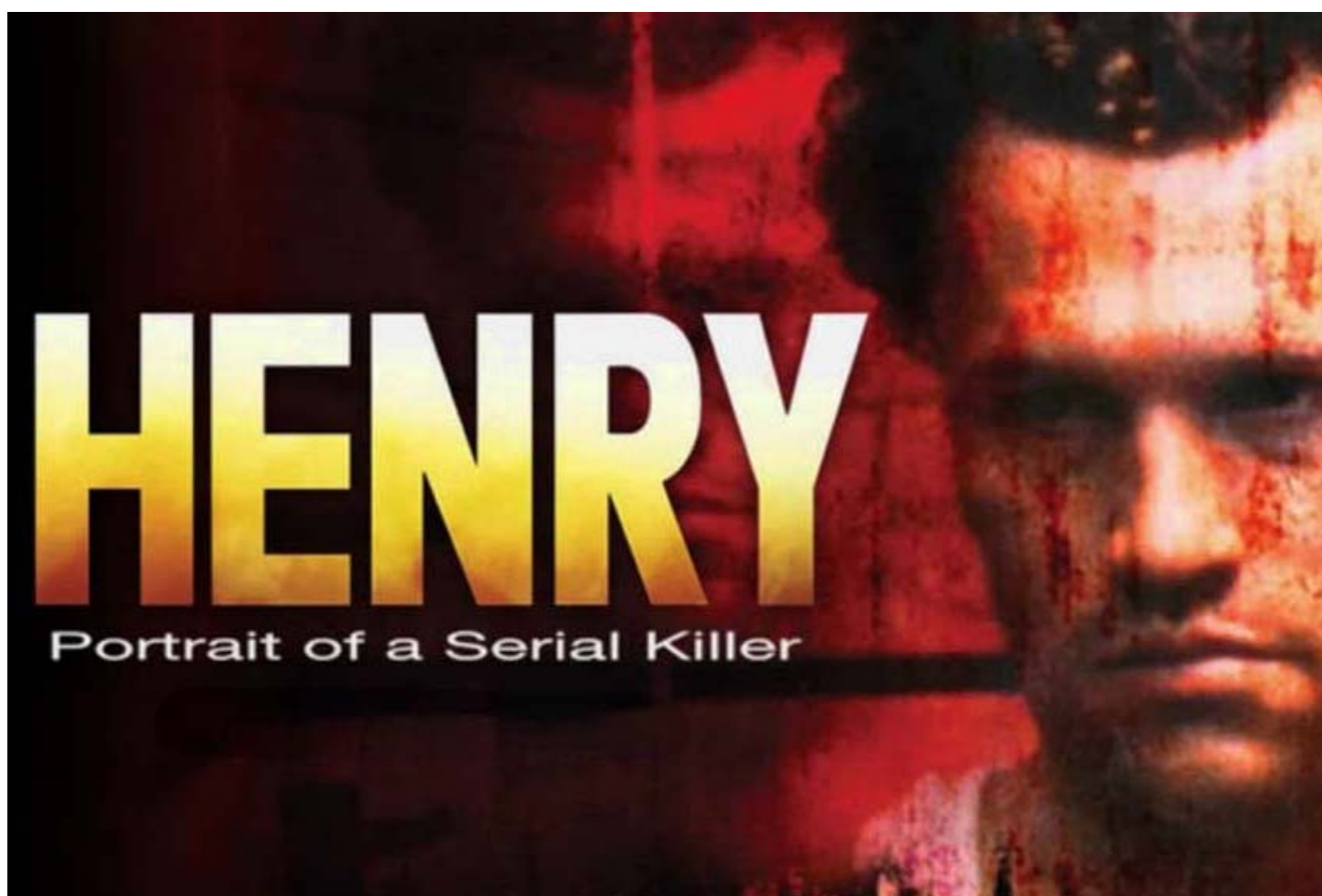
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Celia (1989), de Ann Turner – Die toten Fische (1988), de Michael Synek – The Top of His Head (1989), de Peter Mettler – **La bañera** (1989), de Jesús Garay – La luna negra (1989), de Imanol Uribe – Más allá del arco iris (1988), de Mike Hodges – El cocinero, el ladrón, su mujer y su amante (1989), de Peter Greenaway – Venus Peter (1989), de Ian Sellar – My 20th Century (1989), de Ildikó Enyedi – Kristnihald undir Jokli (1989), de Guóny Halldórsdóttir – **Corazón de medianoche** (1989), de Matthew Chapman – Setenta minutos para huir (1988), de Steve De Jarnatt – Society (1989), de Brian Yuzna.

L'edició de 1990 va recuperar el nivell de les millors edicions amb una programació encapçalada per títols com Corazón salvaje, Darkman, Línea mortal y Shocker. El festival va reunir destacades figures del cinema fantàstic, entre elles Jon Voight, Wes Craven, Robert Englund, Sam Raimi, Brian Yuzna i Jeffrey Combs. Henry: Retrato de un asesino va ser una de les grans triomfadores. També va destacar el magnífic cartell de Manuel San Julián, el retorn de la sala Brigadoon i les retrospectives dedicades a la Columbia Pictures i a Segundo de Chomón.

Millor pel·lícula i Premi especial del jurat

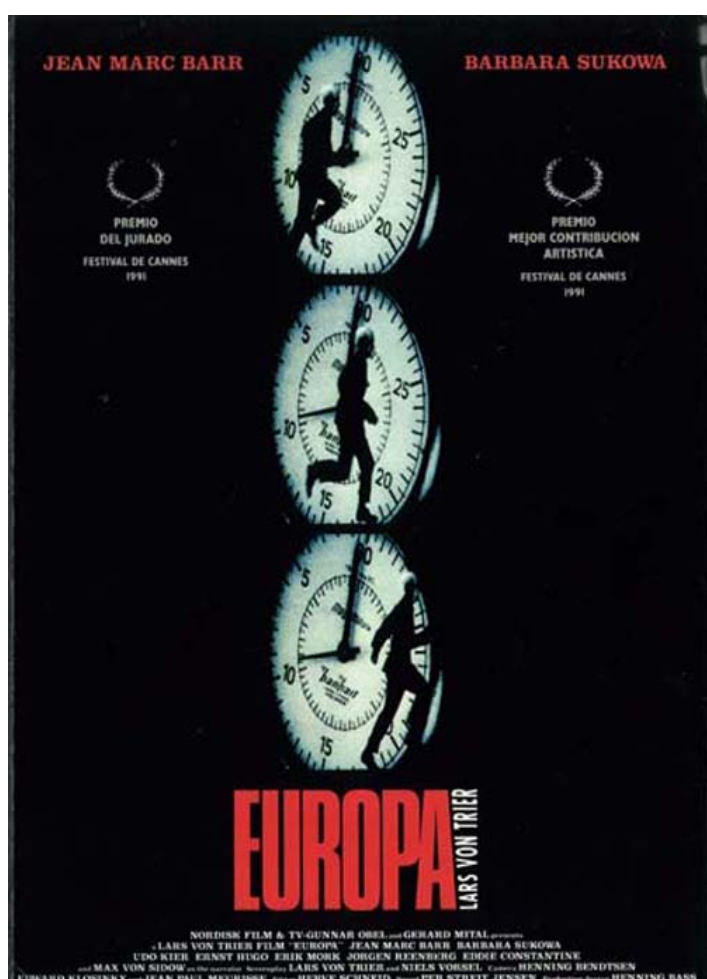
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

El poder de un Dios (1990), de Peter Flesichmann – Strangers (1990), de Caig Lahiff – Manôushe (1989), de Luiz Begazo – Baby Blood (1990), de Alain Robak – Mister Frost (1990), de Philippe Setbon – La piel que brilla (1990), de Philippe Ridley – Game over, se acabo el juego (1989), de René Manzor – Ta simadia tis nyhtas (1989), de Panos Kokkinopoulos – Pink Ulysses (1990), de Eric de Kuyper – Mami Wata (1989), de Moustapha Diop – Agion Oros (1989), de Stojan Stojcic – A ay (1989), de Reha Erdem – La novia de Re-Animator (1990), de Brian Yuzna – Darkman (1990), de Sam Raimi – Eternity (1990), de Steven Paul – Frankenhooker (1990), de Frank Henenlotter Hardware, programado para matar (1990), de Richard Stanley – **Henry: Retrato de un asesino (1988)**, de John McNaughton.

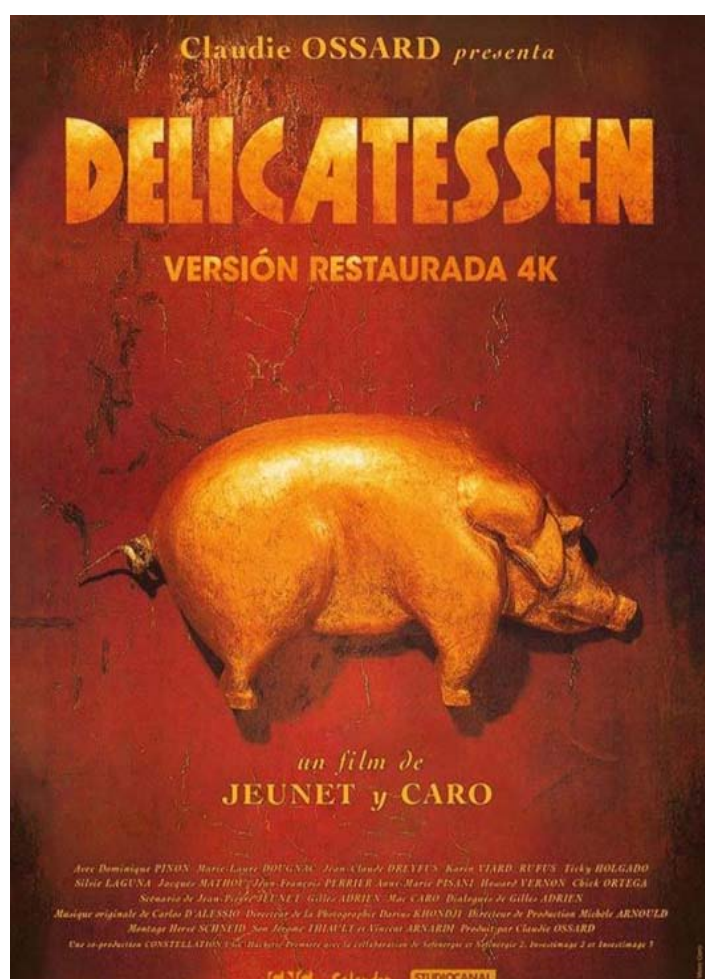

L'edició del 1991 va estar marcada pel protagonisme del cinema europeu, amb *Delicatessen* i *Europa* com a grans triomfadors del certamen. També va destacar *The Resurrected*, una de les adaptacions més fidels de l'obra d'HP Lovecraft, mentre que l'animi *Akira* es va convertir en una de les projeccions més aclamades pel públic. Entre les activitats paral·leles van sobresortir les exposicions dedicades a Colin Arthur i al 25è aniversari de *Star Trek*, juntament amb els cicles *Mad Max* i *T-Errors* de la ciència. Tot això va ser possible malgrat l'ajustat pressupost del festival.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Buster Bedroom (1990), de Rebecca Horn – **Europa (1991)**, de Lars Von Trier – **Delicatessen (1991)**, de Jean-Pierre Jeunet y Marc Caro – *Truly, Madly, Deeply* (1991), de Anthony Minghella – *Viotechnia Oniron* (1991), de Tassos Boulmetis – *Immer & Ewig* (1991), de Samir – *Dukhov Den* (1990), de Sergei Selyanov – *The Cabinet of Dr. Ramirez* (1991), de Peter Sellars – *Pesadilla final, la muerte de Freddy* (1991), de Rachel Talalay – *Liquid Dreams* (1991), de Mark Manos – *Poison* (1991), de Todd Haynes – *The Resurrected* (1990), de Dan O'Bannon – *Peligrosamente unidos* (1991), de Lewis Teague. *Barton Fink* (1991), de Joel & Ethan Coen.

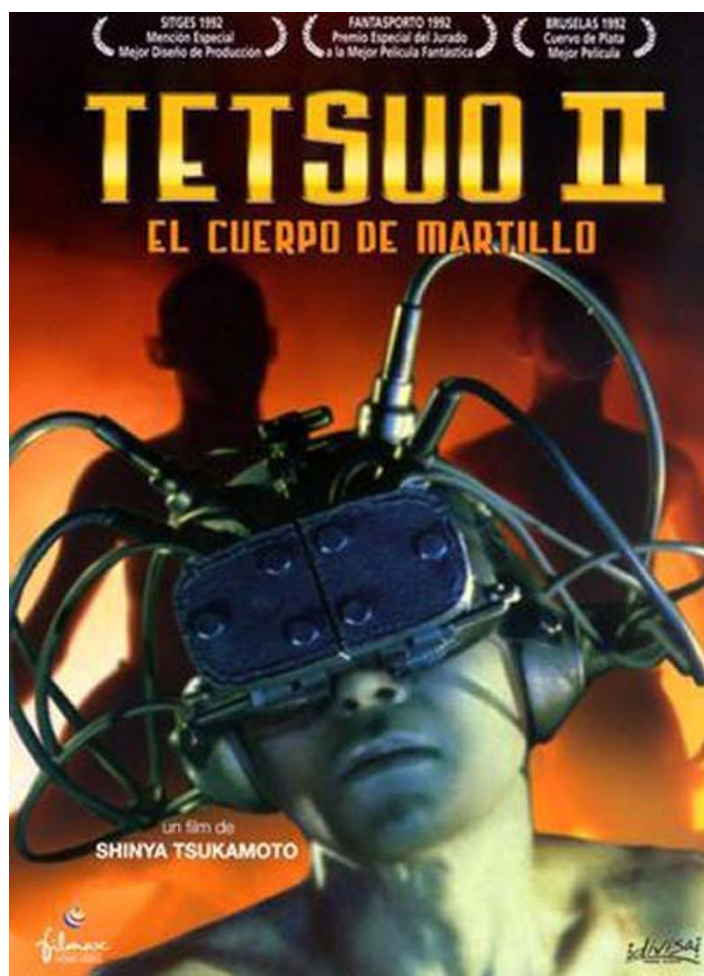

L'edició de 1992 va marcar el final de l'etapa de Joan Lluís Goas al capdavant del Festival de Sitges i la inauguració del nou Auditori, que es convertiria en la seva seu principal i en el nou centre neuràlgic del certamen. El festival va celebrar el seu 25è aniversari amb nombroses retrospectives, una ampliació de les sessions de curtmetratges i un increment del nombre de projeccions. Entre els grans atractius hi va haver les estrenes europees de *Reservoir Dogs* y *El ejército de las tinieblas*, així com la presència d'un emergent Peter Jackson. L'augment de públic i l'èxit organitzatiu van convertir aquesta edició en una de les més importants de la seva història.

Millor pel·lícula

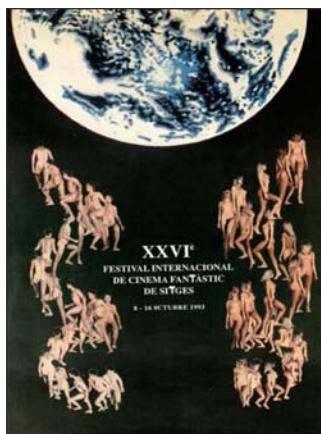

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Ocurrió cerca de su casa (1992), de René Belvaux, André Bonzel y Benoît Poelvoorde – **The Turn of the Screw (1992)**, de Rusty Lemorande – **L'oeil qui ment (1992)**, de Raúl Ruiz – **Les nuits de cristal (1992)**, de Tonia Markétaki – **A Chinese Ghost Story III (1991)**, de Ching Siu Tung – **Arnyek a Havon (1991)**, de Attila Janisch – **Tetsuo II: El cuerpo de martillo (1991)**, de Shinya Tsukamoto – **Braindead. Tu madre se ha comido a mi padre (1992)**, de Peter Jackson – **El ejército de las tinieblas (1992)**, de Sam Raimi – **Cold Heaven (1992)**, de Nicolas Roeg – **Reservoir Dogs (1992)**, de Quentin Tarantino – **Permanezcan en sintonia (1992)**, de Peter Hyams

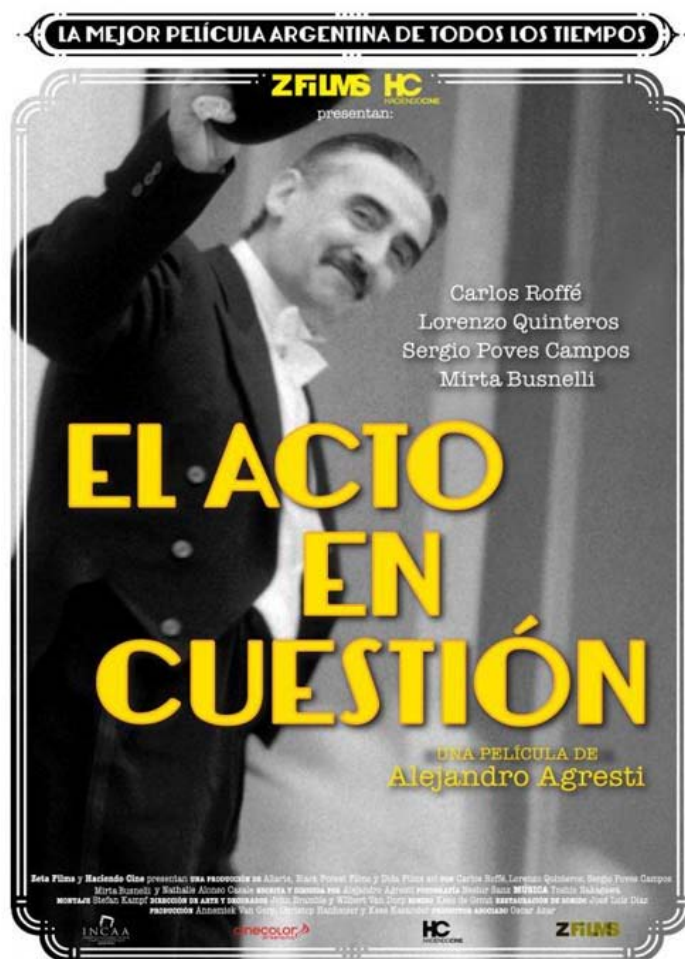

L'edició de 1993 va iniciar una nova etapa sota la direcció de Xavier Catafal, coincidint amb la consolidació del nou Auditori com a seu principal del festival. Amb l'objectiu d'ampliar l'oferta, es van crear noves seccions com *Premiere*, *Anima't*, *Seven Chances* i el concurs de curtmetratges, obrint-se a nous gèneres i formats. Tot i l'ambició de la proposta, la Secció Oficial va ser considerada una de les més discretes dels darrers anys, amb una programació competitiva poc brillant. Malgrat l'interès de les noves iniciatives, la fórmula no va donar els resultats esperats i la direcció del festival va quedar qüestionada pels responsables del Patronat i de la Generalitat.

Millor pel·lícula

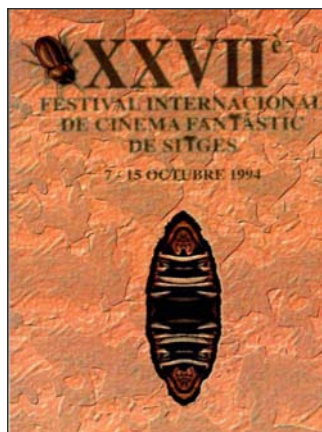

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

El acto en cuestión (1993), de Alejandro Agresti – **The Baby of Mâcon (1992)**, de Peter Greenaway – **Bedevil (1993)**, de Tracey Moffatt – **Body Melt (1993)**, de Philip Brophy – **La invención de cronos (1993)**, de Guillermo del Toro – **Desperate Remedies (1993)**, de Stewart Main y Peter Wells – **Frauds (1993)**, de Stephan Elliott – **Freaked (1993)**, de Alex Winter y Tom Stern – **Orlando (1992)**, de Sally Potter – **The Secret Adventures of Tom Thumb (1993)**, de Dave Borthwick – **Svo a Jordru sem a Himni (1992)**, de Kristin Johannesdottir – **The Wicked City (1992)**, de Mark Tai Kit

L'edició de 1994, dirigida per Àlex Gorina, va consolidar l'obertura del festival a nous llenguatges més enllà del cinema fantàstic tradicional. La programació va ampliar encara més les seccions, amb Premiere, Anima't, Seven Chances i una Secció Oficial més oberta, on van destacar títols com Pulp Fiction y Pesadilla antes de Navidad. Aquesta nova estructura va fer impossible seguir el festival en la seva totalitat, a causa de la gran quantitat de projeccions. Les retrospectives van incloure Troma, Alejandro Jodorowsky, Ed Wood i Jan Švankmajer, amb exposicions dedicades. L'edició va estar dedicada a la memòria de Peter Cushing.

Millor pel·lícula I Premi especial del jurat

71 FRAGMENTS D'UNE CHRONOLOGIE DU HASARD

UN FILM DE
MICHAEL HANEKE

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

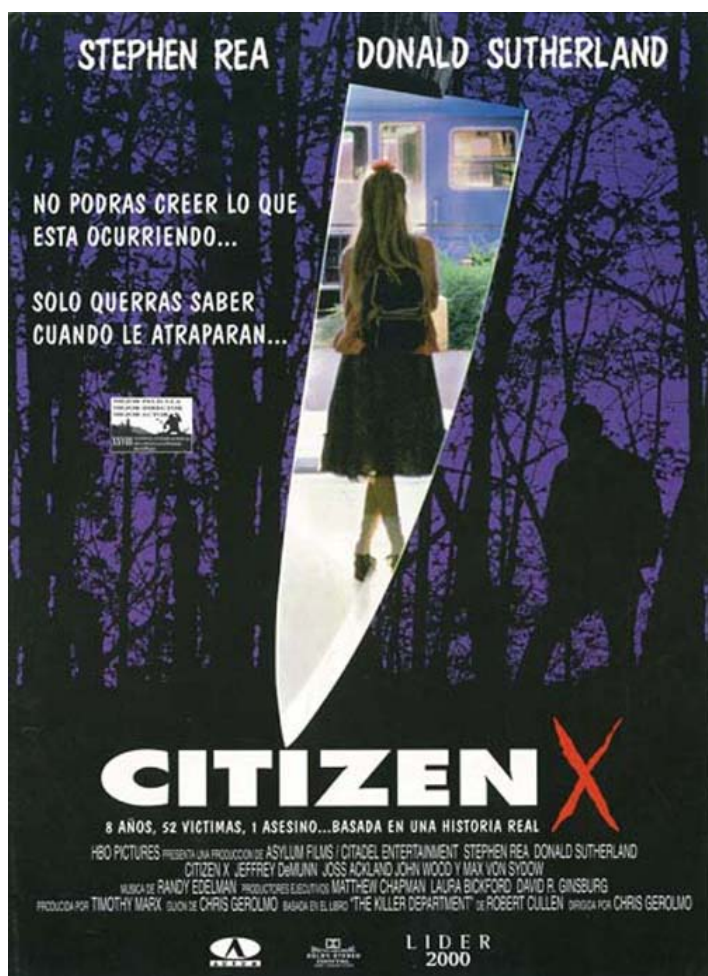
Akumulátor 1 (1994), de Jan Sverák – Ámbar (1993), de Luis Estrada – Boy Meets Girl (1993), de Ray Brady – Juego mortal (1994), de John Flynn – Cudowne Miejsce (1994), de Jan Jakub Kólski – Deadly Advice (1993), de Mandy Fletcher – El dirigible (1994), de Pablo Dotta – La cabeza sobre el agua (1993), de Nils Gaup – Justino, un asesino de la tercera edad (1994), de Luis Guridi y Santiago Aguilar – La máscara (1994), de Chuck Russell – **71 Fragmente einer Chronologie des Zufalls (1994)**, de Michael Haneke – Suture (1993), de Scott McGehee y David Siegel – That Eye, the Sky (1994), de John Ruane – TimeCop, policía en el tiempo (1994), de Peter Hyams – When Pigs Fly (1993), de Sara Driver.

L'edició de 1995, commemorativa del centenari del cinema, va oferir una de les programacions més extenses de la història del Festival de Sitges. El certamen va comptar amb nombrosos convidats d'honor com Roy Ward Baker, Robert Wise, Patricia Neal, Peter Fonda i Nathan Juran. Es va organitzar una retrospectiva de les 100 millors pel·lícules de cinema fantàstic, amb Blade Runner com a obra més votada. Les projeccions es van repartir entre les sales habituals i espais complementaris com Brigadoon i l'Escorxador. L'edició va estar marcada per homenatges a George Pal i Segundo de Chomón, i per una gran presència mediàtica.

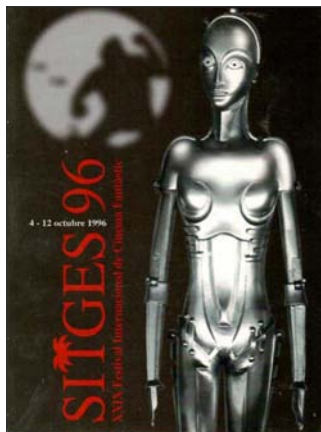
Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

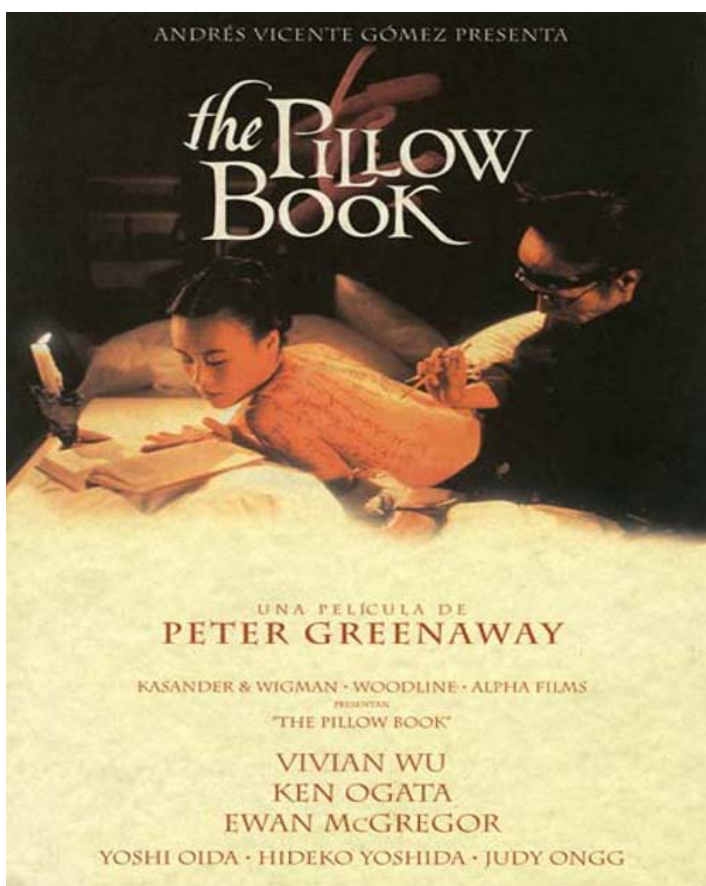
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

All Men Are Mortal (1994), de Ate de Jong – Atolladero (1995), de Òscar Aíbar – **Citizen X (1995)**, de Chris Gerolmo – **O convento (1995)**, de Manoel de Oliveira – El día de la bestia (1995), de Álex de la Iglesia – The Doom Generation (1995), de Gregg Araki – Dr. Jekyll y Miss Hyde (1995), de David F. Price – El asesino del más allá (1995), de Brett Leonard – Institute Benjamenta (1995), de Brother Quay – Der Kopf des Mohren (1995), de Paulus Manker – El cortador de césped 2 (1995), de Farhad Mann – Lipton Cockton in the Shadows of Sodoma (1995), de Jari Halonen – Mortal Kombat (1995), de Paul Anderson – Testigo mudo (1994), de Anthony Waller – Nadja (1995), de Michael Almereyda – No te mueras sin decirme adónde vas (1995), de Eliseo Subiela – La pasión de Darkly Noon (1995), de Philip Ridley – Hechizo en la ruta Maya (1995), de Clare Peploe – Safe (1995), de Todd Haynes – Species (Especie mortal), de Roger Donaldson – Tokyo Fist (1995), de Shinya Tsukamoto – El pueblo de los malditos (1995), de John Carpenter – Virtuosity (1995), de Brett Leonard.

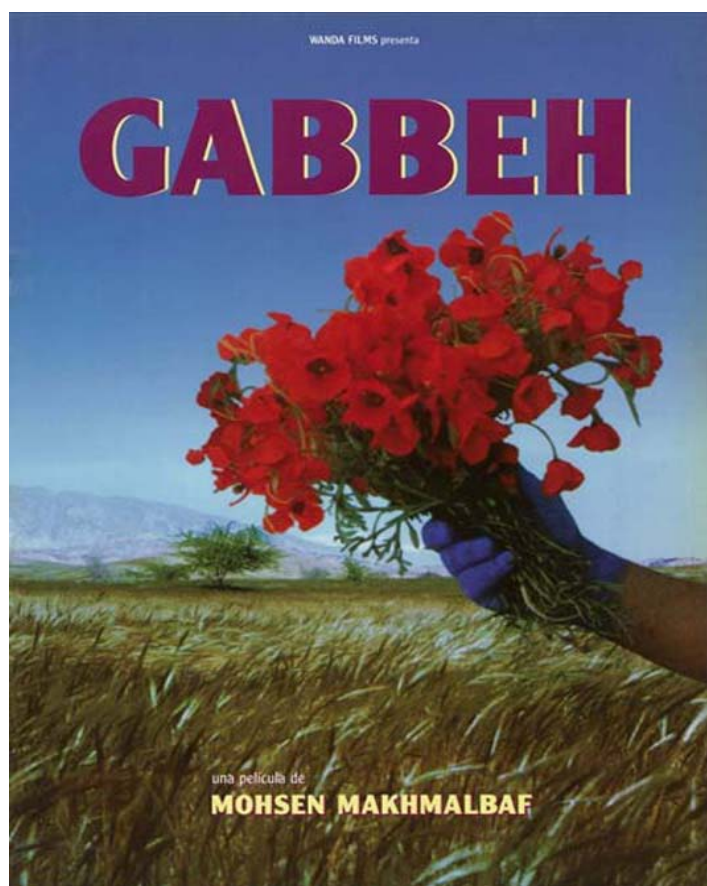

L'edició de 1996, dirigida per Àlex Gorina, va mostrar una certa distància entre el públic aficionat al fantàstic i una programació cada vegada més oberta a altres gèneres. El festival va incrementar el nombre de projeccions, però amb menys presència d'invitats i més complexitat logística. La nova orientació va potenciar la secció Premiere, mentre que la Secció Oficial i la informativa continuaven sense una separació clara. Es va consolidar també un espai dedicat al cinema asiàtic. El cinema espanyol va tenir una presència destacada en una retrospectiva àmplia i no exempta de polèmica.

Millor pel·lícula

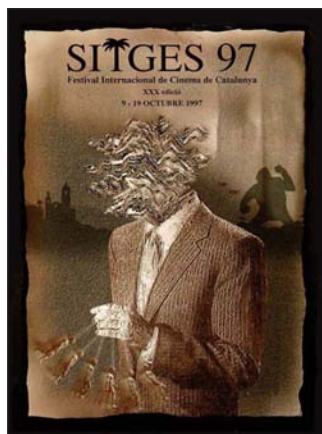

Premi especial del jurat

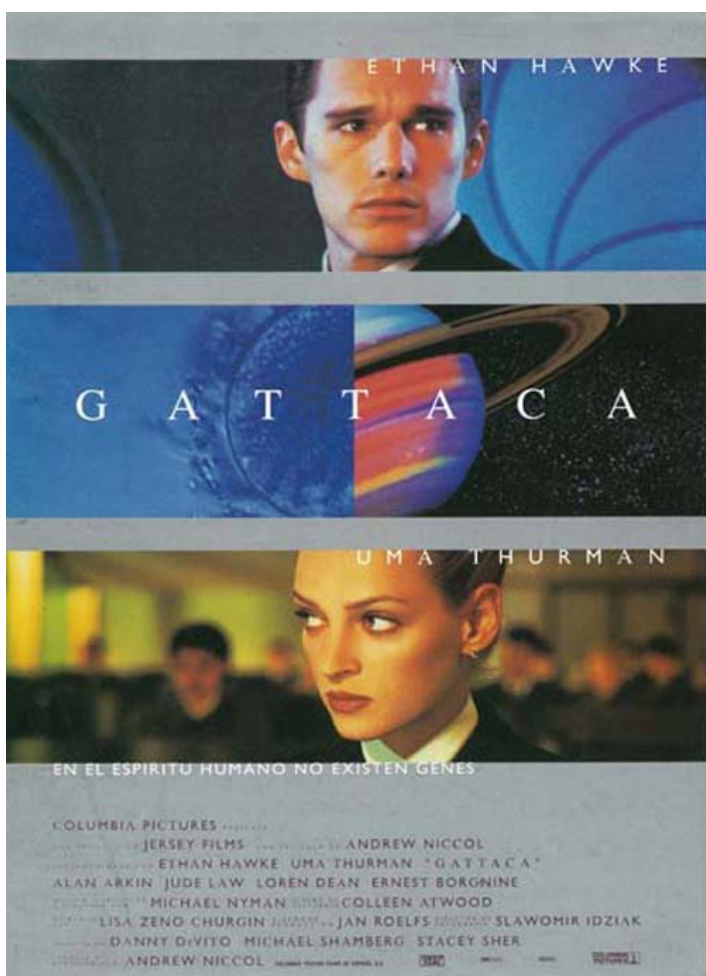
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

¡¡¡Han llegado!!! (1996), de David Twohy – Reacción en cadena (1996), de Andrew David – Chamane (1996), de Bartabas – El Cuervo: Ciudad de Ángeles (1996), de Tim Pope – Tú asesina, que nosotras limpiamos la sangre (1996), de Reb Braddock – The Dentist (1996), de Brian Yuzna – Dragonheart (1996), de Rob Cohen – Drzewa (1996), de Grzegorz Królikiewicz – Fotos (1996), de Elio Quiroga – Agárrame esos fantasmas (1996), de Peter Jackson – **Gabbeh** (1996), de Mohsen Makhmalbaf – Ghost in the Shell (1996), de Mamoru Oshii – Haggyállógva Vászka (1996), de Péter Gothár – Solamente se vive una vez (1996), de Jim Wilson – Hellraiser: Bloodline (1996), de Alan Smithee (Kevin Yagher y Joe Chappelle) – El corredor de la muerte (1995), de Tim Metcalfe – La lengua asesina (1996), de Alberto Sciamma – Matilda (1996), de Danny de Vito – Microcosmos (1996), de Claude Nuridsany y Marie Perennou – Mis dobles, mi mujer y yo (1996), de Harold Ramis – Necesidades (1996), de Fernando de France – **The Pillow Book** (1996), de Peter Greenaway – Silenzio... si nasce (1996), de Giovanni Veronesi – Solo se muere dos veces (1996), de Esteban Ibarretxe – Space Truckers (1996), de Stuart Gordon – Sweet Angel Mine (1996), de Curtis Radclyffe – Tromeo & Juliet (1996), de Lloyd Kaufman – Camino del Edén (1995), de Robert-Adrian Pejo – Lo zio di Brooklyn (1995), de Daniel Cipri y Franco Maresco.

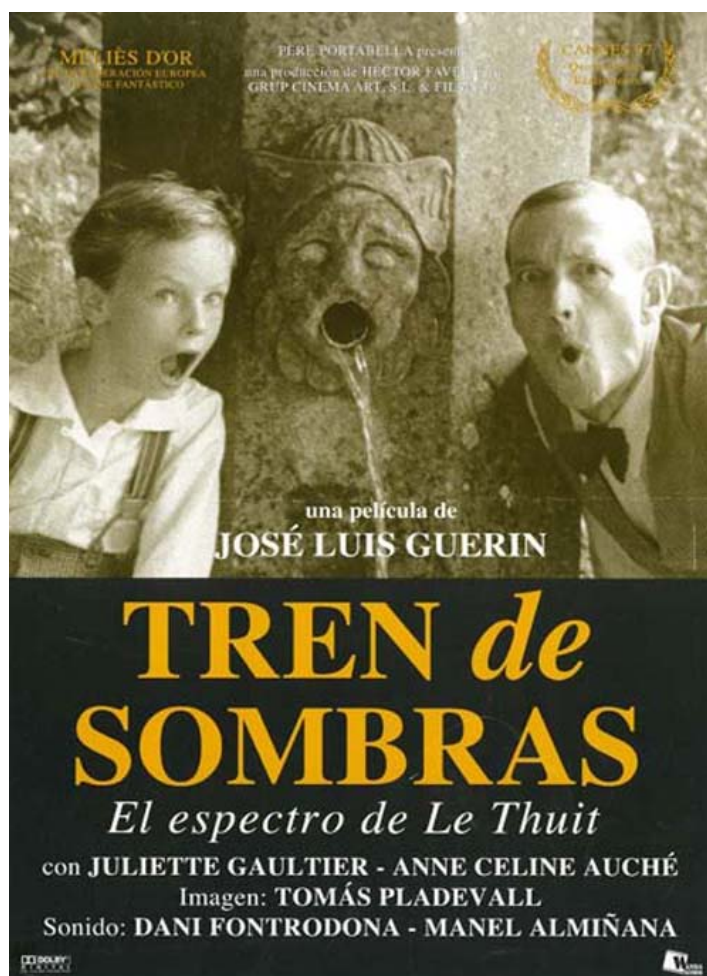

L'edició del 30è aniversari (1997) va confirmar el gir del festival cap a una programació cada vegada més eclèctica i allunyada del fantàstic més pur. La supressió del terme "fantàstic" en el nom oficial va generar polèmica entre públic i mitjans. Malgrat la presència de directors com Stuart Gordon, Paul Schrader o Charles Band, el certamen va mantenir un to general d'escepticisme. Es van programar cicles dedicats a David Lean, Karel Zeman, José Mojica Marins i el Kaiju eiga japonès. També es va consolidar el premi Méliès de Plata, que aquell any es va atorgar a Sitges.

Millor pel·lícula

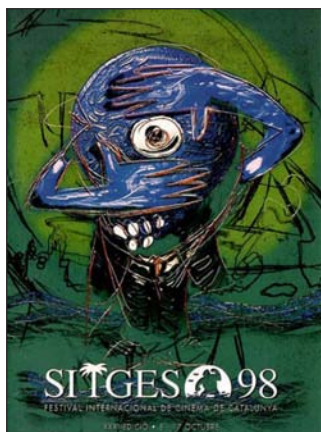

Premi especial del jurat

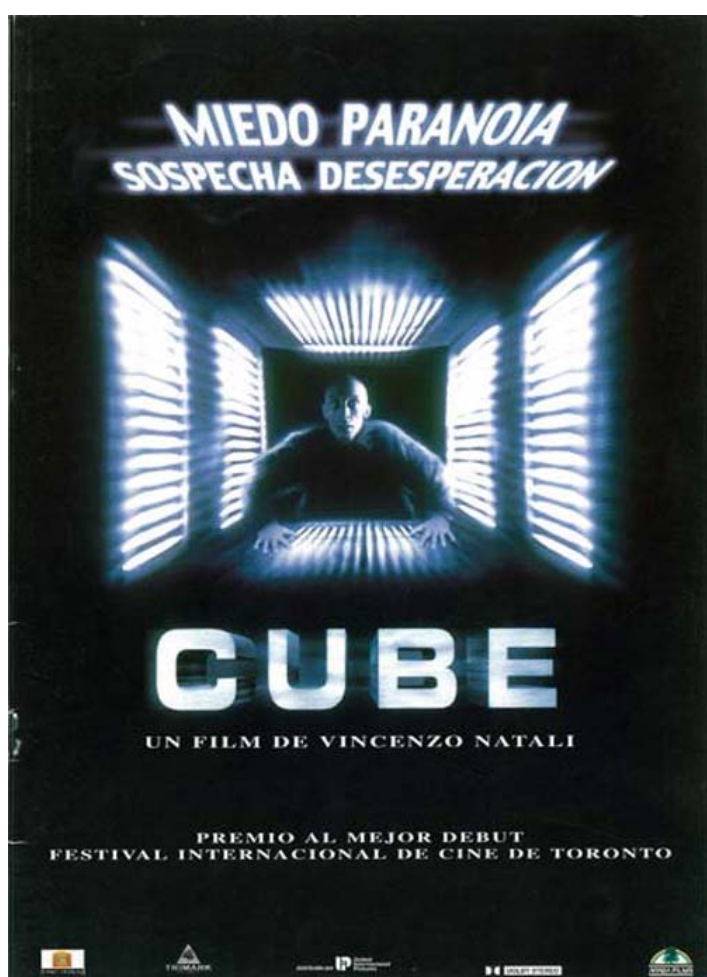
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Freeway (1996), de Matthew Bright – **Gattaca (1997)**, de Andrew Niccol – Hosszú Alkony (1997), de Attila Janisch – El Cuervo 2: Ciudad de ángeles (1996), de Tim Pope – Kissed (1996), de Lynne Stopkewich – Inocencia rebelde (1997), de John Duigan – Memorias del ángel caído (1997), de Fernando Cámara y David Alonso – Mimic (1997), de Guillermo del Toro – 99.9 (1997), de Agustí Villaronga – Nowhere (1997), de Gregg Araki – Pequeños milagros (1997), de Eliseo Subiela – Fotografiando hadas (1997), de Nick Willing – El príncipe de Homburg (1997), de Marco Bellocchio – R.I.P., Rest in Pieces (1997), de Robert-Adrian Pejo – Retroactive (1997), de Louis Morneau – Spawn (1997), de Mark A. Z. Dippé – Die totale Therapie (1997), de Christian Frosch – Touch (1997), de Paul Schrader – **Tren de sombras (1997)**, de José Luis Guerín – The Ugly (1997), de Scott Reynolds – Wishmaster (1997), de Robert Kurtzman – El laberinto de los sueños (1996), de Gakuryu Ishii Ishii.

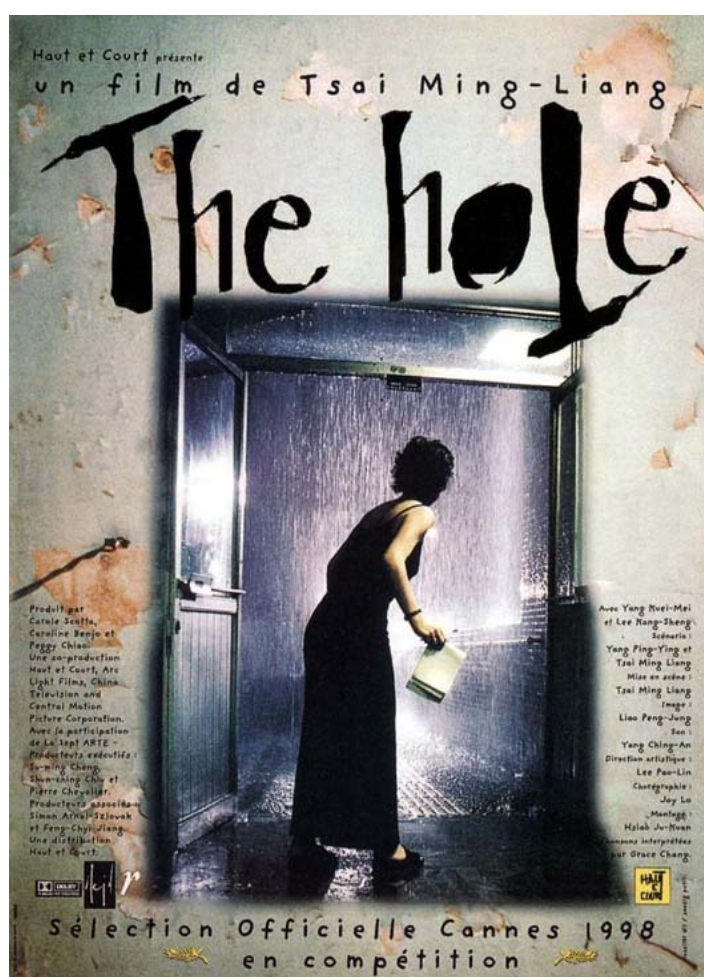

L'edició de 1998 va ampliar el festival amb un dia més de projeccions i una intensa marató a l'Auditori, Retiro i Prado. El jurat va estar format per figures com Seymour Cassel, Susannah York i Jimmy Sangster, en un context d'incertesa sobre la continuïtat d'Àlex Gorina. La gran triomfadora va ser la canadenca Cube, mentre que les retrospectives es van dedicar a Riccardo Freda, Bert I. Gordon i Roger Corman. També es va recordar Akira Kurosawa. L'edició va evidenciar un creixement del festival, però també una programació cada cop més allunyada del fantàstic pur.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Animals (1998), de Michael Di Giacomo – **Cube (1998)**, de Vincenzo Natali – **The Dentist 2 (1998)**, de Brian Yuzna – **Dybbuk of the Holy Apple Field (1997)**, de Yossi Somer – **Glasblásarns Barn (1998)**, de Anders Grönros – **Halloween H20: veinte años después (1998)**, de Steve Miner – **The Quiet Family (1998)**, de Kim Ji-Woon – **The Hole (1998)**, de Tsai Ming-liang – **New Rose Hotel (1998)**, de Abel Ferrara – **Vampiros modernos (1998)**, de Richard Elfman – **Seul contre tous (1998)**, de Gaspar Noé – **Sieben Monde (1998)**, de Peter Fratzscher – **Sitcom (1998)**, de François Ozon – **Pequeños guerreros (1998)**, de Joe Dante – **Totò che visse due volte (1998)**, de Daniele Cipri i Franco Maresca – **Trance (1998)**, de Michael Almereyda.

L'edició de 1999 va ser un any de transició amb la direcció interina de Roc Villas, abans de l'arribada d'Àngel Sala, mentre Àlex Gorina continuava com a assessor. El festival va mantenir una certa continuïtat en les seccions i una Secció Oficial amb una selecció d'una vintena de títols del gènere fantàstic. Van destacar els debuts de Jaume Balagueró amb Los sin nombre i de Ben Hopkins amb Simon Magus, tots dos premiats. Els homenatges es van dedicar a Dario Argento, Jacques Demy i a Segundo de Chomón. Malgrat la incertesa, el festival va mostrar una estructura més coherent que en anys anteriors.

Millor pel·lícula

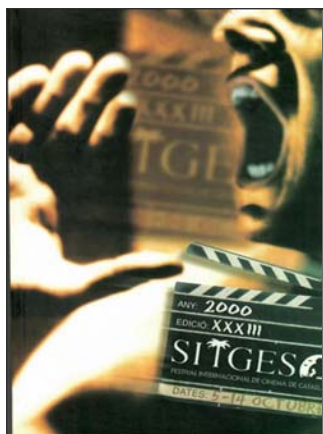

Premi especial del jurat

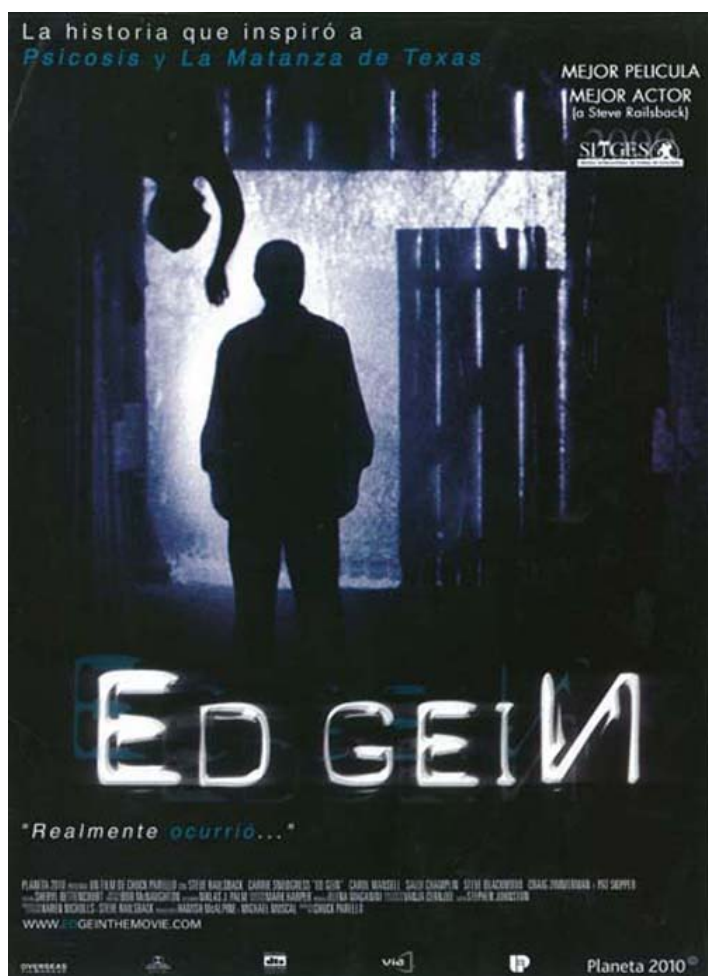
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

6: 3 (1999), de Péter Timár – Amantes criminales (1999), de François Ozon – La cara del terror (1999), de Rand Ravich – Possessed (1999), de Anders Ronnow-Klarlund – El proyecto de la bruja de Blair (1999), de Daniel Myrick y Eduardo Sánchez – eXistenZ (1999), de David Cronenberg – The Item (1999), de Dan Clark – La mujer más fea del mundo (1999), de Miguel Bardem – Ratrace (1998), de Valentin Hitz – **The Ring (el círculo) (1998)**, de Hideo Nakata – The Ring 2 (1999), de Hideo Nakata – Samurai Fiction (1998), de Hiroyuki Nakano – **Los sin nombre (1999)**, de Jaume Balagueró – Silver Heads (1998), de Yevgeny Yufit y Vladimir Maslov – Simon Magus (1999), de Ben Hopkins – Holocausto Samurai (1998), de Lance Mungia – Toemarok (1998), de Park Kwang-Choon – Zbogum na Dvaesetiot Vek (1998), de Darko Mitrevski y Aleksandar Popovski.

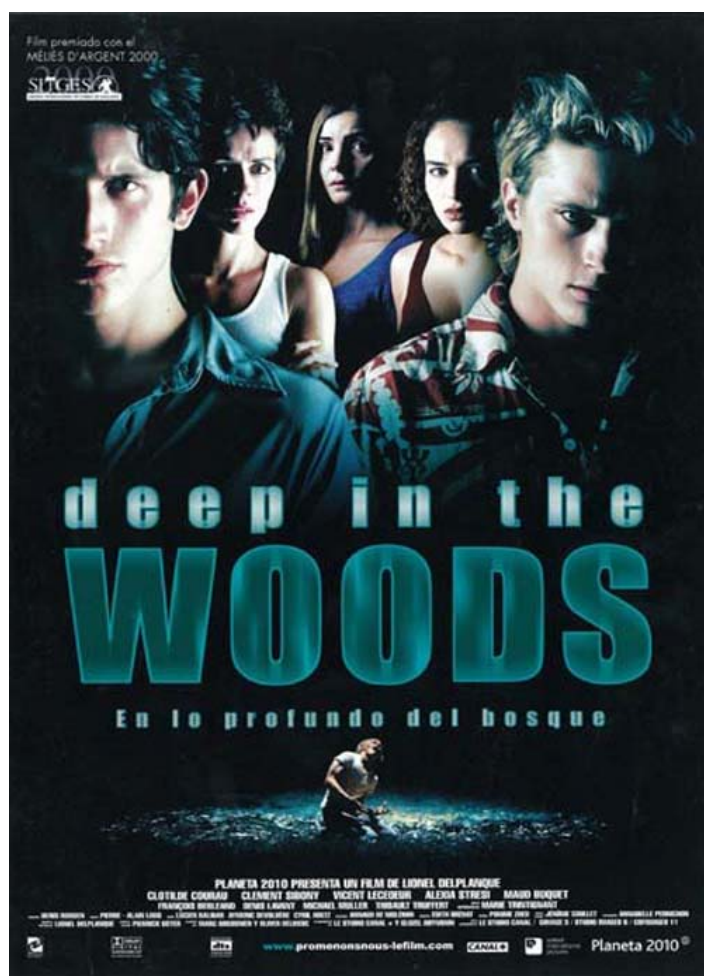

L'edició del 2000, en ple canvi de segle, va marcar el final de la direcció provisional de Roc Villas abans de l'arribada del nou director del festival. Es va mantenir la línia de donar visibilitat al cinema català i una programació amb títols destacats com American Psycho a la inauguració i Sabotage a la cloenda. El jurat va estar presidit pel prestigiós director de fotografia Jack Cardiff, amb presències com Terry Gilliam i Tony Curtis. El certamen va presentar el segon film de Christopher Nolan, Memento, i va reivindicar la vigència de La matanza de Texas. L'edició va resultar eclèctica, amb seccions poc definides i una programació irregular.

Millor pel·lícula

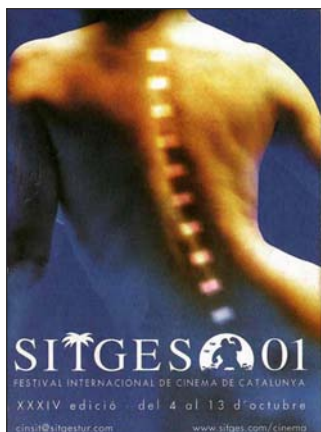

Premi especial del jurat

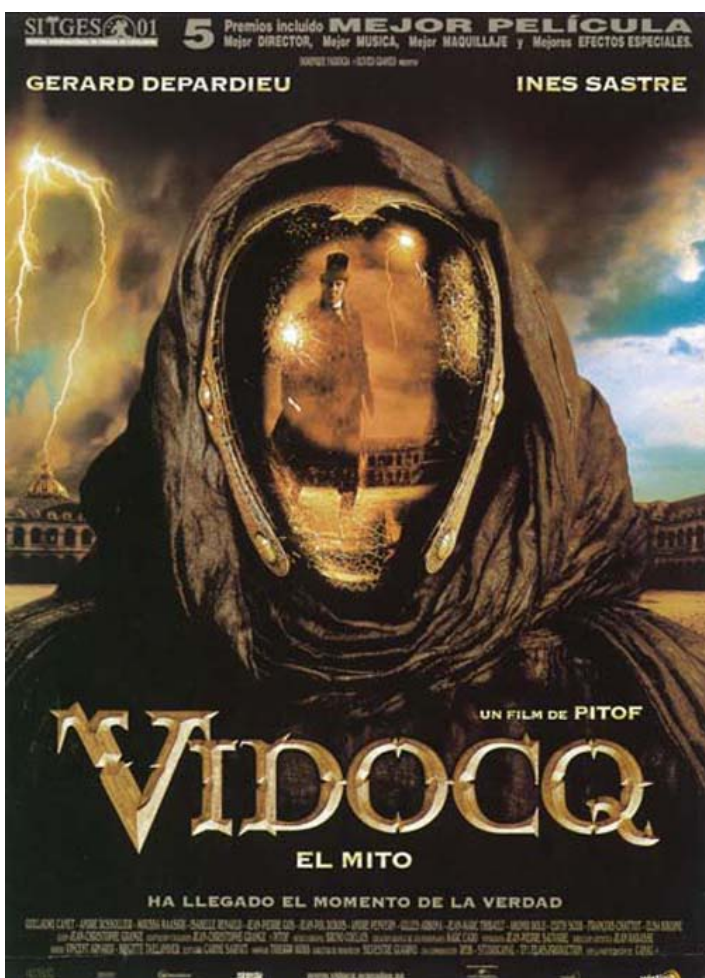
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

American Psycho (1999), de Mary Harron – Bullfighter (2000), de Rune Bendixen – Cherry Falls (2000), de Geoffrey Wright – Dead Babies (2000), de William Marsh – **Ed Gein (2000)**, de Chuck Parelló – Faust (La venganza está en la sangre) (2000), de Brian Yuzna – Himitsu (1999), de Yojiro Takita – Holgi (1999), de Günter Knarr – Hotel Splendide (1999), de Terence Gross – The Irrefutable Truth About Demons (2000), de Glenn Standring – **Deep in the woods (2000)**, de Lionel Delplanque – 7 Days to Live (2000), de Sebastian Niemann – La sombra del vampiro (2000), de E. Elias Merhige – Gemini (1999), de Shinya Tsukamoto – Citizen Toxie: El vengador tóxico IV (2000), de Lloyd Kaufman.

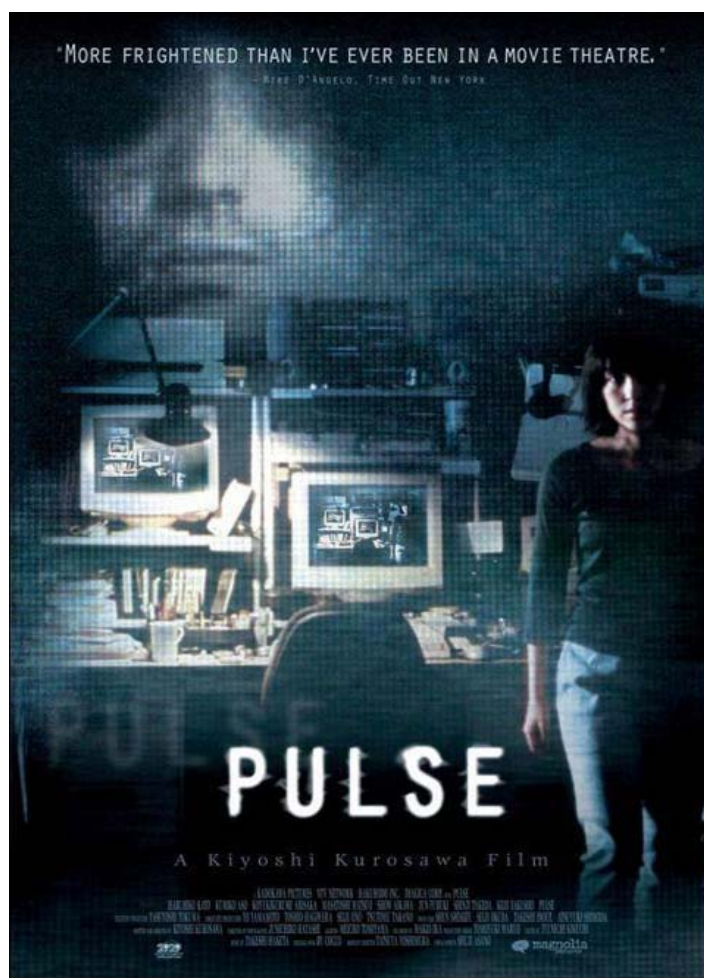

L'edició de 2001 va iniciar una nova etapa amb Àngel Sala com a director, apostant per la renovació i l'expansió del festival. Es va mantenir el nom del certamen, però amb una clara voluntat de canvi en la programació i les activitats paral·leles. Els atemptats de l'11 de setembre van afectar parcialment la presència d'invitats i alguns títols previstos. Tot i això, van destacar la consolidació del cinema d'animació amb homenatges als Quay Brothers i a Aardman, i la nova secció Orient Express dedicada al cinema asiàtic. També es van incloure mirades al cinema italià i francès i un homenatge a Kubrick amb 2001. Donnie Darko va ser la gran revelació del festival.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

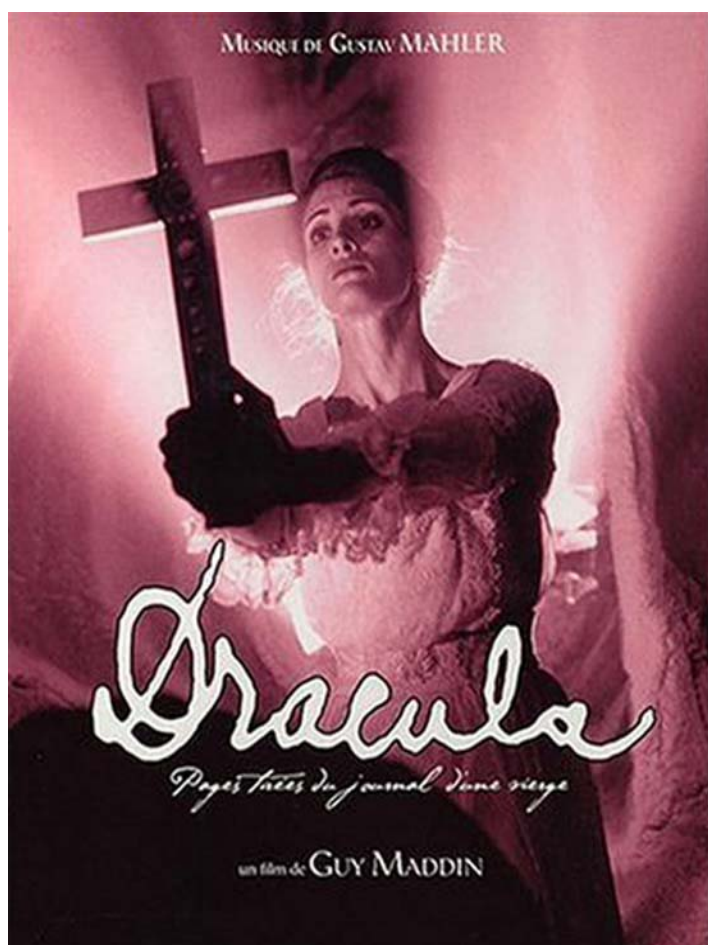
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Avalon (2001), de Mamoru Oshii – Battle Royale (2000), de Kinji Fukasaku – Secret Tears (2000), de Park Ki-Hyung – La biblia negra (2001), de David Pujol – The Bunker (2001), de Rob Green – Christmas Carol: The Movie (2001), de Jimmy T. Murakami – Dagon: la secta del mar (2001), de Stuart Gordon – Dead Creatures (2001), de Andrew Parkinson – Donnie Darko (2001), de Richard Kelly – Fausto 5.0 (2001), de Isidro Ortiz, Àlex Ollé y Carlos Padrissa – The Hole (2000), de Nick Hamm – Inugami (2001), de Masato Harada – Jeepers Creepers (2001), de Victor Salva – Un jeu d'enfants (2001), de Laurent Tuel – Fantasma de Marte (2001), de John Carpenter – Kairo / Pulse (2001), de Kiyoshi Kurosawa – Metropolis (2001), de Rin Taro – Mulholland Drive (2001), de David Lynch – The Nine Lives of Tomas Katz (1999), de Ben Hopkins – No Such Thing (2001), de Hal Hartley – The Unknown (2000), de Michael Hjorth – El pacto de los lobos (2001), de Christophe Gans – Revelation (2000), de Stuart Urban – Satorare (2001), de Katsuyuki Motohiro – Session 9 (2001), de Brad Anderson – Sleepwalker (2000), de Johannes Runeborg – Trouble Every Day (2001), de Claire Denis – Vidocq (2001), de Pitof.

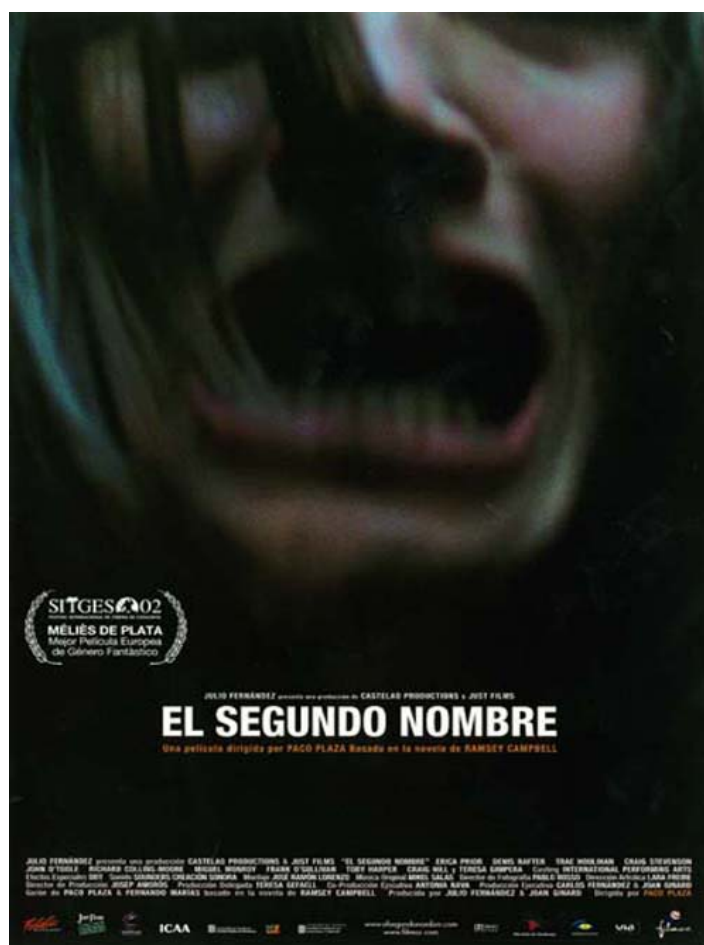

L'edició de 2002 va tenir com a protagonista destacat David Cronenberg, amb el concepte de la "nova carn" i una retrospectiva que incloïa els seus primers treballs i l'estrena de Spider. El cinema fantàstic d'Austràlia i Nova Zelanda també va tenir un espai propi amb un cicle específic. El festival es va inaugurar per primera vegada amb una pel·lícula catalana, Darkness, i es va cloure amb El dragón rojo, amb gran presència d'Anthony Hopkins. Van destacar convidats com Guillermo del Toro i Dino de Laurentiis, a més d'autors com Assayas, Nakata o Neil Marshall. L'edició va consolidar una nova generació de cineastes dins del certamen.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

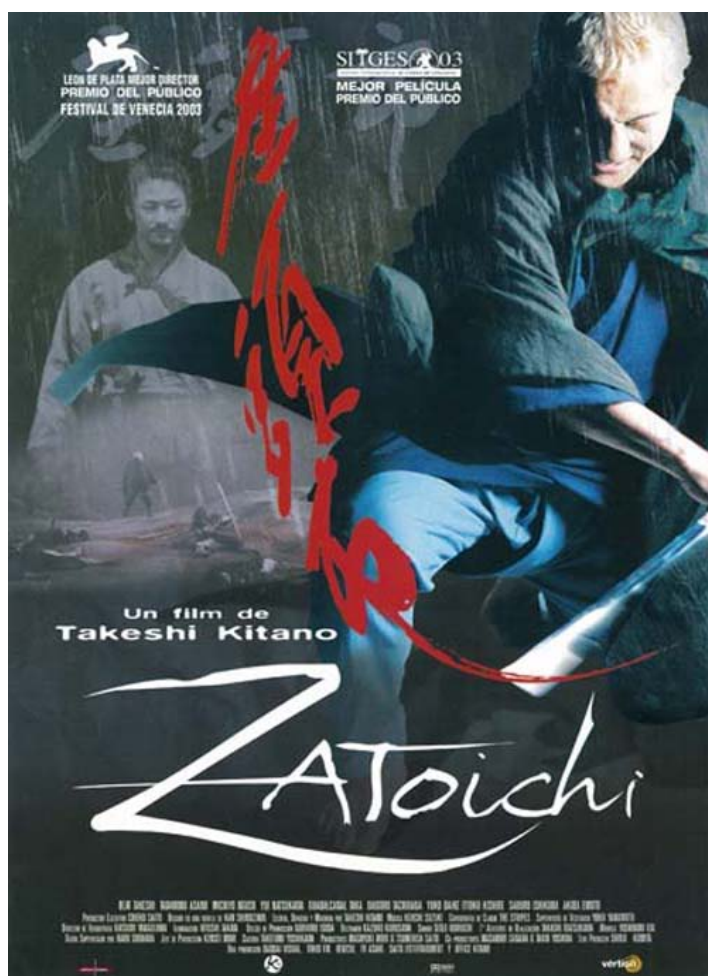
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Asesino en serio (2002), de Antonio Urrutia – Cabin Fever (2002), de Eli Roth – Cypher (2002), de Vincenzo Natali – Darkness (2002), de Jaume Balagueró – Deathwatch (2002), de Michael J. Bassett – Demonlover (2002), de Olivier Assayas – El descubrimiento del cielo (2002), de Jeroen Krabbé – Dog Soldiers (2002), de Neil Marshall – **Dracula: Pages of a Virgin's Diary (2002)**, de Guy Maddin – Feardot.com (2002), de William Malone – Femme fatale (2002), de Brian De Palma – The Eye (2002), de Oxide Pang y Danny Pang – Dark Water (2001), de Hideo Nakata – May (2002), de Lucky McKee – La cámara secreta (2002), de Marc Evans – Pacto de brujas (2002), de Javier Elorrieta – El dragón rojo (2002), de Brett Ratner – El imperio del fuego (2002), de Rob Bowman – Rokugatsu no Hebi (2002), de Shinya Tsukamoto – El arca rusa (2002), de Alexander Sokurov – **El segundo nombre (2002)**, de Paco Plaza – El viaje de Chihiro (2001), de Hayao Miyazaki – Spider (2002), de David Cronenberg – Ted Bundy (2002), de Matthew Bright – Trece campanadas (2002), de Xavier Villaverde – La vie nouvelle (2002), de Philippe Grandieueux..

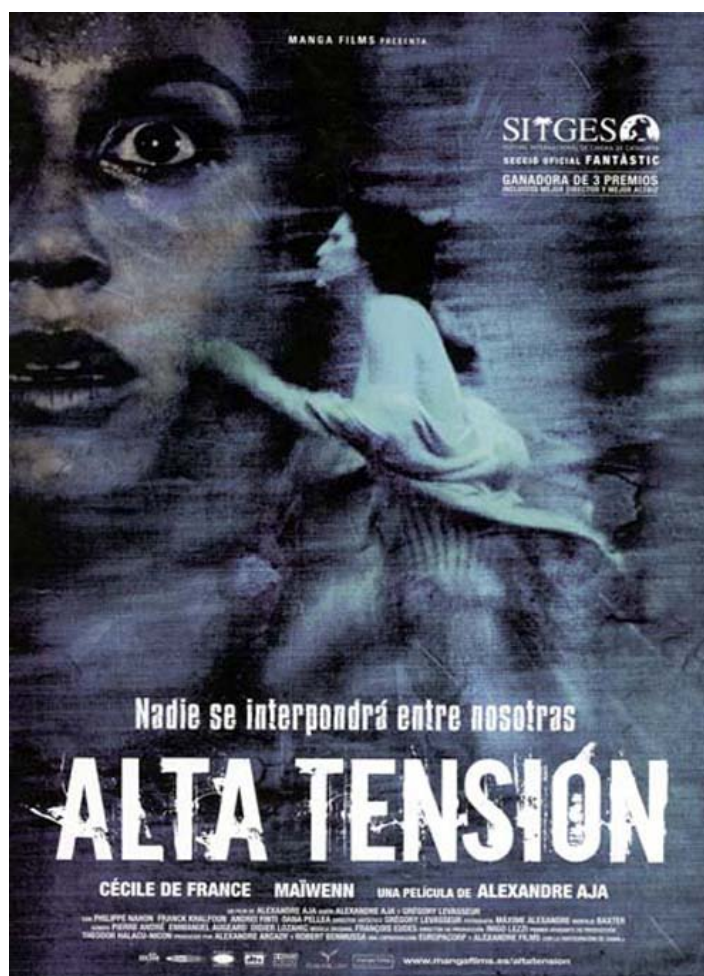

L'edició de 2003 va destacar pel canvi de dates del festival, que per primera vegada es va traslladar a finals de novembre. Aquest ajust responia a qüestions de calendari, pressions externes i condicionants del sector turístic. Tot i una assistència inicial més baixa, el certamen va comptar amb convidats destacats com Tobe Hooper, Stan Winston, Brian Yuzna, Takashi Miike i Curtis Harrington. La secció Gran Angular va desaparèixer i va donar pas a Noves Visions, centrada en propostes més innovadores dins del fantàstic. L'edició va reforçar la voluntat d'obrir el festival a nous llenguatges cinematogràfics.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

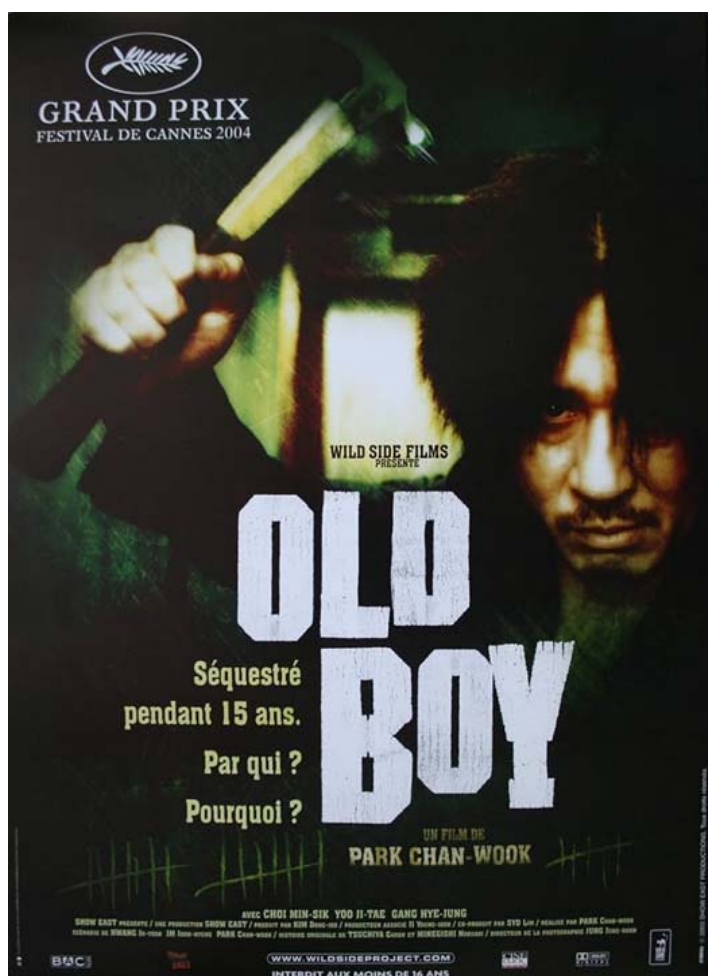
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Alta tensió (2003), de Alexandre Aja – **Cámara oscura (2003)**, de Pau Freixas – **11:14 (2003)**, de Greg Marcks – **Abandon (2002)**, de Stephen Gaghan – **Acacia (2003)**, de Park Ki-Hyung – **Dos hermanas (2003)**, de Kim Jee-Woon – **Ce jour-là (2003)**, de Raoul Ruiz – **Dancing (2002)**, de Patrick Mario Bernard – **Dragon Head (2003)**, de Joji Ida – **Fear X (2002)**, de Nicolas Winding Refn – **Gozu (2003)**, de Takashi Miike – **Ju-On: The Grudge 2 (2003)**, de Takashi Shimizu – **The Last Horror Movie (2003)**, de Julian Richards – **Ong-Bak. Muay the Warrior (2003)**, de Prachya Pinkaew – **Ouija (2003)**, de Juan Pedro Ortega – **Le pharmacien de garde (2003)**, de Jean Veber – **Quien mató a bambi? (2003)**, de Gilles Marchand – **El detective cantante (2002)**, de Keith Gordon – **El tiempo del lobo (2003)**, de Michael Haneke – **The Tesseract (2002)**, de Oxide Pang – **La matanza de Texas (2003)**, de Marcus Nispel – **Twentynine Palms (2003)**, de Bruno Dumont – **Undead (2002)**, de The Spierig Brothers – **Una de zombies (2003)**, de Miguel Ángel Lamata – **The Uninvited (2003)**, de Lee Su-Yeon – **Visitors (2003)**, de Richard Franklin – **Kilómetro 666 (2003)**, de Rob Schmidt – **Zatoichi (2003)**, de Takeshi Kitano.

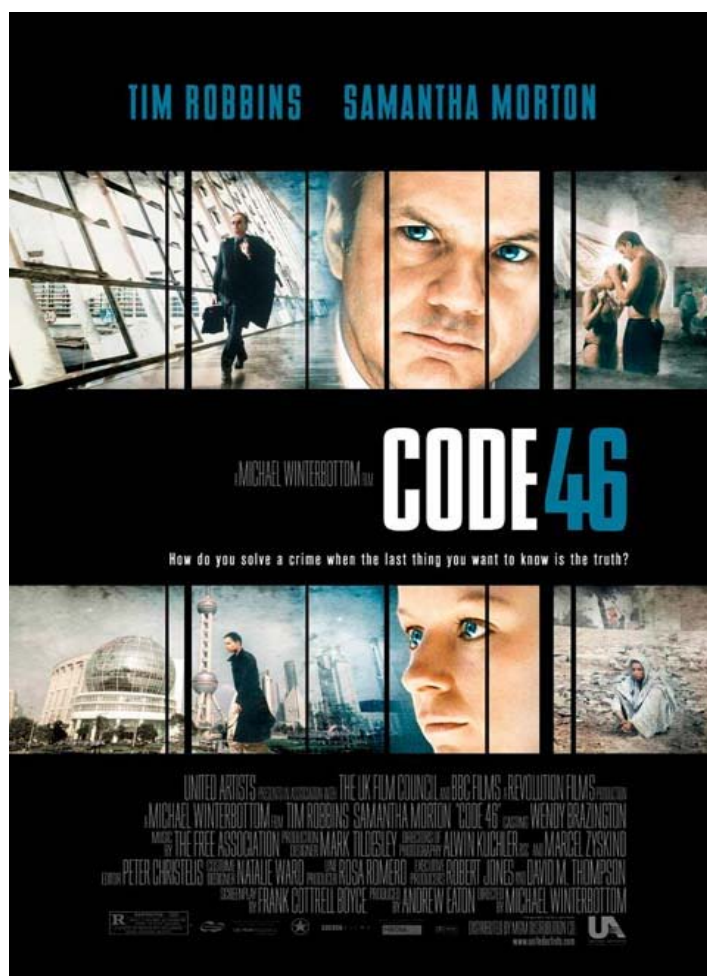

L'edició de 2004 es va celebrar excepcionalment al mes de desembre i va tenir com a eix central la saga de La guerra de las galaxias, amb exposicions, conferències i trobades amb actors com Dave Prowse. El festival va comptar també amb la presència de personalitats com Joel Schumacher, John Landis o Andrew Lloyd Webber. La pel·lícula sud-coreana Old Boy va guanyar el premi a la millor pel·lícula. Es va iniciar la retrospectiva Europa Imaginària, dedicada al cinema fantàstic europeu. L'edició va estar marcada pel debat sobre les dates del festival i el seu futur calendari.

Millor pel·lícula

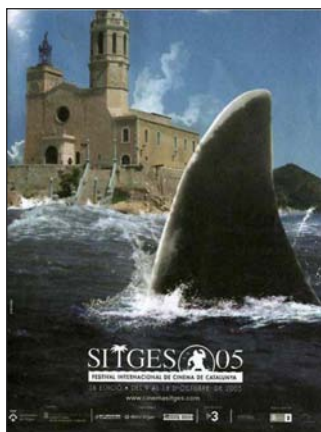

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Arsène Lupin (2004), de Jean-Paul Salomé – Reencarnación (2004), de Jonathan Glazer – The Birthday (2004), de Eugenio Mira – Breaking News (2004), de Johnny To – **Code 46** (2003), de Michael Winterbottom – La memòria de los muertos (2004), de Omar Naïm – Freeze Frame (2004), de John Simpson – The Grudge (2004), de Takashi Shimizu – El habitante incierto (2004), de Guillem Morales – The Hillside Strangler (2004), de Chuck Parello – El Castillo ambulante (2004), de Hayao Miyazaki – Ghost in the Shell 2 (2004), de Mamoru Oshii – Izô (2004), de Takashi Miike – El maquinista (2004), de Brad Anderson – **Old Boy** (2004), de Park Chan-Wook – One point 0 (2004), de Jeff Renfroe y Marteinn Thorsson – Primer (2004), de Shane Carruth – Les revenants (2004), de Robin Campillo – Strings (2004), de Anders Ronnow Klarlund – Three... Extremes (2004), de Fruit Chan, Chanwook Park y Takashi Miike.

L'edició de 2005 va commemorar els 30 anys de Tiburón amb un cartell emblemàtic situat a Sitges i una programació plena de criatures, monstres i cinema fantàstic. Com a novetat, es va incorporar la secció nocturna Midnight X-Treme, dedicada al gore i al cinema més extrem. La presència de Jodie Foster va ser un dels grans atractius del festival, on va rebre el Premi Honorífic. També van ser reconeguts Álex de la Iglesia, Greg Nicotero i Johnnie To. La gran sorpresa va ser el premi a Hard Candy, mentre continuava la retrospectiva del cinema fantàstic europeu.

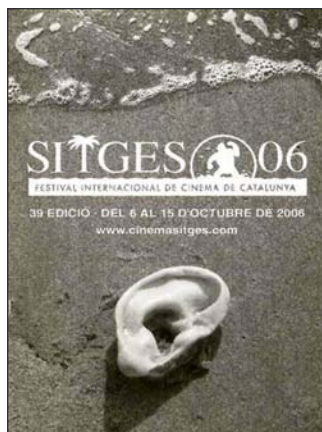
Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

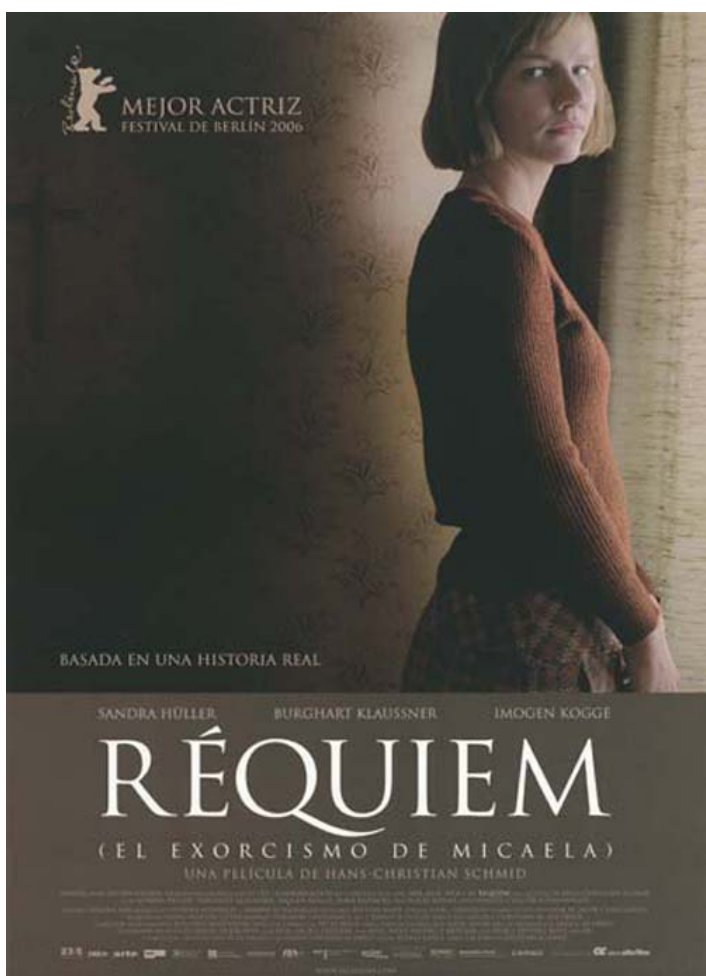
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

A Bittersweet Life (2005), de Kim Jee-Woon – Allegro (2005), de Christopher Boe – The Dark (2005), de John Fawcett – Election (2005), de Johnny To – La gran guerra Yokai (2005), de Takashi Miike – **Hard Candy** (2005), de David Slade – The Jacket (2005), de John Maybury – Lemming (2005), de Dominik Moll – Mirrormask (2004), de Dave McKean – La monja (2005), de Luis de la Madrid – Le moustache (2005), de Emmanuel Carrère – Oculito (2005), de Antonio Hernández – The Piano Tuner of Earthquakes (2005), de Stephen y Timothy Quay – **El sabor de la sandía** (2004), de Tsai Ming-Lian – Siete espadas (2005), de Tsui Hark – Shutter (2004), de Parkpoom Wongpoom y Banjong Pisanthanakun – Sympathy for Lady Vengeance (2005), de Park Chan-Wook – Trouble (2005), de Harry Cleven – The Wild Blueyonder (2005), de Werner Herzog – Whispering Corridors 4: The Voice (2005), de Choi Ik-hwan.

L'edició de 2006 va estar dedicada a Terciopelo azul de David Lynch, amb un cartell icònic que evocava el seu univers inquietant. El cinema asiàtic va tornar a tenir un paper destacat amb títols com The Host, mentre que la gran triomfadora va ser la alemanya Requiem, rebuda amb divisió d'opinions. La retrospectiva del cinema fantàstic europeu va recuperar joies com la muda italiana Cabiria. El festival es va inaugurar amb El laberinto del fauno de Guillermo del Toro. També es van atorgar premis especials a Paul Verhoeven, Alejandro Jodorowsky, Kiyoshi Kurosawa i Alejandro Amenábar, i es va reforçar la connexió amb John Carpenter a través de Masters of Horror.

Millor pel·lícula

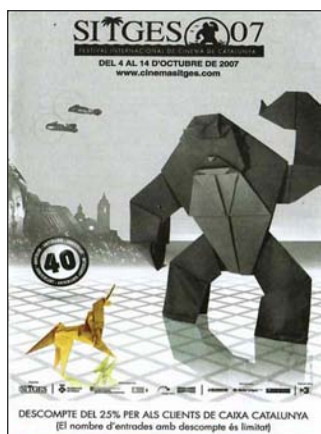

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Los abandonados (2006), de Nacho Cerdà – 46 Oku nen no Koi (2006), de Takashi Miike – Brick (2005), de Rian Johnson – Den Brysomme Mannen (2006), de Jens Lien – El fin del mundo en 35 mm. (2005), de John Carpenter – Coisa ruim (2006), de Tiago Guedes y Federico Sierra – Exiled (2006), de Johnnie To – Fido (2006), de Andrew Currie – El ejército de los muertos (2005), de Joe Dante – La hora fría (2006), de Elio Quiroga – The Host (2006), de Bong Joon-Ho – Ellos (2006), de David Moreau y Xavier Palud – Princess (2006), de Anders Morgenthaler – Requiem (2006), de Hans-Christian Schmid – Right at your Door (2006), de Chris Gorak – El caníbal de Rothenburg (2006), de Martin Weisz – La ciencia del sueño (2005), de Michel Gondry – Sisters (2006), de Douglas Buck – Taxidermia (2006), de György Pálfi – Time (2006), de Kim Ki-Duk – 13 Tzameti (2005), de Gela Babluani – The Ungodly (2006), de Thomas C. Dunn.

L'edició de 2007 va commemorar el 40è aniversari del Festival de Sitges amb un dia addicional de projeccions, homenatges i activitats paral·leles, a més d'un llibre commemoratiu dedicat a cartells històrics. La programació va combinar debats, exposicions i la presència de convidats destacats com Robert Englund, Jesús Franco, William Friedkin i Syd Mead. Van destacar la polèmica projecció de *À l'intérieur* i l'estrena de *REC* de Balagueró i Plaza. El festival es va inaugurar amb *El orfanato* de Juan Antonio Bayona i es va cloure amb *1408*, adaptació de Stephen King. El guardó honorífic va ser per a George A. Romero i també es va reconèixer Larry Fessenden.

Millor pel·lícula

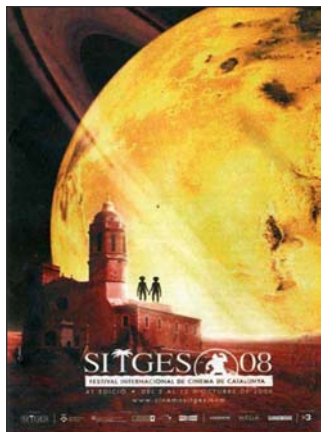

Premi especial del jurat

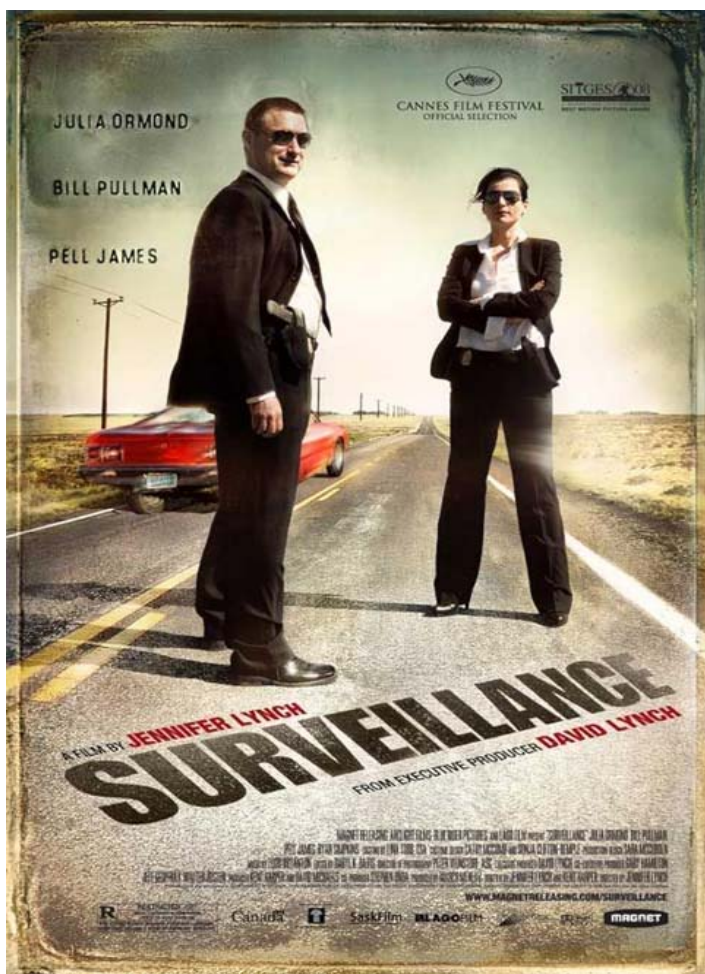
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

À l'intérieur (2007), de Julien Maury y Alexandre Bustillo – **An American Crime** (2007), de Tommy O'Haver – **Los cronocrimenos** (2007), de Nacho Vigalondo – **Dain-Niponjin** (2007), de Hitoshi Matsumoto – **The Devil's Chair** (2007), de Adam Mason – **The Fall. El sueño de Alexandria** (2007), de Tarsem Singh – **First Snow** (2006), de Mark Fergus – **Frontière(s)** (2007), de Xavier Gens – **La habitación de Fermat** (2007), de Luis Piedrahita y Rodrigo Sopeña – **Halloween** (2007), de Rob Zombie – **I'm a Cyborg, but That's Ok** (2006), de Park Chan-Wook – **Joshua** (2007), de George Rattiff – **Mushishi** (2007), de Katsuhiro Otomo – **The Nines** (2007), de James August – **REC** (2007), de Jaume Balagueró y Paco Plaza – **El rey de la montaña** (2007), de Gonzalo López-Gallego – **El territorio de la bestia** (2007), de Greg McLean – **The Signal** (2007), de David Bruckner, Dan Bush y Jacob Gentry – **Slipstream** (2007), de Anthony Hopkins – **Stuck** (2007), de Stuart Gordon – **Sukiyaki Western Django** (2007), de Takashi Miike – **Vagina dentata** (2007), de Michael Lichtenstein – **Tres minutos** (2006), de Diego Lublinsky – **Waz** (2007), de Tom Shankland.

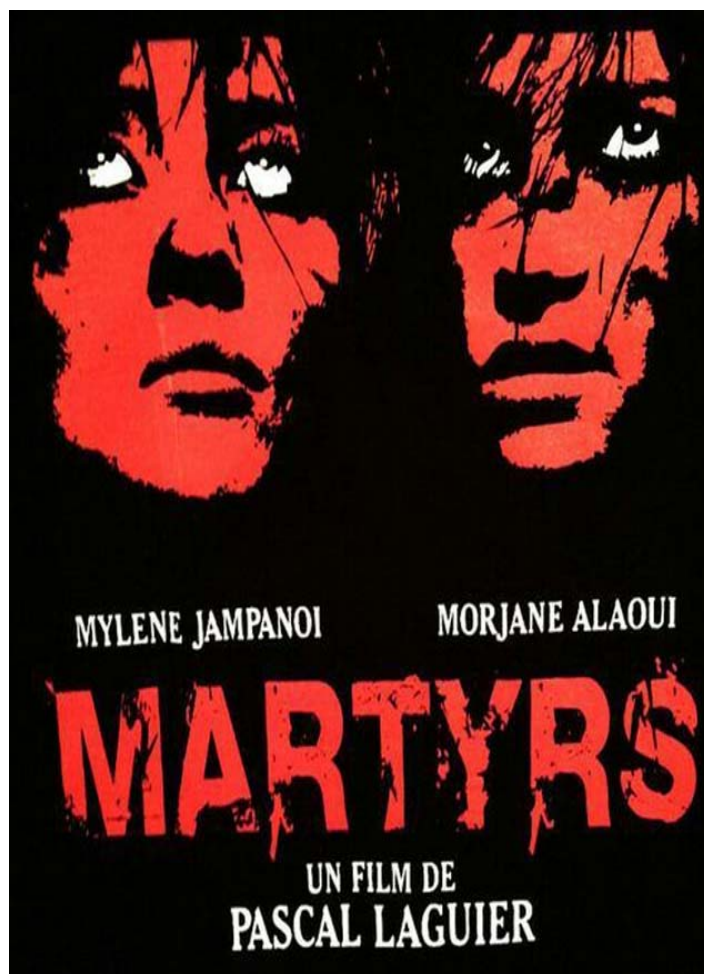

L'edició de 2009 va recuperar oficialment la paraula "fantàstic" en la capçalera del festival i va reforçar la seva identitat com a certamen de gènere. Es va inaugurar la secció Panorama Fantàstic i es van ampliar les jornades fins a dotze dies, amb una programació dedicada al 30è aniversari d'Alien, el octavo pasajero. El convidat d'honor va ser Walter Hill, reconegut pel seu paper en el film de Ridley Scott. En la Secció Oficial va destacar Moon de Duncan Jones, mentre el cinema zombi va tenir una forta presència. Les projeccions en 3D van marcar també aquesta edició amb títols com Coraline o Toy Story. Es van atorgar premis a figures com Clive Barker, Park Chan-wook i Malcolm McDowell.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

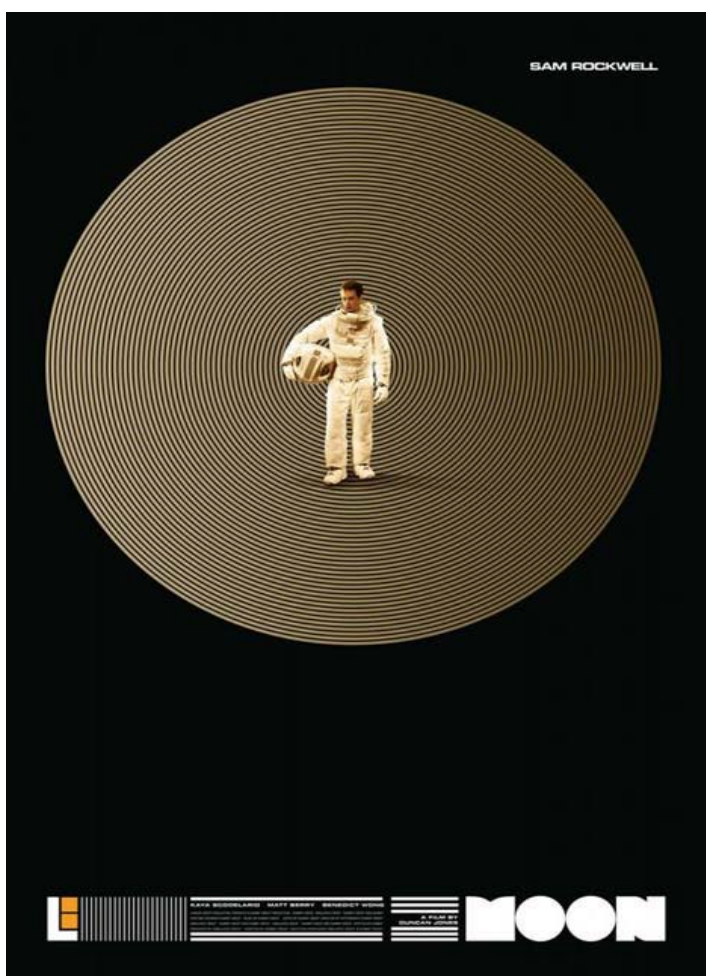
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

En busca de la luz (2008), de Gil Kenan – Absurdistan (2008), de Veit Helmer – A ciegas (2008), de Fernando Meirelles – The Broken (2008), de Sean Ellis – Déjame entrar (2008), de Tomas Alfredson – The Burrowers (2008), de J. T. Petty – The Chaser (2008), de Na Hong-Jin – The Cottage (2008), de Paul Andrew Williams – **Martyrs** (2008), de Pascal Laugier – Crows Zero (2007), de Takashi Miike – Reflejos (2008), de Alexandre Aja – Eden Lake (2008), de James Watkins – **Surveillance** (2008), de Jennifer Lynch – Fighter (2007), de Natasha Arthy – Hansel y Gretel (2007), de Yim Pil-Sung – The Good, The Bad and the Weird (2008), de Kim Jee-Woon – La posibilidad de una isla (2008), de Michel Houellebecq – Prime Time (2008), de Luis Calvo Ramos – Red (2008), de Trygve Allister Diesen y Lucky McKee – Santos (2008), de Nicolás López – Sexkiller (2008), de Miguel Martí – The Sky Crawlers (2008), de Mamoru Oshii – Tale 52 (2008), de Alexis Alexiou – Tokyo! (2008), de Michel Gondry, Léos Carax y Bong Joon-Ho – Vinyan (2008), de Fabrice Du Welz – Your Name Here (2008), de Matthew Wilder.

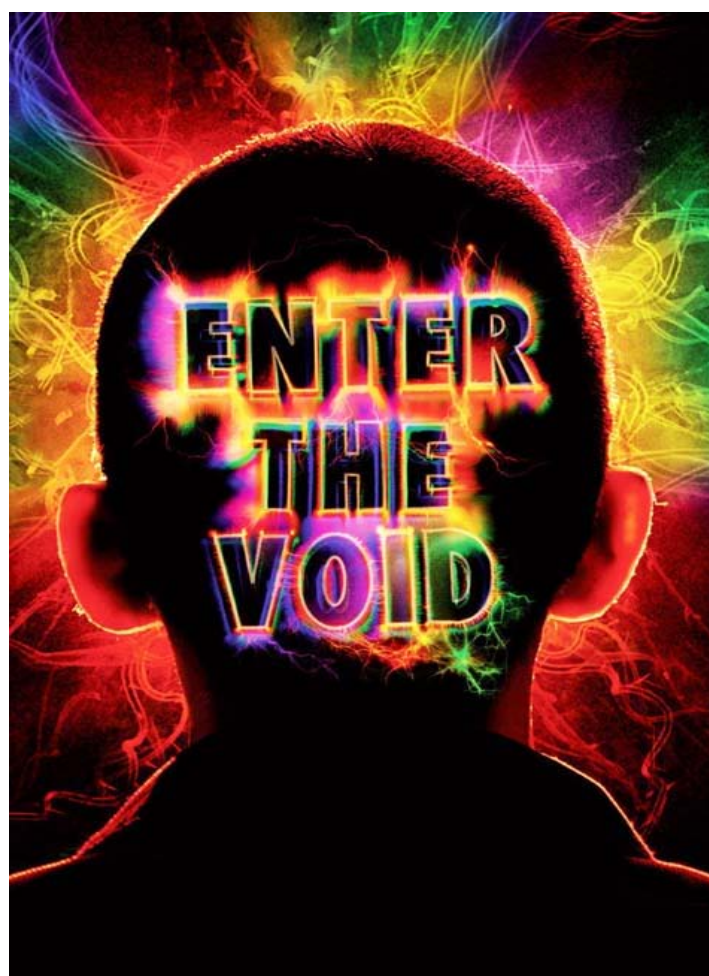

La edición de 2009 recuperó oficialmente la palabra “fantástico” en la cabecera del festival y reforzó su identidad como certamen de género. Se inauguró la sección Panorama Fantástico y se ampliaron las jornadas hasta doce días, con una programación dedicada al 30.º aniversario de Alien, el octavo pasajero. El invitado de honor fue Walter Hill, reconocido por su papel en el film de Ridley Scott. En la Sección Oficial destacó Moon de Duncan Jones, mientras el cine zombi tuvo una fuerte presencia. Las proyecciones en 3D marcaron también esta edición con títulos como Coraline o Toy Story. Se otorgaron premios a figuras como Clive Barker, Park Chan-wook y Malcolm McDowell.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Accident (2009), de Soi Cheang – Accidents Happen (2009), de Andrew Lancaster – Cold Souls (2009), de Sophie Barthes – The Children (2009), de Tom Shankland – The Countess (2009), de Julie Delpy – Les derniers jours du monde (2009), de Jean-Marie y Arnaud Larrieu – Canino (2009), de Yorgos Lanthimos – Dorian Gray (2009), de Oliver Parker – Enter the Void (2009), de Gaspar Noé – Grace (2009), de Paul Solet – Heartless (2009), de Philip Ridley – Hierro (2009), de Gabe Ibáñez – La horde (2009), de Yannick Dahan y Benjamin Rocher – Ingrid (2009), de Eduard Cortés – Kinatay (2009), de Brillante Mendoza – Metropia (2009), de Tarik Saleh – Las vidas posibles de Mr. Nobody (2009), de Jaco van Dormael – Moon (2009), de Duncan Jones – Musashi: The Dream of the Last Samurai (2009), de Mizuho Nishikubo – Ne te retourne pas (2009), de Marina de Van – Splice (2009), de Vincenzo Natali – Thirst (2009), de Park Chan-wook – Timer (2009), de Jac Schaeffer – Yatterman (2009), de Takashi Miike.

L'edició de 2010 va ser marcadament eclèctica i oberta a diverses tendències dins del cinema fantàstic. El festival va combinar cases encantades, manicomis, monstres invisibles i relats psicològics, amb activitats com passejades zombi i trobades amb professionals del sector. Es va retre homenatge a El resplendor en el seu 30è aniversari. En la Secció Oficial van destacar títols com *Monsters*, *The Housemaid* o *Rare Exports*, aquesta última guanyadora. La secció Panorama va començar a guanyar protagonisme. La polèmica va arribar amb *A Serbian Film* i la presència de convidats com James Wan i Joe Dante.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

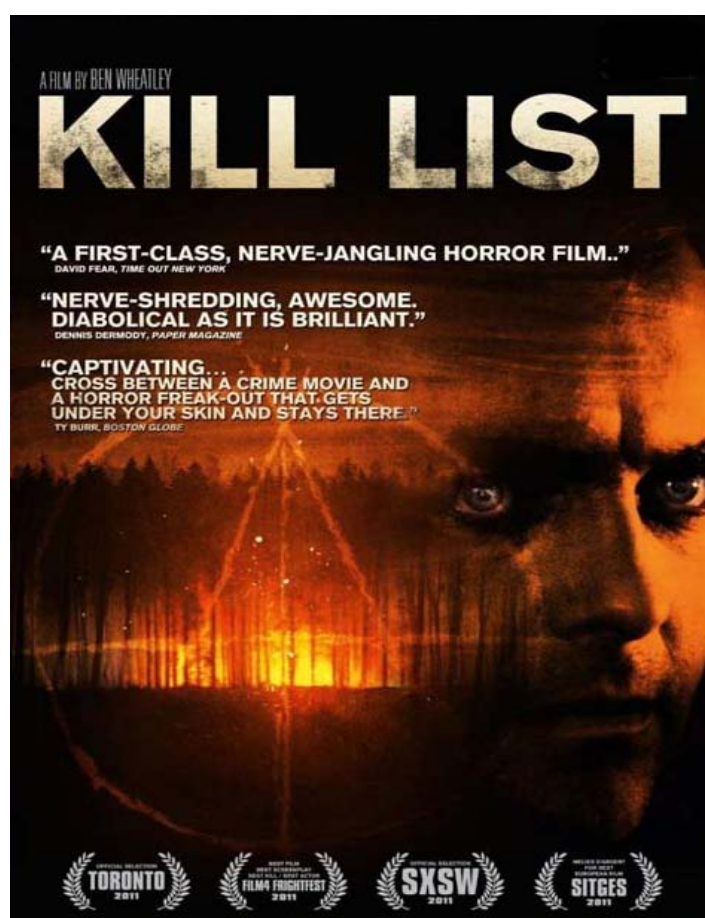
14 días con Víctor (2010), de Román Parrado – Black Death (2010), de Christopher Smith – La casa muda (2010), de Gustavo Hernández – Fase 7 (2010), de Nicolás Goldbart – Hanyo (2010), de Im Sang-Soo – Jing Mo Fung Wan: Chen Zhen (2010), de Andrew Lau – Trece asesinos (2010), de Takashi Miike – Kaboom (2010), de Gregg Araki – Bedevilled (2010), de Jang Cheoi-Soo – Confessions (2010), de Tetsuya Nakashima – Kosmos (2009), de Reha Erdem – El último exorcismo (2010), de Daniel Stamm – Monsters (2010), de Gareth Edwards – La otra hija (2009), de Luis Berdejo – Les nuits rouges du bourreau de Jade (2010), de Julien Carbon y Laurent Courtiaud – El perfecto anfitrión (2010), de Nick Tomnay – Rare Exports: A Christmas Tale (2010), de Jalmari Helander – Rubber (2010), de Quentin Dupieux – Una mujer, una pistola y una tienda de fideos chinos (2009), de Zhang Yimou – Schastye Moe (2010), de Sergei Loznitsa – Secuestrados (2010), de Miguel Ángel Vivas – Somos lo que hay (2010), de Jorge Michel Grau – Wai dor lei aph Yut Ho (2010), de Pang Ho-Cheung – Somos la noche (2010), de Dennis Gansel.

L'edició 2011 del Festival de Sitges va mantenir la seva programació extensa de cinema fantàstic internacional, incorporant també propostes més arriscades com *El caballo de Turín* de Béla Tarr o *Melancholia* de Lars von Trier. El festival va destacar per una forta presència de cinema de temàtica apocalíptica, amb títols com *Red State*, *The Divide* o *Another Earth*. També es va fer evident una mirada més femenina amb pel·lícules com *Jane Eyre*, *Sleeping Beauty* o *The Woman*. Més de trenta films europeus van competir pel *Mélliès de Plata*, batent rècord. La intel·ligència artificial va començar a aparèixer com a tema central del certamen.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

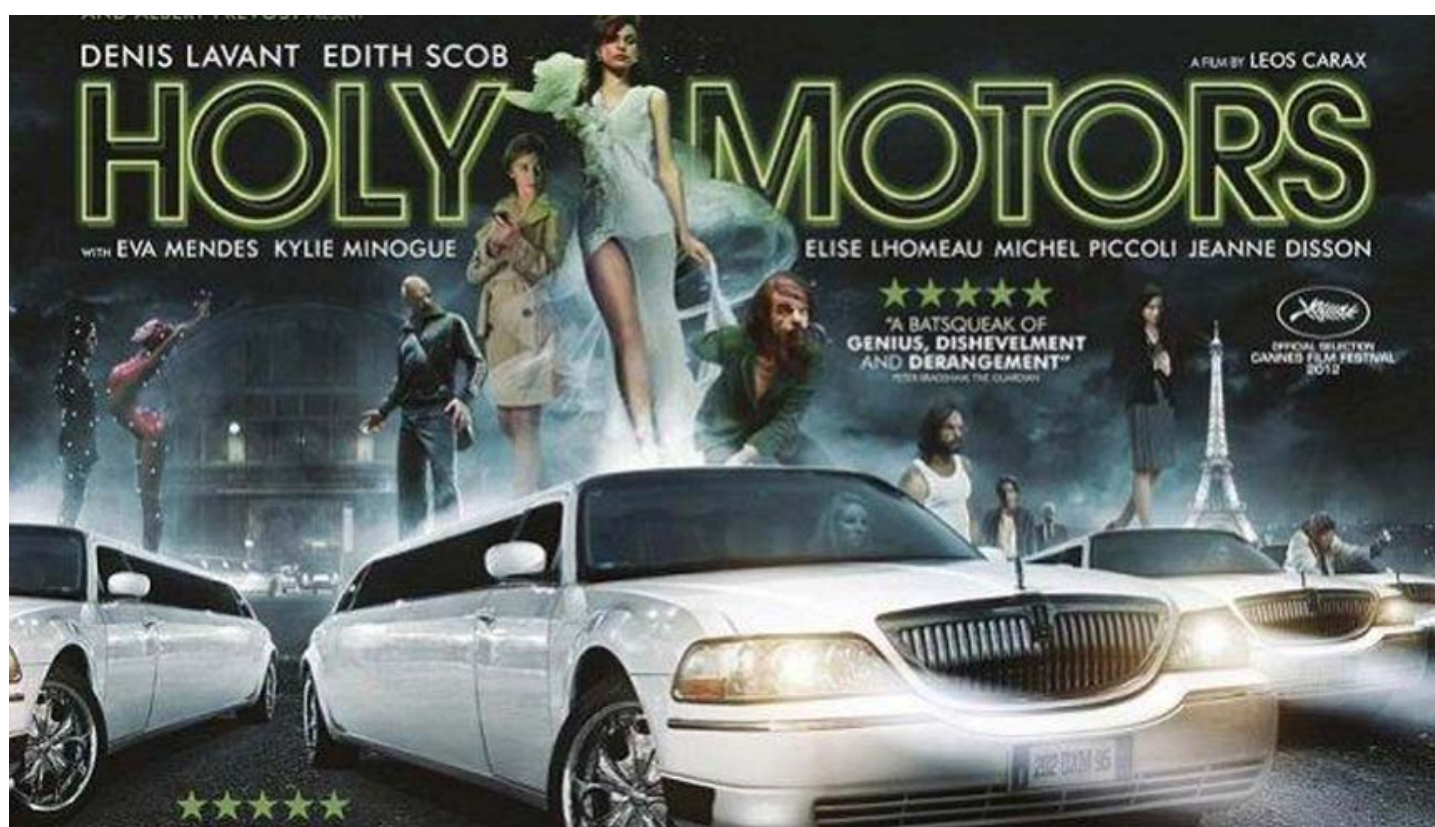
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Another Earth (2011), de Mike Cahill – *Attack the Block* (2011), de Joe Cornish – *Bellflower* (2010), de Evan Glodell – *Carré blanc* (2011), de Jean-Baptiste Léonetti – *Les contes de la nuit* (2011), de Michel Ocelot – *Aislados* (2011), de Xavier Gens – *Emergo* (2011), de Carles Torrens – *Hell* (2011), de Tim Fehlbaum – *The Yellow sea* (2010), de Na Hong-Jin – *Hara-Kiri* (2011), de Takashi Miike – *Juan de los muertos* (2011), de Alejandro Brugués – *Kill List* (2011), de Ben Wheatley – *Koi no Tsumi* (2011), de Sion Sono – *Livide* (2011), de Alexandre Bustillo y Julien Maury – *Lobos de Arga* (2011), de Juan Martínez Moreno – *Mirages* (2010), de Talal Selhami – *Mishen* (2010), de Alexander Zeldovich – *Una carta para Momo* (2011), de Hiroyuki Okiura – *The Mortician* (2011), de Gareth Maxwell Roberts – *The Other Side of Sleep* (2011), de Rebecca Daly – *El páramo* (2011), de Jaime Osorio Márquez – *The Prodigies* (2010), de Antoine Charreyron – *Red State* (2011), de Kevin Smith – *Saya Samurai* (2011), de Hitoshi Matsumoto – *Saint* (2010), de Dick Maas – *Sleeping Beauty* (2011), de Julia Leigh – *The Sorcerer and the White Snake* (2011), de Tony Ching Siu-Tung – *Tannöd* (2009), de Bettina Oberli – *Trabalhar cansa* (2011), de Juliana Rojas y Marco Dutra – *Troll Hunter* (2010), de André Ovredal – *The Woman* (2011), de Lucky McKee – *Womb* (2010), de Benedek Fliegauf.

L'edició 2012 va tenir com a leitmotiv el "fi del món", tot i que la presència de films apocalíptics no va ser especialment abundant. Es va trobar a faltar una revisió de clàssics del subgènere com The Last Man on Earth o The Omega Man per contextualitzar millor la temàtica. El festival va reforçar el debat amb presentacions i activitats paral·leles. La programació va mantenir una clara aposta pel cinema fantàstic, amb una línia poc definida entre seccions oficials. Holy Motors de Leos Carax va ser la gran guanyadora, mentre Tower Block es va imposar a la secció paral·lela. Es va cloure amb Looper de Rian Johnson i es va homenatjar figures como Neil Jordan, William Lustig i Barbara Steele.

Millor pel·lícula i Premi especial del jurat

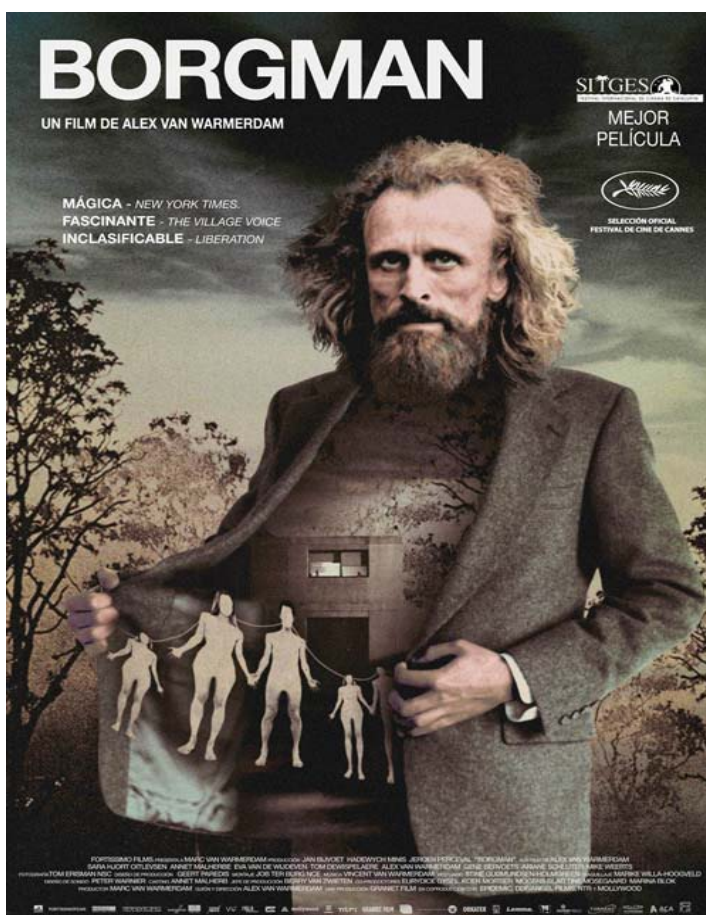
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

A fantastic Fear of Everything (2012), de Crispian Mills y Chris Hopewell – Aftershock (2012), de Nicolás López – Antiviral (2012), de Brandon Cronenberg – Berberian Sound Studio (2012), de Peter Strickland – Blood C: The Last Dark (2012), de Shiotani Naoyoshi – El bosc (2012), de Óscar Aibar – Nameless Gangster: Rules of the Time (2012), de Yun Jong-Bin – Chained (2012), de Jennifer Lynch – Motorway (2012), de Soi Cheang – Compliance (2012), de Craig Zobel – Cosmopolis (2012), de David Cronenberg – The Day (2012), de Doug Aarniokoski – Headshot (2011), de Pen-Ek Ratanaruang – Grabbers (2012), de Jon Wright – **Holy Motors (2012)**, de Léos Carax – Domsday Book (2012), de Kim Ji-Woon y Yim Pil-Sung – Insensibles (2012), de Juan Carlos Medina – The Viral Factor (2012), de Dante Lam – John Dies at the End (2011), de Don Coscarelli – Juego de niños (2012), de Makinov – Lovely Molly (2011), de Eduardo Sánchez – The Weight (2012), de Jeon Kyu-Hwan – No One Lives (2012), de Ryûhei Kitamura – Los niños lobo (2012), de Mamoru Hosoda – Robo Ji (2012), de Shinobu Yaguchi – Un amigo para Frank (2011), de Jake Schreier – Rurouni Kenshin (2012), de Keishi Otomo – Safety Not Guaranteed (2011), de Colin Trevorrow – Seven Psychopaths (2012), de Martin McDonagh – Sightseers (2012), de Ben Wheatley – Sinister (2012), de Scott Derrickson – Tai Chi 0 (2012), de Stepehn Fung – El hombre de las sombras (2012), de Pascal Laugier – V/H/S (2011), de D. Bruckner, G. McQuaid, Radio Silence, H. Swanberg, A. Wingard y Ti West – Die Wand (2012), de Julian Roman Pölsler – Wrong (2012), de Quentin Dupieux.

L'edició 2013 va girar al voltant del concepte de "El Mal" i la seva influència en l'imaginari cinematogràfic. Tot i tenir un dia menys de durada, el festival va registrar una assistència rècord amb més de seixanta-dues mil entrades venudes. La programació va incloure títols com Grand Piano o Los retornados, tot i no ser una de les edicions més destacades de la dècada. No es va celebrar la secció de Clàssics, però es va retre homenatge al cineasta Takashi Miike. També es van incorporar noves formes de producció com el film rodat amb iPhone Hooked Up. Per primera vegada, Sitges va entrar al circuit previ dels Oscars per als curts guanyadors.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

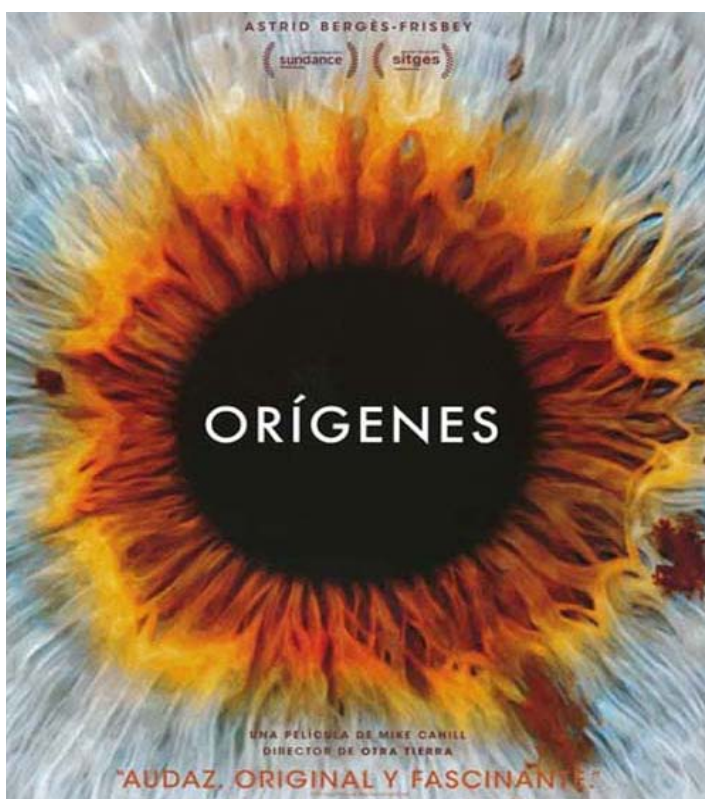
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

009 Re:Cyborg (2012), de Kenji Kamiyama – A Field in England (2013), de Ben Wheatley – Afflicted (2013), de Cliff Prowse y Derek Lee – Big Bad Wolves (2013), de Aharon Keshales y Navot Papushado – **Borgman (2013)**, de Alex Van Warmedam – Cheap Thrills (2013), de E.L. Katz – Coherence (2013), de James Ward Byrkit – El congreso (2013), de Ari Folman – Dark Touch (2013), de Marina de Van – L'étrange couleur des larmes de ton cops (2013), de Hélène Cattet y Bruno Forzani – Europa Report (2013), de Sebastián Cordero – Gallows Hill (2013), de Víctor García – Geung Si (2013), de Juno Mask – El infierno verde (2013), de Eli Roth – Jodorowsky's Dune (2013), de Frank Pavich – Magic Magic (2013), de Sebastián Silva – Man Tam (2013), de Johnnie To – Mindscape (2013), de Jorge Dorado – Monsoon Shootout (2013), de Amit Kumar – Solo Dios perdona (2013), de Nicolas Winding Refn – **Solo los amantes sobreviven (2013)**, de Jim Jarmusch – Open Grave (2013), de Gonzalo López-Gallego – The Philosophers (2013), de John Huddles – Los retornados (2013), de Manuel Carballo – Sapi (2013), de Brillante Mendoza – Upstream Color (2013), de Shane Carruth – We Are What We Are (2013), de Jim Mickle.

L'edició 2014 va ser intensa, amb nou dies de programació frenètica i una gran quantitat d'activitats paral·leles com rodes de premsa, masterclass i trobades amb professionals. El leitmotiv van ser els somnis com a reflex dels temors humans i del cinema de gènere. La Secció Oficial va créixer fins a trenta-vuit títols, amb pel·lícules destacades com It Follows, The Babadook, Under the Skin o When Animals Dream. Les seccions paral·leles com Blood Window o Panorama van reforçar la diversitat del certamen. Es va commemorar el 30è aniversari de Gremlins amb la presència de Joe Dante i es va projectar El exorcista. Van destacar convidats com Oliver Stone i Roland Emmerich.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

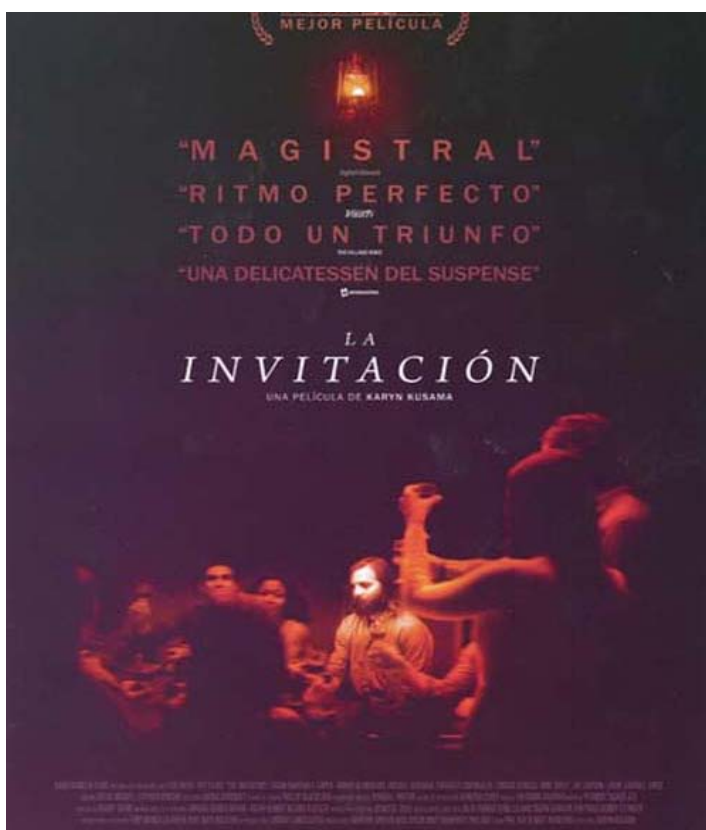
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

A Girl Walks Home Alone the Night (2014), de Ana Lily Amirpour – **Alleluia (2014)**, de Fabrice du Welz – **L'altra frontera (2014)**, de André Cruz Shiraiwa – **Home (2014)**, de Nicholas McCarthy – **Aux yeux des vivants (2014)**, de Alexandre Bustillo y Julien Maury – **The Babadook (2013)**, de Jennifer Kent – **El día trajo a la oscuridad (2013)**, de Martín Desalvo – **Dios local (2013)**, de Gustavo Hernández – **La distancia (2013)**, de Sergio Caballero – **The Double (2013)**, de Richard Ayoade – **The Guest (2014)**, de Adam Wingard – **How I Live Now (2013)**, de Kevin MacDonal – **Orígenes (2014)**, de Mike Cahill – **Goodnight Mommy (2014)**, de Veronika Franz y Severin Fiala – **It Follows (2014)**, de David Robert Mitchell – **Jamie Marks Is Dead (2014)**, de Carter Smith – **Kawaki (2014)**, de Tetsuya Nakashima – **Kuime (2014)**, de Takashi Miike – **The Midnight After (2014)**, de Fruit Chan – **That Demon Within (2014)**, de Dante Lam – **Musarañas (2014)**, de Juanfer Andrés y Esteban Roel – **When Animals Dream (2014)**, de Jonas Alexander Arnby – **Oculus (2013)**, de Mike Flanagan – **Pos eso (2014)**, de Samuel Orti Martí – **The Quiet Ones (2014)**, de John Pogue – **R100 (2013)**, de Hitoshi Matsumoto – **Réalité (2014)**, de Quentin Dupieux – **The Rover (2013)**, de David Michôd – **La señal (2014)**, de William Eubank – **Spring (2014)**, de Justin Benson y Aaron Moorhead – **Stereo (2014)**, de Maximilian Erlenwein – **Sword of Vengeance (2014)**, de Jim Weedon – **These Final Hours (2014)**, de Zak Hilditch – **The Voices (2014)**, de Marjane Satrapi – **Welp/ Cub (2014)**, de Jonas Govaerts – **Lo que hacemos en las sombras (2013)**, de Taika Waititi y Jemaine Clement – **Young Ones (2014)**, de Jake Paltrow – **Zombeavers (2014)**, de Jordan Rubin.

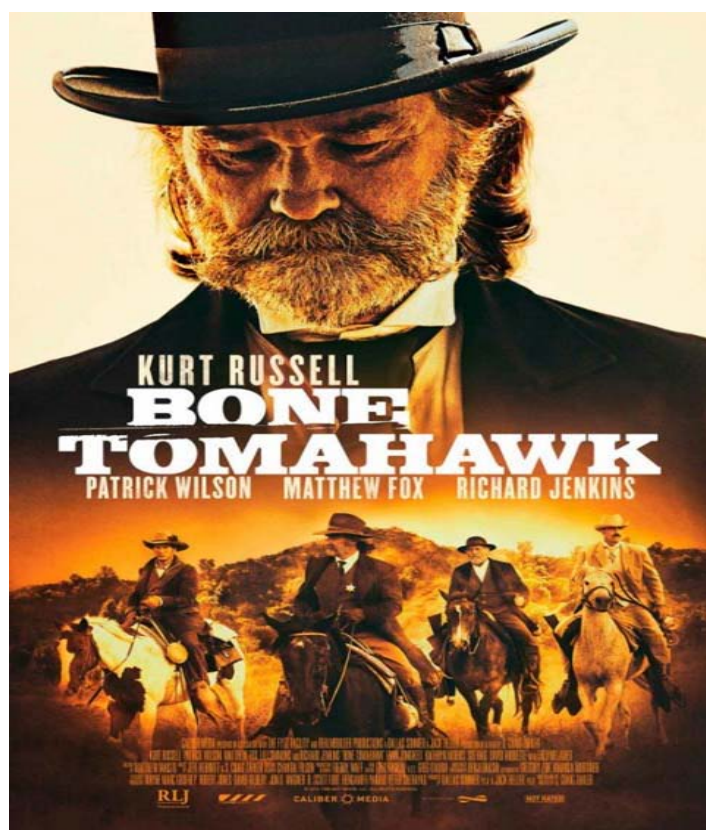

L'edició 2015 va mantenir una Secció Oficial molt extensa, amb trenta-sis títols que la feien difícilment abastable fins i tot per a la crítica i el jurat. La programació va apostar per un cert eclecticisme, amb obres que anaven del terror més extrem a propostes més simbòliques i irregulars. Entre les pel·lícules més destacades hi va haver Demon, de Marcin Wrona, i la turca Baskin. Les guanyadores van ser Bone Tomahawk i The Invitation, de Karyn Kusama. El festival va reconèixer figures com Oliver Stone, Rick Baker, Nicolas Winding Refn i Terry Jones. Es va incorporar la sala Tramuntana, però les retrospectives i clàssics van tenir poca presència.

Millor pel·lícula

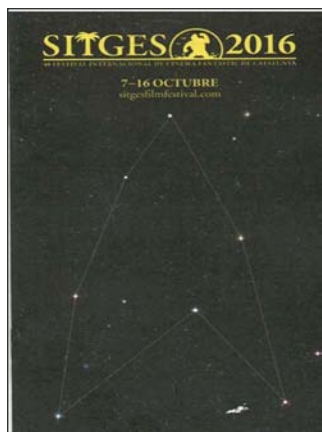

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Kamisama no iu Tori (2014), de Ana Takashi Miike – Baskin (2015), de Can Evrenol – **Bone Tomahawk (2015)**, de S. Craig Zahler – The Boy (2015), de Craig McNeill – El cadáver de Anna Fritz (2015), de Héctor Hernández Vicens – Cemetery of Splendour (2015), de Apichatpong Weerasethakul – Cop Car (2015), de John Watts – Demon (2015), de Marcin Wrona – The Devil's Candy (2015), de Sean Byrne – Endorphine (2015), de André Turpin – February (2015), de Osgood Perkins – The Final Girls (2015), de Todd Strauss-Schulson – Frankenstein (2015), de Bernard Rose – Green Room (2015), de Jeremy Saulnier – The Hallow (2015), de Corin Hardy – I Am a Hero (2015), de Shinsuke Sato – **La invitación (2015)**, de Karyn Kusama – Kishibe no Tabi/ Journey to the Shore (2015), de Kiyoshi Kurosawa – Knock Knock (2015), de Eli Roth – Ludo (2015), de Nikon Qaushiq Mukherjee – Macbeth (2015), de Justin Kurzel – Maggie (2015), de Henry Hobson – Miss Hokusai (2015), de Keiichi Hara – Kiseiju. Part 1 (2014), de Takashi Yamazaki – Kiseiju: Part 2 (2014), de Takashi Yamazaki – Schneider Vs. Bax (2015), de Alex van Warmerdam – Sorgenfri (2015), de Bo Mikkelsen – The Survivalist (2015), de Stephen Fingleton – Real Oni Gokko (2015), de Sion Sono – El nuevo nuevo testamento (2015), de Jaco van Dormael – Turbo Kid (2015), de Anouk Whissell, François Simard y Yoan-Karl Wissell – Victoria (2015), de Sebastian Schipper – Vulcania (2015), de José Skaf – We Are Still Here (2015), de Ted Geoghegan – Gokudo Daisenso (2015), de Takashi Miike.

L'edició 2016 va homenatjar els 50 anys de Star Trek, recuperant la mítica sèrie televisiva amb una mirada retrospectiva. La programació va ser variada i heterogènia, mantenint el fantàstic com a eix central del festival. La pluja dels primers dies va concentrar el públic a les sales, reduint l'activitat exterior. Van destacar propostes dirigides per dones dins del cinema de terror com Raw de Julia Ducournau o The Love Witch d'Anna Biller. També van sobresortir Train to Busan i The Neon Demon. Van desfilar figures com Max von Sydow, Christopher Walken i Dolph Lundgren.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

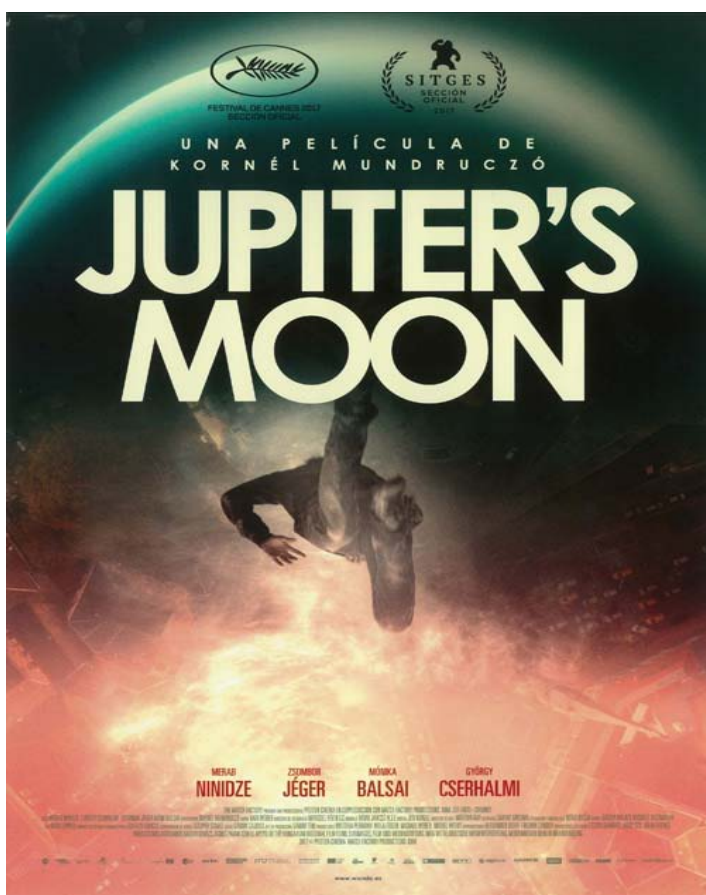
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

La autopsia de Jane Doe (2016), de André Ovredal – **Somnia, dentro de tus sueños (2016)**, de Mike Flanagan – **Blair Witch (2016)**, de Adam Wingard – **Córki Dancingu (2016)**, de Agnieszka Smoczyńska – **Creepy (2016)**, de Kiyoshi Kurosawa – **Desierto (2015)**, de Jonás Cuarón – **Dog Eat Dog (2016)**, de Paul Schrader – **Melanie, the Girl with All the Gifts (2016)**, de Colm McCarthy – **Grave (2016)**, de Julia Ducournau – **La doncella (2016)**, de Park Chan-Wook – **Interchange (2016)**, de Dain Iskandar Said – **Karaoke Crazies (2016)**, de Kim Sang-Chan – **The Love Witch (2016)**, de Anna Miller – **Mon ange (2016)**, de Harry Cleven – **Museum (2016)**, de Keishi Otomo – **The Neon Demon (2016)**, de Nicolas Winding Refn – **Operation Avalanche (2016)**, de Matt Johnson – **Pet (2016)**, de Carles Torrens – **Proyecto Lázaro (2016)**, de Mateo Gil – **Psycho Raman (2016)**, de Anurag Kashyap – **Safe Neighborhood (2016)**, de Chris Peckover – **Sam Was Here (2016)**, de Christophe Deroo – **Seoul Station (2016)**, de Yeong Sang-Ho – **Shelley (2016)**, de Ali Abbasi – **Swiss Army Man (2014)**, de Daniel Scheinert y Daniel Kwan – **Tenemos la carne (2016)**, de Eduardo Rocha Minter – **Terraformars (2016)**, de Takashi Miike – **Train to Busan (2016)**, de Yeon Sang-Ho – **The Void (2016)**, de Jeremy Gillespie y Steven Kostanski – **El extraño (2016)**, de Na Hong-Jin

L'edició 2017 va commemorar el 50è aniversari del Festival de Sitges amb més pressupost, convidats, projeccions i acreditats que mai. El leitmotiv va ser el mite de Dràcula i els seus orígens literaris i cinematogràfics. El festival es va inaugurar amb La forma del agua de Guillermo del Toro, que posteriorment triomfaria als Oscars. En un context social complex a Catalunya, el certamen es va centrar en el cinema fantàstic. Van destacar convidats com Susan Sarandon, Frank Langella, William Friedkin i Dario Argento. Va ser una edició multitudinària, amb una programació molt àmplia i constant.

Millor pel·lícula

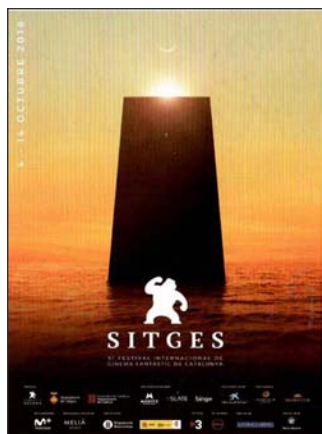

Premi especial del jurat

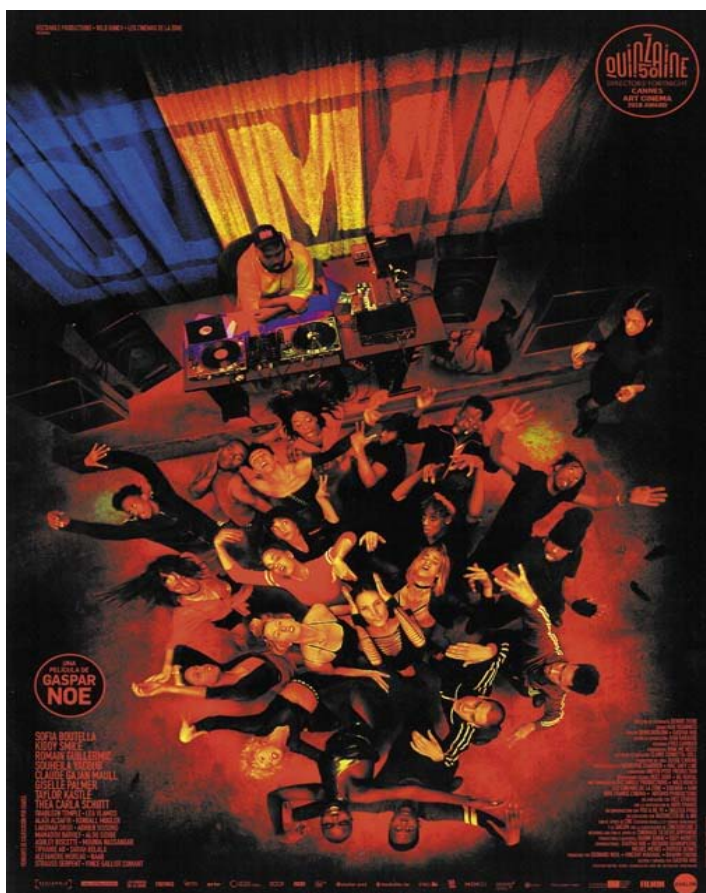
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

A Ghost Story (2017), de David Lowery – **Les affamés** (2017), de Robin Aubert – **Sanpo suru shinryakusha** (2017), de Kiyoshi Kurosawa – **Black Hollow Cage** (2017), de Sadrac González-Perellón – **Mugen no Júnin** (2017), de Takashi Miike – **As boas maneiras** (2017), de Juliana Rojas y Marco Dutra – **Brawl in Cell Block 99** (2017), de S. Craig Zahler – **Brimstone** (2016), de Martin Koolhoven – **Bushwick** (2017), de Jonathan Milott y Cary Murnion – **Caniba** (2017), de Verena Paravel y Lucien Castaing-Taylor – **Dhogs** (2017), de Andrés Goteira – **The Endless** (2017), de Justin Benson y Aaron Moorhead – **Errementari** (El Herrero y el diablo) (2017), de Paul Urkijo Alijo – **El habitante** (2017), de Guillermo Amoedo – **Have a Nice Day** (2017), de Liu Jian – **Jupiter's Moon** (2017), de Kornél Mundruczó – **El sacrificio de un ciervo sagrado** (2017), de Yorgos Lanthimos – **Laissez bronzer les cadavres** (2017), de Hélène Cattet y Bruno Forzani – **Marlina, the Murderer in Four Acts** (2017), de Mouly Surya – **Matar a Dios** (2017), de Albert Pintó y Caye Casas – **The Maus** (2017), de Yayo Herrero – **Mayhem** (2017), de Joe Lynch – **Mom and Dad** (2017), de Brian Taylor – **My Friend Dahmer** (2017), de Marc Meyers – **Revenge** (2017), de Coralie Fargeat – **The Ritual** (2017), de David Bruckner – **Salyut-7** (2017), de Klim Shipenko – **Sabaibaru Famiri** (2017), de Shinobu Yaguchi – **Sword Master 3D** (2016), de Derek Yee – **Thelma** (2017), de Joachim Trier – **Tragedy Girls** (2017), de Tyler MacIntyre – **The Villainess** (2017), de Jung-Byung-Gil.

L'edició 2018 va destacar per una bona organització, alta venda d'entrades i una gran presència de figures del cinema internacional, amb activitats com masterclass, debats i concerts, entre els quals va sobresortir John Carpenter. Tot i això, la qualitat de la Secció Oficial va ser irregular, amb poques pel·lícules memorables, com la guanyadora Climax. Es va estrenar la secció Fantàstic Discovery, que va premiar l'anime Maquia. El festival va retre homenatge al monòlit de Kubrick i va comptar amb convidats com Ed Harris, Nicolas Cage, Peter Weir i M. Night Shyamalan. Es va facilitar l'accés anticipat a entrades per a premsa i es va reforçar la gestió del públic. Les exposicions, centrades en el gènere fantàstic i el terror, van tenir una acollida discreta.

Millor pel·lícula

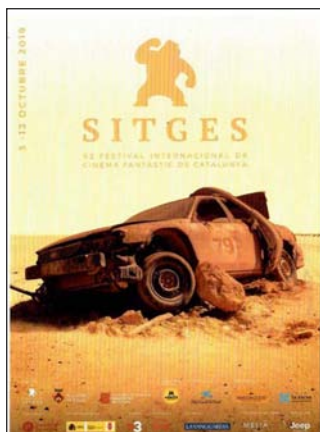

Premi especial del jurat

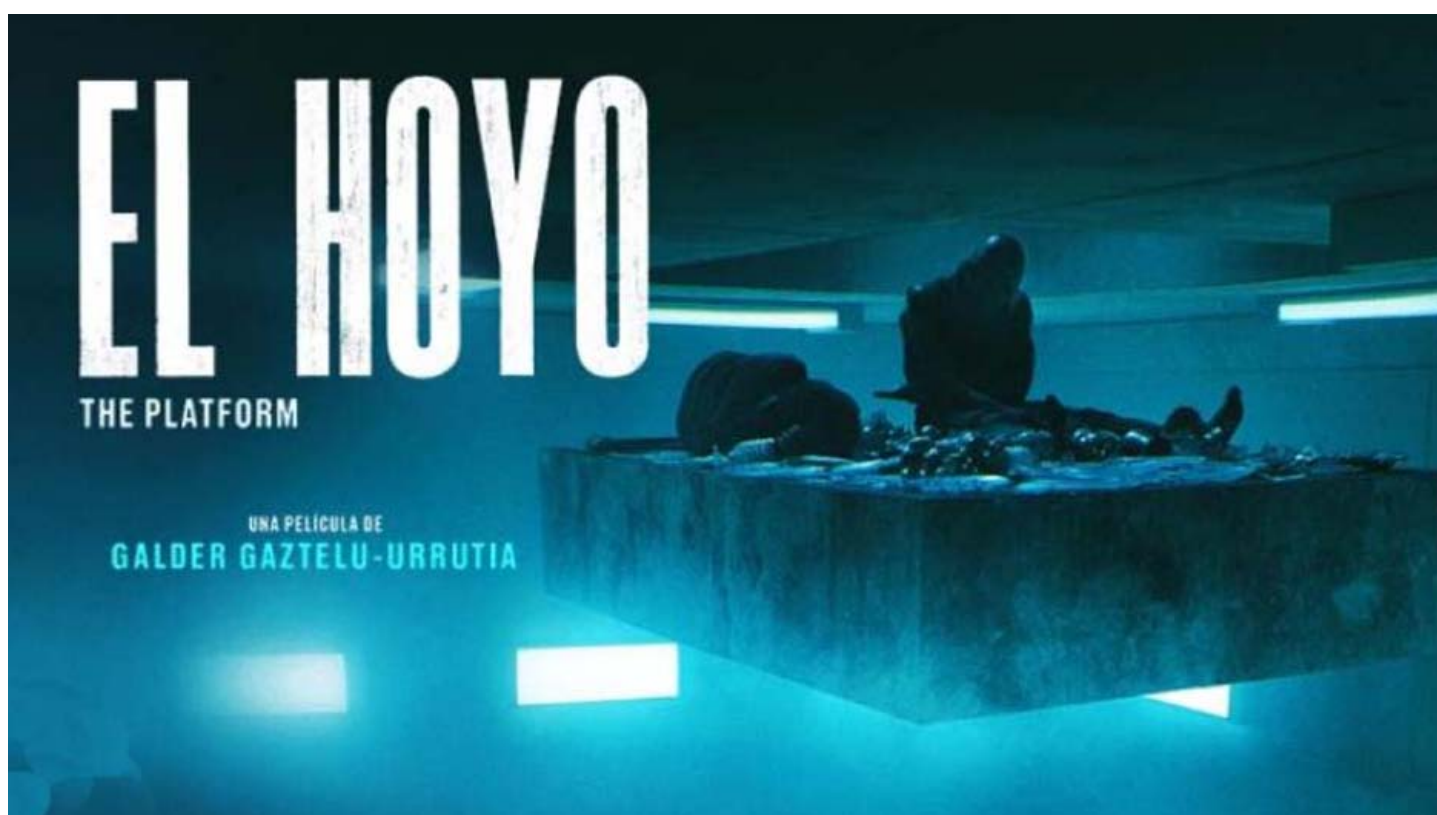
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Animal (2018), de Armando Bo – Apostle (2018), de Gareth Evans – Nación salvaje (2018), de Sam Levinson – Aterrados (2017), de Demián Rugna – Au poste! (2018), de Quentin Dupieux – Den Blomstertid nu Kommer (2018), de Crazy Pictures – Burning (2018), de Lee Chang-Dong – Climax (2018), de Gaspar Noé – Diamantino (2018), de Gabriel Abrantes y Daniel Schmidt – Elizabeth Harvest (2018), de Sebastián Gutiérrez – Fuga (2018), de Agnieszka Smoczyńska – Ghostland (2018), de Pascal Laugier – L'heure de la sortie (2018), de Sebastien Marnier – Inuyashiki (2018), de Shusuke Sato – I Think We're Alone Now (2018), de Reed Morano – Expediente 64: Los casos del departamento Q (2018), de Christopher Boe – Keepers (2018), de Kristoffer Nyholm – Zan (2018), de Shinya Tsukamoto – Lazzaro felice (2018), de Alice Rohrwacher – Lords of Chaos (2018), de Jonas Akerlund – Mandy (2018), de Panos Cosmatos – Morto não fala (2018), de Dennison Ramalho – Muere, monstruo, muere (2018), de Alejandro Fadel – Nancy (2018), de Christina Choe – Piercing (2018), de Nicholas Pesce – Pig (2018), de Many Haghighi – Siete cabezas (2017), de Jaime Osorio Márquez – Summer of '84 (2018), de François Simard y Anouk y Yoann-Karl Whissell – Tous les dieux du ciel (2018), de Quarxx – Tumbbad (2018), de Rahi Anil Barve y Adesh Prasad – Un couteau dans le coeur (2018), de Yann Gonzalez – Lo que esconde Silver Lake (2018), de David Robert Mitchell – Upgrade (2018), de Leigh Whannell.

L'edició 2019 va estar dedicada al 40è aniversari de Mad Max, tot i que no es va poder comptar amb la presència dels seus creadors. Es van projectar títols destacats com La posesión, presentada per Sam Neill, i una restauració en 4K d'El destripador de Nueva York de Lucio Fulci. La presència del director italià Pupi Avati va ser especialment celebrada. La gran guanyadora va ser la producció espanyola El hoyo, mentre que la secció Midnight X-Treme es va consolidar com a espai de culte nocturn. La secció Panorama va destacar per sobre de la competició oficial. També es va projectar per primer cop una pel·lícula de Netflix, En la hierba alta.

Millor pel·lícula i Premi especial del jurat

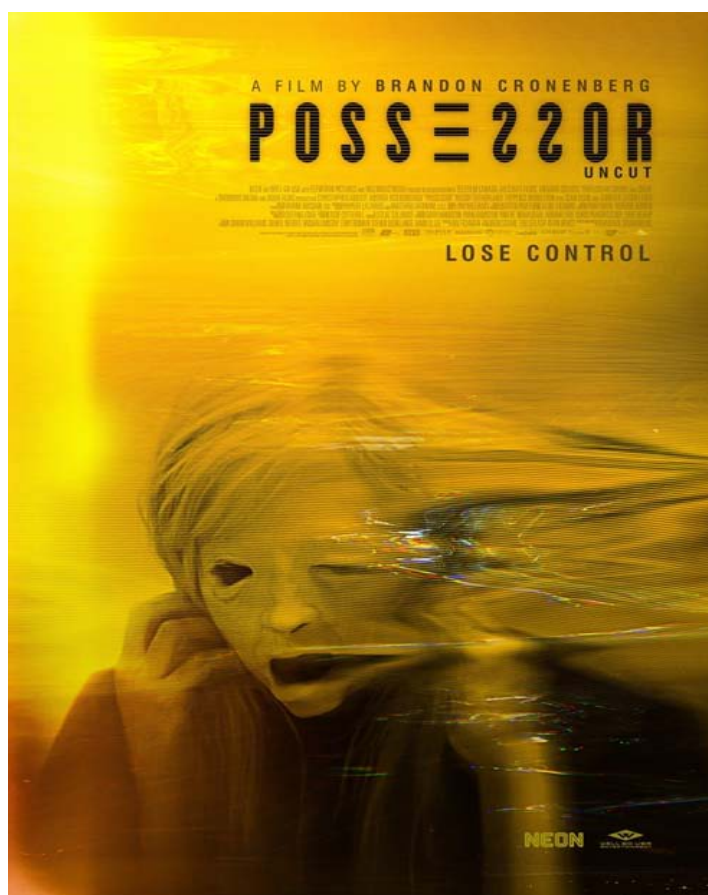
PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Achoura (2018), de Talal Selhami – Adoration (2019), de Fabrice du Welz – After Midnight (2019), de Jeremy Gardner y Christian Stella – Amigo (2019), de Óscar Martín – L'angle mort (2019), de Pierre Trividic y Patrick-Mario Bernard – Bacurau (2019), de Klever Mendonça filho y Juliano Dornelles – Bina (2019), de Orçun Behram – Bloodline (2018), de Henry Jacobson – The Cleansing Hour (2019), de Damien Leveck – Color Out of Space (2019), de Richard Stanley – Come to Daddy (2019), de Ant Timpson – Corporate Animals (2019), de Patrick Brice – Cuerdas (2019), de José Luis Montesinos – Le daim (2019), de Quentin Dupieux – Daniel Isn't Real (2019), de Adam Egypt Mortimer – Sora no aosa o Shiru hito yo (2019), de Tatsuyuki Nagai – El hoyo (2019), de Galder Gaztelu-Urrutia – J'ai perdu mon corps (2019), de Jérémy Clapin – Judy & Punch (2019), de Mirrah Foulkes – Little Monsters (2019), de Abe Forsythe – The Lodge (2019), de Severin Fiala y Veronika Franz – Luz (2019), de Juan Diego Escobar Alzate – The Nest (2019), de Roberto de Feo – Paradise Hill (2019), de Alice Waddington – Les particules (2019), de Blaise Harrison – Pelikanblut (2019), de Katrin Gebbe – Noche de bodas (2019), de Matt Bettinelli-Olpin y Tyler Gillett – The Room (2019), de Christian Volckman – Samurai Marathon (2019), de Bernard Rose – Selvmordsturisten (2019), de Jonas Alexander Arnby – Swallow (2019), de Carlo Mirabella-Davis – Synchronic (2019), de Justin Benson y Aaron Moorhead – Ventajas de viajar en tren (2019), de Aritz Moreno – Vivarium (2019), de Lorcan Finnegan – Yves (2019), de Benoît Forgeard.

L'edició 2020 es va celebrar en plena pandèmia mundial de COVID-19, amb un format reduït i sota estrictes mesures de seguretat. El festival va evitar la cancel·lació gràcies a l'esforç de l'organització i el suport de les autoritats sanitàries. El leitmotiv va ser el centenari de El gabinete del doctor Caligari, considerada una obra fundacional del terror cinematogràfic. L'assistència va ser menor de l'habitual i algunes sessions es van anul·lar per repunts de contagis. Malgrat les dificultats, el balanç organitzatiu va ser positiu, encara que amb impacte econòmic. La guanyadora va ser Possessor de Brandon Cronenberg, i també va destacar Host com a testimoni del moment.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Archenemy (2020), de Adam Egypt Mortimer – Archive (2020), de Gavin Rothery – Baby (2020), de Juanma Bajo Ulloa – Becky (2020), de Jonathan Milott y Cary Murnion – The Book of Vision (2020), de Carlo Hintermann – Come True (2020), de Anthony Scott Burns – Cosmética del enemigo (2020), de Kike Maíllo – Hunted (2020), de Vincent Paronnaud – The Dark and the Wicked (2020), de Bryan Bertino – Le dernier voyage de Paul W.R. (2020), de Romain Quirot – Drakulics Elvtárs (2020), de Mark Bodzsár – The Education of Frederick Fitzell (2020), de Christopher MacBride – L'état sauvage (2019), de David Perrault – Fried Barry (2020), de Ryan Kruger – Initiation (2020), de John Berardo – Immortal (2020), de Fernando Spinner – Kandisha (2020), de Alexandre Bustillo y Julien Maury – Mandibules (2020), de Quentin Dupieux – Mosquito State (2020), de Filip Jan Rymysz – La nuée (2020), de Just Philippot – The Owners (2020), de Julius Berg – Peninsula (2020), de Yeon Sang-Ho – Possessor (2020), de Brandon Cronenberg – Post Mortem (2020), de Péter Bergendy – Relic (2020), de Natalie Erika James – Contagio en alta mar (2020), de Neasa Hardiman – She Dies Tomorrow (2020), de Amy Seimetz – The Silencing (2020), de Robin Pront – Sputnik (2020), de Egor Abramenko – Teddy (2020), de Ludovic y Zoran Boukherma – La vampira de Barcelona (2020), de Lluís Danés – Wendy (2020), de Benh Zeitlin.

L'edició 2021 es va desenvolupar amb normalitat en la programació, però amb un nivell mitjà inferior al de l'any anterior, possiblement a causa de les produccions afectades per la pandèmia de 2020. Tot i les dificultats de mobilitat internacional, el talent nacional va tenir una presència destacada i molt activa. El festival es va dedicar a la licantropia, amb un llibre i activitats al voltant d'aquest mite cinematogràfic i literari. Van desfilar directors com Álex de la Iglesia, Paco Plaza, J.A. Bayona, Rodrigo Sorogoyen i Rodrigo Cortés. Es va recuperar el film clàssic *La dama del alba* dins la secció *Catalunya Imaginària*, molt ben rebuda pel públic. També es va destacar la presència històrica de cine realitzat per dones i la recuperació de *The Amusement Park* de George A. Romero.

Millor pel·lícula

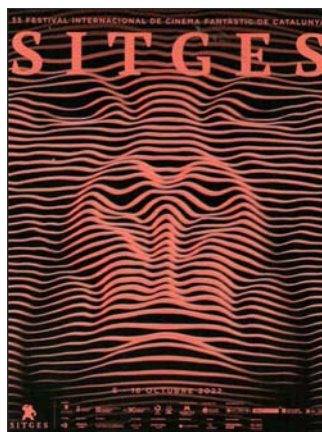

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

After Blue (2021), de Bertrand Mandico – **Barbaque** (2021), de Fabrice Éboué – **Belle** (2021), de Mamoru Hosoda – **The Blazing World** (2021), de Carlson Young – **Censor** (2021), de Prano Bailey-Bond – **Cliff Walkers** (2021), de Zhang Yimou – **Coming Home in the Dark** (2021), de James Ashcroft – **Cryptozoo** (2021), de Dash Shaw – **The Deep House** (2021), de Alexandre Bustillo y Julien Maury – **Demonic** (2021), de Neill Blomkamp – **Lamb** (2021), de Valdimar Jóhannsson – **Eight for Silver** (2020), de Sean Ellis – **The Execution** (2021), de Lado Kvataniya – **The Feast** (2021), de Lee Haven Jones – **Freaks Out** (2021), de Gabriele Mainetti – **Here Before** (2021), de Stacey Gregg – **Inexorable** (2021), de Fabrice Du Welz – **In the Earth** (2021), de Ben Wheatley – **I Onde Dager** (2021), de Tommy Wirkola – **Limbo** (2021), de Soi Cheang – **Luzifer** (2021), de Peter Brunner – **Mad God** (2021), de Phil Tippett – **The Medium** (2021), de Banjong Pisanthanakun – **Nitram** (2021), de Justin Kurzel – **Offseason** (2021), de Mickey Keating – **El páramo** (2021), de David Casademunt – **Seance** (2021), de Simon Barrett – **Silent Night** (2021), de Camille Griffin – **She Will** (2021), de Charlotte Colbert – **Son** (2021), de Ivan Kavanagh – **Tides** (2021), de Tim Fehlbaum – **Tres** (2021), de Juanjo Giménez – **De Uskyldige** (2021), de Eskil Vogt – **Violation** (2021), de Madeleine Sims-Fewer y Dusty Mancinelli – **Visitante** (2021), de Alberto Evangelio – **We Need to Do Something** (2021), de Sean King O'Grady – **Where Is Anne Frank** (2021), de Ari Folman.

L'edició 2022 va girar al voltant del concepte del multivers, convertit en leitmotiv del festival, amb referències a realitats paral·leles i punts de vista múltiples. El fenomen es va popularitzar arran de Doctor Strange: El multiverso de la locura, tot i que el seu antecedent cinematogràfic es vinculava a Tron (1982). El festival es va inaugurar amb Venus, de Jaume Balagueró, mentre el cronista destacava també Kwaidan. La programació va recuperar la normalitat postpandèmica amb nombroses projeccions. Es van homenatjar cineastes com Quentin Dupieux, Neil Marshall, Ti West i Edgar Wright. Van destacar Cerdita, de Carlota Pereda, i la guanyadora Sisu, procedent del cinema nòrdic.

Millor pel·lícula

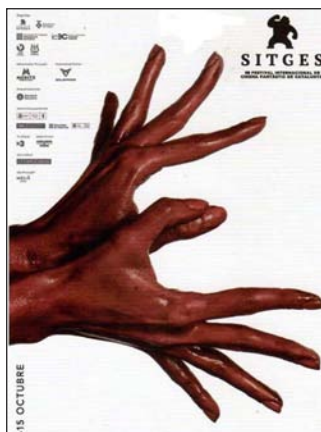

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Asombrosa Elisa (2022), de Sadrac González-Perellón – Les cinq diables (2022), de Léa Mysius – Coupez! (2022), de Michel Hazanavicius – Emily (2022), de Francis O'Connor – Enys Men (2022), de Mark Jenkin – Everything Will Be Ok (2022), de Rithy Panh – Flux Gourmet (2022), de Peter Strickland – Fumer fait tousser (2022), de Quentin Dupieux – Hatching (2022), de Hanna Bergholm – Huesera (2022), de Michelle Garza Cervera – Incroyable mais vrai (2022), de Quentin Dupieux – Irati (2022), de Paul Urkijo Alijo – The Knocking (2022), de Max Seeck y Joonas Pajunen – Marerittet (2022), de Kjersti Helen Rasmussen – Medusa Deluxe (2022), de Thomas Hardiman – Nocebo (2022), de Lorcan Finnegan – Nos cérémonies (2022), de Simon Rieth – The Origin (2022), de Andrew Cumming – Pearl (2022), de Ti West – La piedad (2022), de Eduardo Casanova – Project Wolf Hunting (2022), de Kim Hong Sun – Resurrection (2022), de Andrew Semans – Sisu (2022), de Jalmari Helander – Something in the Dirt (2022), de Aaron Moorhead y Justin Benson – Speak No Evil (2022), de Christian Tafdrup – Svetlonoc (2022), de Tereza Nvotová – La tour (2022), de Guillaume Nicloux – Tropique (2022), de Edouard Salier – Unicorn Wars (2022), de Alberto Vázquez – Vesper (2022), de Kristina Buozyte y Bruno Samper – Viejos (2022), de Raúl Cerezo y Fernando González Gómez – You Won't Be Alone (2022), de Goran Stolevski.

L'edició 2023 del Festival de Sitges es va celebrar del 5 al 15 d'octubre amb més de 200 pel·lícules entre estrenes, preestrenes i recuperacions de festivals internacionals. El certamen va mantenir xifres rècord d'assistència, amb prop de 90.000 entrades venudes, i una afluència marcada per bon temps. El leitmotiv commemorava el 60è aniversari de Los pájaros d'Alfred Hitchcock, tot i no projectar-se el film. La retrospectiva va destacar per títols com El exorcista, El resplandor i Star Trek. Les seccions oficials van mostrar irregularitat i certa dispersió respecte al fantàstic. La guanyadora a competició va ser l'argentina Cuando acecha la maldad.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Lluvia ácida (2023), de Just Philippot – Mina ni sachi are (2023), de Yûta Shimotsu – Sorcery (2023), de Christopher Murray – Las habitaciones rojas (2023), de Pascal Plante – Club Zero (2023), de Jessica Hausner – Conann, la bárbara (2023), de Bertrand Mandico – Cuando acecha la maldad (2023), de Demián Rugna – Divinity (2022), de Eddie Alcázar – La espera (2023), de F. Javier Gutiérrez – In Flames (2023), de Zarrar Kahn – Vive dentro (2023), de Bishal Dutta – Romance asesino (2023), de Lee Won-Suk – Kubi (2023), de Takeshi Kitano – El último Late Night (2023), de Colin & Cameron Cairnes – La morsure (2023), de Romain de Saint-Blanquat – Moscas (2023), de Aritz Moreno – Müanyag Égbolt (2023), de Tibor Bánóczki y Sarolta Szabó – Omen (2023), de Baloji – El reino animal (2023), de Thomas Cailley – Riddle of Fire (2023), de Weston Razooli – Robot dreams (2023), de Pablo Berger – Salem (2023), de Jean-Bernard Marlim – The Seeding (2023), de Barnaby Clay – Sleep (2023), de Jason Yu – Stopmotion (2023), de Robert Morgan – La teoría universal (2023), de Tim Kröger – Hay algo en el granero (2023), de Magnus Martens – Tiger Stripes (2023), de Amanda Nell Eu – Vermin: La plaga (2023), de Sébastien Vanicek – Vincent debe morir (2023), de Stéphan Castang – Wake Up (2022), de Janet Craig.

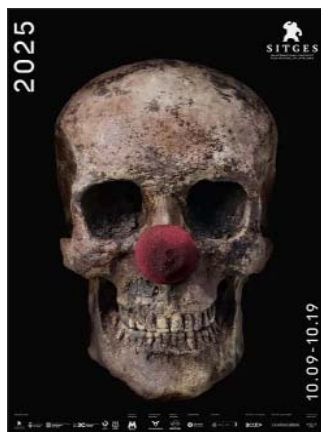
L'edició 2024 del Festival de Sitges va estar marcada per les obres al cinema Retiro, fet que va obligar a reubicar part de la programació a la sala Escorxador, més limitada. Tot i això, el festival va comptar amb nombroses personalitats del gènere com Fabio Testi, Geoffrey Rush, Mike Flanagan o Nick Frost, entre d'altres. A competició, amb 33 títols diversos, va destacar la guanyadora El baño del diablo. Es van presentar múltiples estrenes internacionals amb resultats desiguals, alternant encerts i decepcions. La secció Colección va reunir títols destacats com La sustancia o L'orto americano. La retrospectiva va explorar el món del circ i els "monstres" amb clàssics com Pesadilla en Elm Street i La matanza de Texas.

Millor pel·lícula i Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

2073 (2024), de Asif Kapadia – Animale (2024), de Emma Benestan – Azrael (2024), de E.L. Katz – Una ballena (2024), de Pablo Hernando – Basileia (2024), de Isabella Torre – Bodegón con fantasmas (2024), de Enrique Buleo – Cisca Nocna (2024), de Bartosz M. Kowalski – Continente (2024), de Davi Pretto – Daniela Forever (2024), de Nacho Vigalondo – Desert Road (2024), de Shannon Triplett – Le deuxième acte (2024), de Quentin Dupieux – A Different Man (2024), de Aaron Schimberg – Else (2024), de Thibault Emin – Enterre seus mortos (2024), de Marco Dutra – Escape From the 21st Century (2024), de Yang Li – Exhuma (2024), de Jang Jae-Hyun – Fréwaka (2024), de Aislinn Clark – Get Away (2024), de Steffen Haars – Anzu, gato fantasma (2024), de Yoko Kuno y Nobuhiro Yamashita – Luna (2024), de Alfonso Cortés-Cavanillas – Mads (2024), de David Moreau – Mr. K (2024), de Tallulah H. Schwab – Nightbitch (2024), de Marielle Heller – Par amour (2024), de Élise Otzenberger – Pendant ce temps sur terre (2024), de Jeremy Clapin – Planète B (2024), de Aude Léa Rapin – Rich Flu (2024), de Galder Gaztelu-Urrutia – The Rule of Jenny Pen (2024), de James Ashcroft – Sanatorium Under the Sign of Hourglass (2024), de Stephen y Timothy Quay – Sister Midnight (2024), de Karan Kandhari – Strange Darling (2023), de JT Mollner – El baño del diablo (2024), de Veronika Franz y Severin Fiala.

L'edició 2025 del Festival de Sitges va reunir més de 400 títols entre llargmetratges, sèries, documentals i curts, consolidant-se com una cita massiva del cinema fantàstic. Va comptar amb convidats destacats com Joe Dante, Terry Gilliam, Benedict Cumberbatch o Enzo G. Castellari, tots homenatjats pel certamen. La inauguració va anar a càrrec de Alpha de Julia Ducournau, mentre que la clausura va ser La larga marcha, adaptació de Stephen King. A competició, va destacar La hermanastra fea com a guanyadora, en una selecció variada amb resultats desiguals. Les seccions Sitges Collection i Òrbita van aportar algunes de les propostes més esperades i populars. El balanç general va ser positiu, millorant edicions recents tot i la manca de la sala Retiro.

Millor pel·lícula

Premi especial del jurat

PEL·LÍCULES A COMPETICIÓ

Balearic (2025), de Jon De Sosa – Bulk (2025), de Ben Wheatley – Chien 51 (2025), de Cédric Jimenez – Death of a Unicorn (2025), de Alex Scharfman – Basileia (2024), de Isabella Torre – Decorado (2025), de Alberto Vázquez – Dracula (2025), de Radu Jude – 8-Ban Deguchi (2025), de Kawamura Genki – Eye For an Eye (2024), de Colin Tiley – **The Furious (2025)**, de Kenji Tanigaki – Gaua (2025), de Paul Urkijo Alijo – Good Boy (2025), de Ben Leonberg – Honey Bunch (2025), de Madeleine Sims-Fewer y Dusty Mancinelli – Si pudiera, te daría una patada (2024), de Mary Bronstein – The Legend of Ochi (2025), de Isaiah Saxon – La vida de Chuck (2025), de Mike Flanagan – Mother's Baby (2025), de Johanna Moder – New Group (2025), de Yuta Shimotsu – Noother Choise (2025), de Park Chan-Wook – Obsession (2025), de Curry Baker – Opus (2024), de Mark Anthony Green – The Plague (2024), de Charlie Polinger – Quema volonté soit faite (2025), de Julia Kowalski – Redux Redux (2025), de Kevin y Matthew McManus – Refletdans un diamant mort (2025), de Hélène Cattet y Bruno Forzani – Silencio (2025), de Eduardo Casanova – Singular (2025), de Alberto Gastesi – **La hermanastra fea (2025)**, de Emilie Blichfeldt – El susurro (2025), de Gustavo Hernández Ibáñez – Esa cosa con alas (2025), de Dylan Southern – Together (2025), de Michael Shanks – Un fantasma útil (2024), de Ratchapoom Boonbun-Chachoke – La virgen de la Tosquera (2025), de Laura Casabé – We Bury the Dead (2024), de Zal Hilditch.

